

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

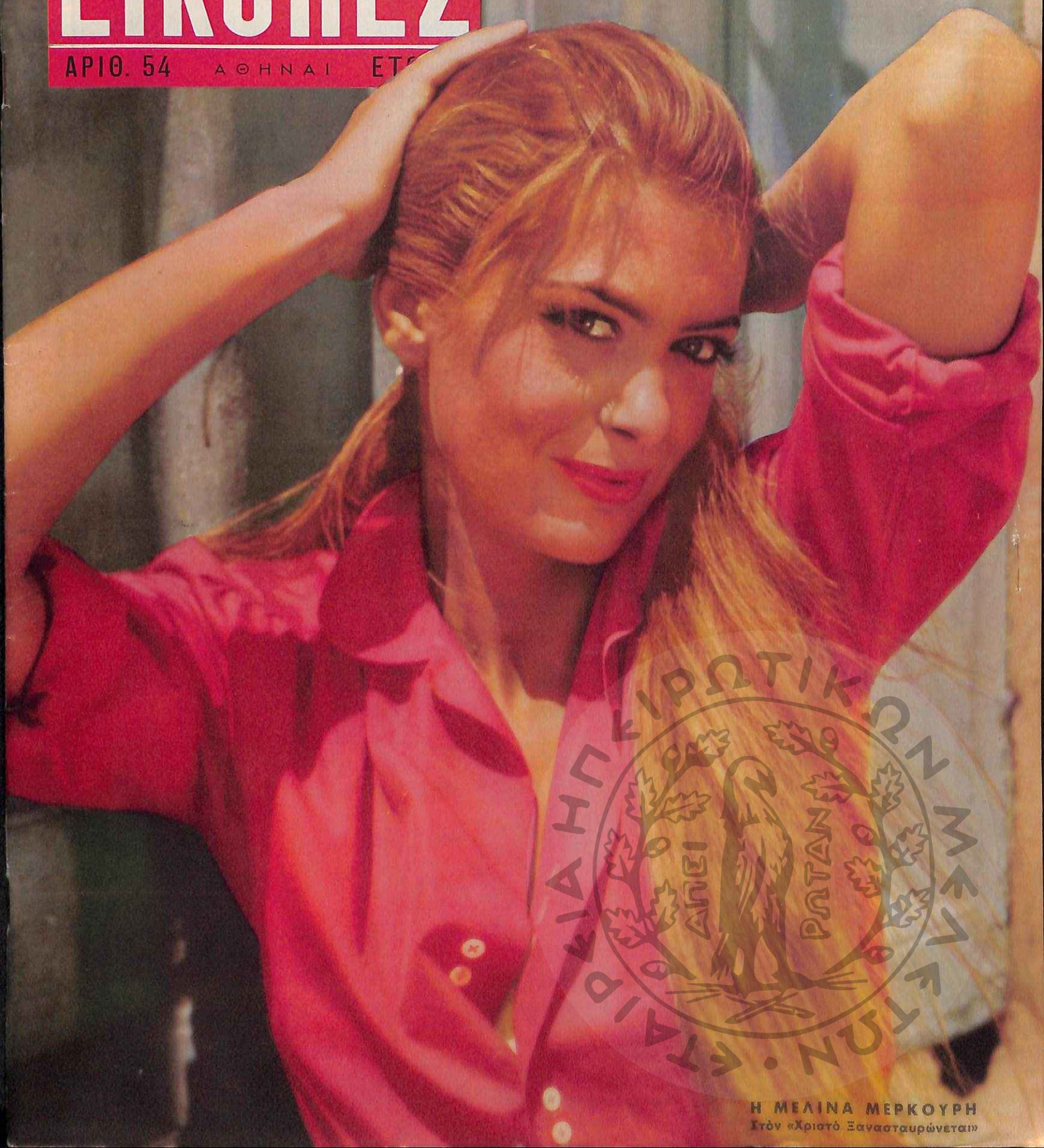
ΑΡΙΘ. 54

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΣ

ΒΙΤΡΙΟΛΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀμείλικτος ἀγὼν γκάγκστερ καὶ δημοσιογράφων

Η ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
Στὸν «Χριστὸ Ἐνασταυρώνεται»

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 54 ΔΡΑΧ. 5

5 - 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξας, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσας, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Έσωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Στο τεύχος αυτό, όπως προαναγγείλαμε, αρχίζει η δημοσίευση ενός αναγνώσματος —κατ' αποκλειστικότητα των ΕΙΚΟΝΩΝ σ' όλη την Ελλάδα— που παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον. Η «Ηρωίνη», όπως τιτλοφορείται η δραματική περιπέτεια ενός Αμερικανού πράκτορος που εξήρθησε ένα δίκτυο λαθρεμπόρων ναρκωτικών, απλωμένο στην μισήν υδρόγειο, είναι παρμένη από τα αρχεία της Ειδικής Υπηρεσίας Διώξεως της αμερικανικής αστυνομίας. Εκείνο που πρέπει να τονισθή με την ευκαιρία είναι ότι η μάχη κατά των ναρκωτικών διεξάγεται σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα, με έντακτη, συντονισμένη διεθνή συνεργασία. Όλα τα πολιτισμένα κράτη αναγνωρίζουν ότι η σωματική, η ψυχική και διανοητική υγεία των πολιτών τους απειλείται από τα ναρκωτικά, που, άσυνείδητοι κερδοσκόποι, οργανωμένοι γκάγκστερς, διοχετεύουν με χίλιους τρόπους στην κρυφή αγορά. Η δημοσίευση, λοιπόν, της «Ηρωίνης», μαζί με την αληθινή, όσο και συναρπαστικήν εικόνα που δίνει από τον σκληρόν αγώνα κατά των λαθρεμπόρων του «λευκού θανάτου», υπηρετεί κ' ένα σκοπό: Την αποκάλυψη των μεθόδων δράσεως των σκοτεινών αυτών ανθρώπων, που απειλούν την υγεία και ευημερία κάθε κοινωνίας.

ΣΚΕΨΕΙΣ

«... Έν αρχή συγχαρητήρια διά το τεύχος της Θεσσαλονίκης (περιμένομε τώρα διά το Φεστιβάλ Αθηνών που δεν δημοσιεύσατε παρά 2 - 3 φωτογραφίες «κερκίδων» και όχι «σκηνής»), συγχαρητήρια θερμά. Έχω δευαίως ώρισμένους επιφυλάξεις ή αντιρρήσεις και ιδού αυτές εν συντομία.

1 Είς πολλά άρθρα περιλαμβάνοντο πολλοί αριθμοί, χρονολογίες ή μικρολεπτομέρειες μάλλον «άκαδημαϊκής» αξίας, παρά «επιδιοδικού» ενδιαφέροντος πδγμ. ή εξέλιξις του Πανεπιστημίου κατά Σχολάς (σελίς 35 στήλη 3) ανιαρωτάτη παράγραφος (δν και καταλέγομαι μεταξυ των μάλλον ενδιαφερομένων διά τα πανεπιστημιακά δν το βοήθα ενδιαφέρον) —ομοίως το πλείστον του άρθρου «Το ζωντανέμα των κειμένων», επίσης «Οι έφημερίδες της Θεσσαλονίκης» κ. ά. τινά.

2 Επίσης πολλά —τα πλείστα— άρθρα είχαν χαρακτήρα χρονογραφικό. Νομίζω πως αυτά τα θέματα εύκολα βρίσκονται στα λεξικά ή τα ειδικά διδλία. Ένώ από εσάς ζητούμε το επίκαιρο, δτι δεν μπορούμε ακόμη να θρούμε πουθενά γραμμένο. Άς πάρω για παράδει-

γμα το περί μουσικής άρθρο: Δεν μάς έλεγε τίποτε καινούργιο —που θα μπορούσαμε ν' ακούσαμε λίγη μουσική, τί είδους μουσική μάς προσφέρει ή πόλις (δχι μόνο συμφωνική, αλλά και χορευτική, λαϊκή, δημοτική), ποιά είναι τα σχέδια για το μέλλον κλπ.

3. Δεν μάς δείξατε την... Θεσσαλονίκη, τον δρόμο, την φτωχογειτονιά, το καφεείο, το γήπεδο, την «βόλτα», τα μαγαζιά, τους φιλικατζήδες, τα προάστια, το λιμάνι...

Άρκοστε μόνον ή ιστορία των ιδρυμάτων, των σχολών, των ναών, των τεχνών, πάντας όμως ή ιστορία; 4. Μιά παρατήρηση —που είναι γενική διά την από μερικό καιρό εμφάνιση των ΕΙΚΟΝΩΝ—: είχε πολλά κείμενα.

Και ήδη έρχομαι σε γενικότερες παρατηρήσεις (έκτος του 45ου τεύχους).

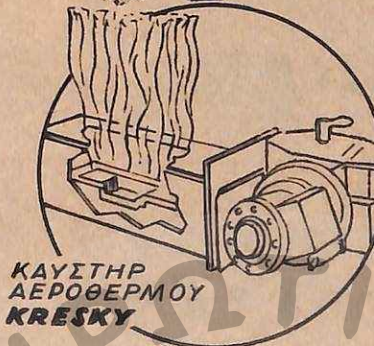
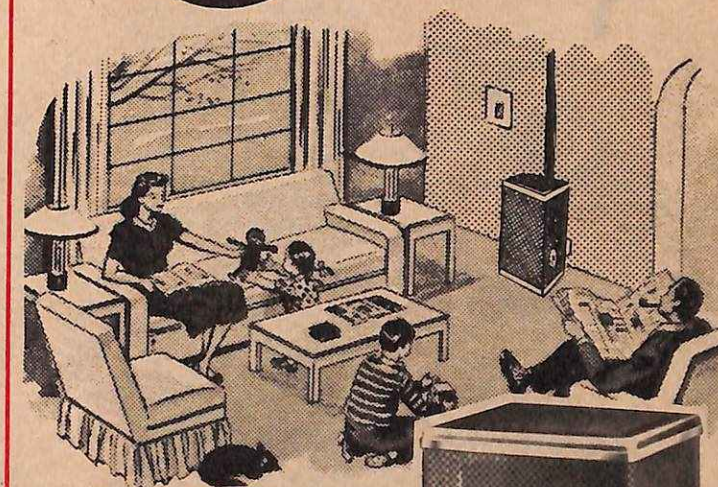
α) Τα κείμενα νομίζω ότι άρχισαν να γίνονται τόσα, ώστε να δικαιολογείται ή μετονομασία σας σε «Κείμενα και Εικόνες». Και έδω θα διαφωνήσω με τον κ. Λιδάνη (Ταχυδρομείο τεύχος 46ο). Βεβαίως ο περιοδικός τύπος προσφέρει σε συνθετική έκφραση τα διάφορα θέματα, αλλά νομίζω ότι οι ΕΙΚΟΝΕΣ έ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

ΤΑ ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ

ωθή Χαριζούν

την πιο υγιεινή, καθαρή και οικονομική δέρμανση.

Τα αερόθερμα ΚΡΕΣΚΥ δεν έχουν καμμία σχέση με τις θερμάστρες πετρελαίου. Λειτουργούν με ειδικόν καυστήρα χάρις στον οποίον επιτυγχάνεται τελεία καύσις του ακαθάρτου πετρελαίου. Θερμαίνουν διά κυκλοφορίας θερμού αέρος και όχι δι' ακτινοβολίας.

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ

Kresky

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Γ. Π. ΓΟΥΝΑΡΑΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 1- ΤΗΛ. 35-552

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

• Τίποτε δέν μπορεί νά παραβληθῇ μέ τή γοητεία πού σκορπᾷ ἓνα **ΦΩΤΕΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ**.

• Τώρα πού τὸ Φθινόπωρο ἀπειλεῖ νά κάμῃ τραχύ, θαμπό, γεμάτο σκαίματα καὶ λειχήνες τὸ δέρμα σας, περιποιηθῆτέ τοι μέ **Λανολίνη Μελπᾶν**.

• Ἔτσι θὰ διατηρήσετε στήν ἐπίδερμίδα σας τήν ἀκτινοβολία τῆς νεανικῆς δροσιάς καὶ μέ τήν χειρότερη κακοκαιρία.

• Ἡ **Λανολίνη Μελπᾶν** εἶναι ἡ μοναδική κρέμα στόν κόσμο πού περιέχει τὸ **Extrait purifié à la lanoline**, οὐσία συγγενή μέ τὸ δέρμα.

ἈΛΛΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ "ΜΕΛΠΑΝ",
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ
ΛΟΣΙΟΝ "ΝΤΕΡΜΙΝΑ",
ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ

"ΜΕΛΠΑΝ"
Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

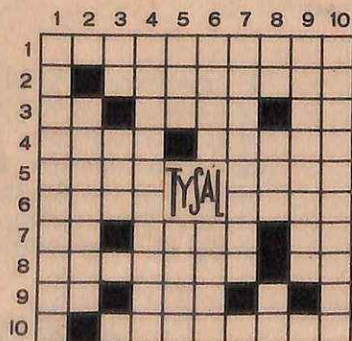
ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Γωνία *Ελ. Βενιζέλου — Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Εἶναι πονηρός... ἀλλὰ μόνον θεωρητικῶς.
- Σταθμὸς σιδηροδρομικὸς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν, πλησίον τῆς θαλάσσης.
- Πρόθεσις πρὸ φωνήεντος φιλομένου — Σ' αὐτὸ συχνάζουν φίλοι τοῦ πιστοῦ — Ἀρνητικόν.
- Σλαβικὸν γυναικίον ὄνομα (ὕποκορ.) — Γαλλικὸ ἀνδρικό ὄνομα.
- Ἡ ἀρχαιότερα πόλις τῆς Γερμανίας — Βελγικὴ πόλις, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τῆς Δ. Φλάνδρας.
- Γυναικίον ἐπάγγελμα, ἀντιστρόφως — Κινεῖ τὸν σεβασμὸν (θρηλ.).
- Γαλλικὸς νόμος καί... νόμος ἀγγλικὸς — Γενικὴ μετρικὴ ἀνωμολία — Κολάζει... ἡχητικῶς.
- Στοιχειώδεις ἀσκήσεις παραγωγῆς φωτός (γεν.) — Δεκαοκτὼ, ἀντιστρόφως.
- Γενικὴ ἀντανούσιας — Ἀνατολή... ἀγγλική.
- Εἶναι ὅλα τὰ ὑποσιτιζόμενα παιδιὰ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Γνωστὸς ἐκ Συρράκου ποιητὴς μας.
- Κάτοικοι μιᾶς μεγάλης νήσου τῶν Κυκλάδων (αἰτ.).
- Δύο εἰδυτοπρόφωτα σύμφωνα — Ναυτικὸν κέλευσμα.

- Ἐδὼ ἐγράψαμε τό... γραφτὸ (αἰτ.).
- Πρόθεσις μέ ἑθλιφιν (ἀντιστρ.) — Τρεῖς εὐρωπαϊκῆς χώρας διαρρέων ποταμὸς (γεν.).
- Γαλλικὸς νόμος μέ πρωτεύουσάν τήν Ἀλαί — Μουσικὸν ὄργανον, εἶδος λαούτου (ἀραβ.).
- Τέτοι οἱ ἄνθρωποι μέ εἶναι τὰ μικρόδια (αἰτ. πληθ.).
- Ἐκλεκτὰ γιὰ σοῦπα φάρια (προφ. μαῖρ) — Τὸ πρόβατον (ἀρχ.).
- Ἐξώκος κοσμητικὸν φυτὸν, ἐνάρθρων.
- Εἶδος σταφυλῆς.

Η ΛΥΣΗ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Ἀπὸ τῶν δίσκων

... πού κυκλοφοροῦν

...ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΟ «ΜΑΜΠΟ» ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΑΣΦΑΛῶΣ τὸ «Delilah Tones». Τὸ τραγοῦδι αὐτὸ εἶναι ἀπ' τὸ γνωστὸ κινηματογραφικὸ φῖλμ «Ὁ ἄνθρωπος μέ τὸ χρυσὸ χέρι» πού παίχτηκε μέ τόση ἐπιτυχία πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες. Τραγουδοῦν οἱ δι-ἀσημες πλέον Μὰκ Γουάιτλ Σίστερς... Ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ αὐτοῦ δίσκου παρουσιάζει ἴσως τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον μέ τὸ «Pic-Nic», ἓνα ὠραϊότατο τραγοῦδι παρμένο ἀπ' τὸ ὁμώνυμο φῖλμ πού σύντομα θὰ παιχθῇ καὶ στήν Ἀθήνα.

BIM-BAMBIN-BAM-BINA, Εἶναι ὁ ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ-νοῦργίου τραγοῦδιού τῆς Κατερίνας Βαλέντε. Δέν ξέρω ποιά εἶναι ἡ ἀπόδοσή του στὰ ἑλληνικά, πάντως εἶναι ἓνα κομμάτι πού θ' ἀρέσῃ πολὺ. Ἡ διαίτερα στοὺς φίλους τῆς Βαλέντε. Εἶναι κι αὐτὸ κινηματογραφικὴ ἐπιτυχία. Συνοδεύει ἡ ὀρχήστρα τοῦ γνωστοῦ μαέστρου Κούρτ Ἑντελχάγκεν, σὲ ἐγγραφή Polydor (NH. 23077).

Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΗ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΟΥΣ ΤΗΣ ρυθμοῦ, ὀρχήστρα τοῦ Ricardo Santos, πού εἶναι γνωστὴ σὲ μᾶς ἀπὸ τὸ καλύτερο ταγκὸ τοῦ 1956, δὲ πῶς ἀνεκνήρυξεν τὸ «Ἀλιεῖς μαργαριταριῶν», μᾶς χαρίζει φέτος ἄλλα δύο ταγκά. Τὸ πρῶτο εἶναι τὸ «Tango of drums» («Τὸ ταγκὸ τῶν τυμπάνων» δὲ πῶς εἶναι ὁ ἑλληνικὸς τοῦ τίτλος). Εἶναι ἓνα πολὺ μελωδικὸ ταγκὸ μέ ἔντονον ρυθμὸ πού τὸν δίνουν τὰ τύμπανα. Τὸ δεύτερο, πού βρίσκεται στήν ἄλλη ὄψη τοῦ ἴδιου δίσκου, ἔχει τὸν τίτλο «Τὸ ταγκὸ τῆς βροχῆς». Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Santos κάνει κ' ἐδῶ τὸ θαῦμα τῆς. Τὸ κομμάτι αὐτὸ φαίνεται πὼς ἄρρεσε πολὺ στὸ ἐξωτερικόν, ὥστε ἀνεκνήρυξεν τὸ ταγκὸ τοῦ 1957. Εἶναι ἐγγραφή τῆς Polydor σὲ δίσκον 45 στροφῶν (NH 23249 B).

Ἡ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ RICARDO SANTOS, ΠΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φίλων τῆς ἐλαφρᾶς μουσικῆς, μᾶς χαρίζει ἀκόμη ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον ταγκό. Αὐτὴ τὴ φορά πρόκειται γιὰ τὸ «Ταγκὸ τῆς ρουλέτας» πού εἶναι γυρισμένο κι αὐτὸ σὲ δίσκον Polydor 45 στροφῶν (NH 22151).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΔΥΟ ΔΙΣΚΟΥΣ μέ τὰ ρυθμικότερα «μάμπο». Ὁ πρῶτος περιέχει 4 «μάμπο» ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα τοῦ περίφημου Λατινοαμερικανοῦ πιανίστα Νόρο Μοράλες (NTEKA 100539, δρχ. 70) καὶ ὁ δεύτερος 4 ἐπίσης «μάμπο» ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Σάνου Μπέρκ (ΣΙΝΤ 100529).

ΤΕΛΟΣ, ΕΦΘΑΣΕ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ὁ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΔΙ-σκος τοῦ Μπίλ Χάλεϋ. Περιλαμβάνει τέσσερα κομμάτια Ρὼκ-ἐν-Ρὼλ —ἀπὸ τὰ ὁποῖα σημειώνουμε τὸ «Μάμπο Ρὼκ» καὶ τὴν «Γέννηση τοῦ Μπούγκυ» (NTEKA 100516, δρχ. 70). Καὶ ἓνα ὠραῖο ταγκό: «Τὸ ταγκὸ τοῦ ἐλέφαντος», σὲ δίσκον Πολυντόρ (22377, δρχ. 45).

Ἀπὸ τὰ βιβλία

...πού ἔχομε λάβει

ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΝΤΖΗ: «Ο ΕΠΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ» ΑΘΗΝΑΙ 1956 ΣΕΛ. 47. Ἕνα ἐπικὸ ποίημα στιχουργημένο σύμφωνα μέ τὸ ὕφος τοῦ λαϊκοῦ μας τραγοῦδιού. Ὁ ποιητὴς τοῦ ἔδωσε αὐτὴν τὴν μορφή, ὅπως λέγει κι ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται ὁ στίχος, ἡ μορφή ἀπὸ τὸ θέμα. Ἐναλλάσσει εἰκόνες ἱστορικές μέ θρησκευτικές, ζωντανεῖει θρύλους, χωρὶς ὅμως νὰ περιφρονῇ τὰ ἱστορικά δεδομένα. Ἡ ἐξιστόρηση αὐτὴ, ἡρωϊκῶν γεγονότων, γράφτηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1942.

ΔΗΜ. ΧΡ. ΣΕΤΤΑ. «ΞΟΡΚΙΑ» ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ, ΣΕΛ. 30. ΜΙΑ μελέτη σχετικὴ μέ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν προέλευση τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν καὶ τὴ θεραπεία τους μέ ξόρκια, ὅπως ξέρουν νὰ τὰ χρησιμο-ποιοῦν οἱ κάτοικοι τῆς βορειοανατολικῆς Εὐβοίας. Ὁ συγγραφεὺς ὡς πη-γὴς χρησιμοποιοῖ τοὺς ἴδιους κατοίκους καὶ μάλιστα τοὺς εἰδικευμένους. Μὲ ἐξαιρετικὴ προσπάθεια κατῳρῶσε νὰ σταχυολογήσῃ τὸ ὕλικό του, γιὰτὶ τὰ ξόρκια, κατὰ τὴν λαϊκὴ παράδοση, δέν λέγονται ἀνευ αἰτίας, καθὼς ἐπίσης καὶ μεταξὺ ὁμοφύλων.

ΚΩΣΤΗ ΧΡ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ «ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ». ΤΑΞΙ-διαιτικὲς ἀναμνήσεις ἀπ' τὴν Μεσόγειο. Ἔκδοσις Δ. Μαραγάκη. Εἰκονο-γράφηση: Μ. Γάλλια - Ν. Νομικοῦ σελ. 127. Ἕνα βιβλίον μέ θαλασσι-νὲς περιπέτειες στὴ Μεσόγειο, πού τίς ζῇ ὁ ἀναγνώστης χάρις στὴν πα-ραστατικὴ περιγραφή. Παρουσιάζει χαρακτῆρες θαλασσινοῦς καὶ στερια-νοῦς, πού συνάντησε στὰ ταξίδια του χρησιμοποιώντας τὰ πῶ ἀπίθανα μέσα, ἴσως ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν περιπέτεια —ὅπως ὁμολογεῖ κι ὁ ἴδι-ος— καὶ πού καθένas ἀπ' τοὺς χαρακτῆρες αὐτοὺς, προσεκτικὰ ζωγρα-φισμένους, δίνει μιὰν εἰκόνα τοῦ τόπου πού ἀντιπροσωπεύει.

ΚΑΖ

Νοέμβριος

Κ		4	11	18	25
Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ
ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ "ΠΑΛΛΑΣ"

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 3)

χουν κάποια άλλη αποστολή: Να δίνουν νέες όπτικές, να δίνουν συγκεκριμένη μορφή στα όσα δια της φαντασίας σκηνοθετούμε διαβάζοντας τα σχετικά κείμενα αλλαχού. Το πολύ-πολύ να μάς προσφέρουν λίγα κατατοπιστικά λόγια. "Οχι κείμενα."

6) Τα θέματα έχουν ξεφύγει από την ελληνικότητα που ζητάμε και διψάμε να δρίσκουμε. Θέλουμε να γνωρίσουμε την Ελλάδα.

γ) Το μέγεθος των θεμάτων: πολύ επικίνδυνα έχετε διασπάσει την ύλη σε μικρότερα δίστηλα με 5-6 γραμμές και 2 φωτογραφίες μικρές: έτσι ούτε «Εικόνες» βλέπουμε εμείς, ούτε «κείμενα» μάς προσφέρετε «εσείς».

δ) Τα εξώφυλλα: το πρώτο και άγαπημένο θέμα πολλών αναγνωστών: Φωνάσαμε για τις προτομές των γυναικών. "Ηδη απηλλάγημεν" αλλά δεν απηλλάγημεν από το είδος «προτομή» και ακόμη από την «πόζα». Σεις πιθανόν να είσθε ικανοποιημένοι από τα θέματα των εξωφύλλων σας, αλλά εμείς ζητούμε περισσότερη κίνηση, περισσότερη ζωή, περισσότερη ποικιλία.

ε) Οι διαφημίσεις: πολύ στατικές, μονότονες, δεν προσφέρουν ποικιλία που να τραβά το μάτι. Κι ανεξαρτήτως αυτού —νομίζω πως και στην ουσία— πρέπει να αλλάξουν οι διαφημίσεις: δηλαδή να προσφέρουν πιο συγκεκριμένες πληροφορίες για την ποικιλία, τις λεπτομέρειες της μορφής, της ποιότητας, της τιμής, ζητήματα πολύ πιο έλκυστικά παρά τα μόνιμα σκίτσα και οι γενικότητες λεζάντες.

στ) Οι συνέχειες έχουν αυξηθεί (είς έκτασιν) και πληθυνθεί (είς αριθμόν) πολύ επιβαρυντικά για τις Εικόνες. Και είς... ολιγώτερα (τουλάχιστον) αν δεν γίνεται και είς... πιο περιορισμένα.

ζ) Η κοσμική ζωή είναι πολύ μονόπλευρη και περιορισμένη στην Αθήνα. Οι άλλες πόλεις δεν έχουν τέτια κίνηση; Ο δέ Index (ελληνικό δνομα δεν δρῆκε;) κάπως διαρβώθηκε με τις φωτογραφίες και την επέκταση των ενδιαφερόντων του έξω από το Δυσώνυμον, τα Σπήλαια και τα έκλεκτα ποσιθεραπευτήρια με τις πολλές καρέκλες. 'Αλλά μ' αυτόν θά... ασχοληθούμε άλλοτε εκτενέστερα...

η) Οι Φλυαρίες πολύ χέμυδες για ότι συμβαίνει στην Ελλάδα.

θ) Ο Γύρος του Κόσμου σε πολύ γαλλικό στυλ γραμμένος: Προτείνω μικρότερες και περισσότερες φωτογραφίες και περιορισμό των πολιτικών ειδήσεων και σχολίων προς δ-

φελος και άλλων ειδήσεων.

ι) Οι 'Επικαιρότητες. 'Υποσημειώ-νω ότι παραλείπετε πολλές «προβλεπτες» και χτυπητες επικαιρότητες: όπως είναι οι μεγάλες εθνικές επέτειοι, θρησκευτικές όμοιως, (15 Αυγούστου, θανδαλισμοί όης Σεπτεμβρίου κ. ά.), πολιτικά γεγονότα (τόσοι επιφανείς ξένοι ήλθαν) καλλιτεχνικά γεγονότα κ. ά...

"Ας τελειώσω. Και το 1)3 όλων αυτών αν διορθωθεί (φυσικά πιστεύω ότι έχω δίκαιο και ότι εκφράζω επιθυμίες πολλών άλλων αναγνωστών) θα είμαι ευχαριστημένος. Πρό της υπογραφής, όμως, μία γενικώτατη παρατήρηση: "Ότι οι ΕΙΚΟΝΕΣ άρχισαν υπό την σημερινή τους μορφή να κουράζουν. Φροντίστε δια την ταχύτεραν ανανέωσίν των. "Ηδη είδαμε καλή άρχη στο 46ο φύλλο, συνεχίστε."

'Ανδρέας Κρητικός (Κάτω Βούλα)

Μεγάλη, θεδαίως, αλλά πολύ ενδιαφέρουσα ή τόσοσ συμπαθητική σας έπιστολή. Φοβούμαι όμως ότι ή τελευταία της φράση μειώνει την άξία όλων των προηγούμενων υποδείξεων, άφου, όπως σημειώνετε, «ήδη είδαμε καλή άρχη...». Αύτη, λοιπόν, την καλή άρχη, έλπίζω να την δικαιολογήσουν τα έπόμενα τεύχη. Θά ήθελα όμως να προσθέσω μερικές σκέψεις του έπιτελείου των ΕΙΚΟΝΩΝ, σαν άπάντηση των παρατηρήσεών σας. Πράγματι υπάρχουν, τελευταίως, περισσότερα «κείμενα» στις σελίδες μας. Αυτό συμβαίνει, γιατί καταργήσαμε τα πολυσέλιδα θέματα ή, τουλάχιστον, τα περιώρισαμε κατά το δυνατόν. Μετά, εις δάρος των οικονομικών μας περιθωρίων, μειώσαμε πάρα πολύ τον χώρο των διαφημίσεων και έτσι αύξησαμε την ποικιλία της ύλης, μόνο προς χάριν των πολλών φίλων μας που επιθυμούν, βλέποντας μία εικόνα, να διαβάσουν και τα σχετικά, όχι σε περίληψη, αλλά έν έκτάσει. Τα στοιχεία της έπιστολής σας είναι πάντως πολύ ενδιαφέροντα και έμελετήθησαν από τους άρμοδίους. Άλλού συνεφώνησαν μαζί σας, άλλού όχι, και σε πολλές παρατηρήσεις διεπίστωσαν ότι οι σκέψεις σας δεν εύρίσκονται σε συμφωνία με τους περισσότερους άλληλογράφους - αναγνώστας μας.

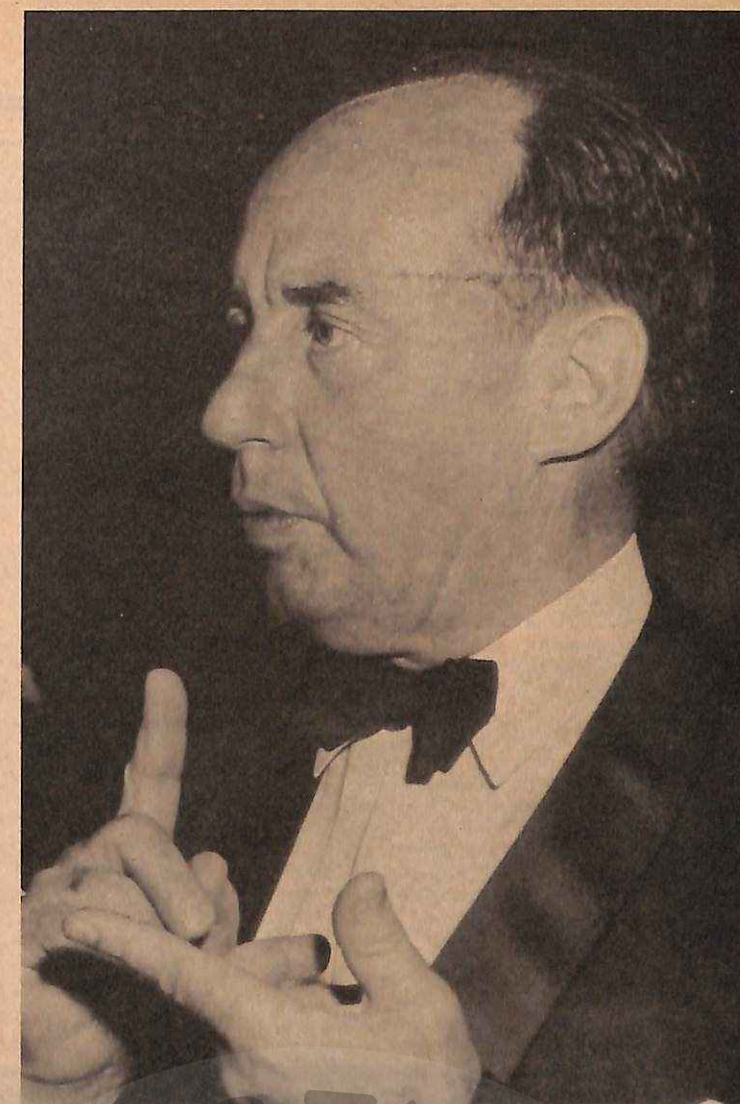
ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η κ. ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ συμπρωταγωνιστεί σιδ «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», του Καζαντζάκη, που γυρίζεται φιλμ από τον Ντισσέν σιδ κρητικό χωριό Κρητιά. Σχετικά με το γύρισμα της άξιόλογης αυτής ταινίας οι ΕΙΚΟΝΕΣ έχουν δημοσιεύσει εκτενέστατο ρεπορτάζ σε προηγούμενο τεύχος. Η Έγχρωμη αυτή φωτογραφία της Έλληνίδος πρωταγωνίστριας έλήφθη από τον συνεργάτη μας κ. Φιλ. Μπούκιν σε ένα διάλειμμα της τόσο κουραστικής, αλλά και τόσο ένθουσιώδους εργασίας.

ΝΤΟΥΑ Ι Τ Α Ι ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ, πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών κατά την περίοδο 1952-56. Έξελέγη παμφηφεί υποψήφιος των ρεπουμπλικάνων για το προεδρικό άξίωμα, στο Συνέδριο του κόμματος, στο Σάν Φραντσίσκο

ΑΝΤΑΛ Ι ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ, ό υποψήφιος του Δημοκρατικού Κόμματος, όμειλε κατά την διάσκεψη ενός έπισήμου γεύματος. 'Ο Στήβενσον άναγνώριζεται σαν πολυσύνθετη προσωπικότητα της πολιτικής και του πνεύματος.

ΟΠΟΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΙ' ΑΝ ΒΓΗ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ Θ' ΑΛΛΑΞΗ ΒΑΣΙΚΑ

Οι άμερικανικές έκλογές δεν ενδιαφέρουν μόνον τους 'Αμερικανούς. Η σημερινή διαμόρφωση της διεθνούς καταστάσεως έχει δημιουργήσει μία στενήν άλληλεξάρτηση και άλληλεπίδραση των έσωτερικών γεγονότων μίας χώρας με τα έξωτερικά προβλήματα όλων σχεδόν των χωρών. Αυτό ισχύει ακόμη πιο πολύ προκειμένου για μία παγκόσμια δύναμη, πρώτου μεγέθους, όπως είναι οι 'Ηνωμένες Πολιτείες της 'Αμερικής. Για την πλήρη ενημέρωση των αναγνωστών μας δημοσιεύουμε ένα έμπεριστατωμένο άρθρο του πολιτικού μας συνεργάτου κ. Α. Α. Άντωνάκης ό όποιος, διατελέσας επί δεκαετίαν άνταποκριτής της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» στην 'Αμερική, είναι σε θέση να γνωρίσει όλες τις ιδιομορφίες της πολιτικής ζωής στην μεγάλην αυτήν χώρα και τις πιθανές εξελίξεις και συνέπειες που θα έχη ή έκλογή του ήγέτου της.

Περί τίνος θα αποφασίσουν οι 'Αμερικανοί έκλογείς, κατά τας όμοσπονδιακές έκλογάς —διότι υπάρχουν και αί πολιτειακάί—, την όην Νοεμβρίου;

Η άπάντησις παρουσιάζεται εύκολη. Περί του ποίος θά είναι ο πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής δια την τετραετίαν 1956 — 1960, περί του ποίον από τα δύο μεγάλα κόμματα θά έχη την πλειοψηφίαν της Βουλής και της Γερουσίας. Διότι κατά τας έκλογάς της όης Νοεμβρίου δεν θά εκλεγή μάγον ο πρόεδρος. Θά άναυωθ ή σύνολοι των μελών της Βουλής και το έν τρίτον των μελών της Γερουσίας.

Η άπάντησις, όμως, δεν είναι εύκολη. Διότι αί άμερικανικάί έκλογαί δεν αποφασίζουν μόνον περί προσώπων άποφασίζουν και περί θεμάτων. Άποφασίζουν, δηλαδή, και περί της πολιτικής την όποιαν το κόμμα που θά δώση τον πρόεδρον της τετραετίας θά άσκήη και περί των μεθόδων με τας όποιες θά την άσκήη.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΣΕΡΕΤΣΕ ΚΑΜΑ, ξεδότης τώας άρχηγός της φυλής Μπα-μαγκονάτο, φαίνεται έδώ στο αεροδρόμιο του Λονδίνου με την λευκή γυναίκα του Ρούθ και τα δυο παιδιά τους, πριν άπ' την άναχώρησή του για την Μπετσουαναλάνδη της Ν. Αφρικής. 'Ο Σερέτσε παραιτήθηκε άπ την άρχηγία για να του έπιτραπή ξανά ή επάνοδος στην πατρίδα του.

Η ΤΑΤΑΝΙΑ, 2 έτών, κόρη ενός Ρώσου που ήθελε να την πάρη πίσω στη Μόσχα, έμφοδίστηκε την τελευταία στιγμή να επιδίδασθ ή στο ρωσικό πλαιο «Μολότωφ», που άναχωρούσε άπ' τη Νέα Υόρκη. Ντετέκτιβς ά-νέβηκαν στο πλοίο και την παρέλαβαν, κατ' έντολήν ενός άμερικανικού δικαστηρίου, εις τό όποιον είχε προσφύγει ή Άμερικανίδα μητέρα της.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η άγγλική προσφυγή

• Η Μ. Βρετανία κατέθεσεν αίτησιν εις την Γραμματεία της Ιενικής Συνελεύσεως τών 'Ηνωμένων Έθνών, όπως συζητηθή ή υπό της 'Ελλάδος δήθεν «παρεχόμενη υποστήριξις της έν Κύπρω τρομοκρατίας». Είναι προφανές ότι κύριον θάθρον της ούτω διατυπωμένης θρετανικής διπλωματικής καταγγελίας πρόκειται ν' άποτελέση ή διά της «ένισχύσεως» ανάμειξις της 'Ελλάδος εις τας έσωτερικάς υποθέσεις της 'Αγγλίας. Χωρίς τό θεωρητικόν αυτό στηρίγμα, ή θρετανική αίτησις δέν έχει υπόστασιν και δέν δύναται να γίνη δεκτή πρὸς συζήτησιν άπό την Γενικήν Συνέλευσιν.

Και τά μέν ουσιαστικά έπιχειρήματα, τά όποια πρόκειται να προβάλη ή θρετανική αντιπροσωπεία εις τόν ΟΗΕ διά να στηρίξη και ν' άποδείξη την άνάμειξιν αυτήν της 'Ελλάδος εις την «έσωτερικήν» άγγλικήν υπόθεσιν της Κύπρου, δέν είναι δυνατόν να σχολιασθούν και ν' αντικρουσθούν εκ τών προτέρων, διότι δέν είναι γνωστά. Τό έργον εξ άλλου αυτό άποτελεί κατ' έξοχήν τό πεδόν δράσεως της έλληνικής διπλωματικής αντιπροσωπείας εις τά 'Ην. Έθνη.

Άπό γενικωτέρας όμως διπλωματικής σκοπιάς, είναι δυνατόν άπό τώρα να γίνη ή έξης διαπίστωσις: "Ότι τό παλαιόν θρετανικόν έπιχείρημα περί της φύσεως του κυπριακού ως «έσωτερικού» θέματος της Μ. Βρετανίας, εγκαταλειφθέν πρὸς στιγμήν, άνακαλείται και πάλιν εις την πρώτην γραμμήν του άγγλικού διπλωματικού μετάπου. Έάν δέ αναλογισθ ή κανείς ότι ή προσφιής άμερικανική θέσις της διεξαγωγής διμερών διαπραγματεύσεων 'Ελλάδος — Μ. Βρετανίας, ή της άμερικανικής μεσολαθήσεως διά τό κυπριακόν προσέκρουε μέχρι της στιγμής αυτής εις την θρετανικήν άρνησιν λόγω της έμφανιζομένης φύσεως του θέματος ως «έσωτερικού» δύναται να συμπεράνη, ότι ή θρετανική προσφυγή, πάντως, πρόκειται να παράσχη εύκαιρίαν ένεργότερας άμερικανικής άναμίξεως.

Τό κατά πόσον ή άνάμειξις αυτή θά γίνη διά ν' άποζημιωθ ή τό παράπονον του κ. Ήντεν διά την χλιαράν στάσιν τών ΗΠΑ εις τό θέμα του Σουεζ ή διά την πραγματικήν και δικαίαν λύσιν του κυπριακού, έναπόκειται εις τό έλληνικόν ύπουργείον τών Έξωτερικῶν, αλλά και εις τόν νέον έν 'Αθήναις πρεσβευτήν τών 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

K. A. P.

ΕΛΛΑΣ :

• Η συνοχή της κυβερνητικής παρατάξεως έμφανίζεται ένισχυμένη τας παραμονάς της συζήτησεως της έλληνικής προσφυγής εις τά 'Ηνωμένα Έθνη. Η προσθήκη 11 αντιπολιτευομένων βουλευτῶν εις την κυβερνητικήν πλειοψηφίαν κατά την έκλογήν του προέδρου της Βουλής, που θεωρείται ως κατ' έξοχήν άναμέτρησις τών κομματικῶν κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων, άπετέλεσεν έκπληξιν διά την αντιπολίτευσιν. Δέν άπετέλεσεν έκπληξιν διά την κυβέρνησιν, διότι αυτή έτέλει ήδη έν γνώσει τών διαθέσεων επτά βουλευτῶν της αντιπολίτευσως, όπως επιβεβαιούν φιλικήν πρὸς την κυβέρνησιν στάσιν. Τό γεγονός λαμβάνει ιδιαίτεράν σημασίαν, δεδομένου ότι δέν ύπολογίζονται εις την πιθανήν κυβερνητικήν δύναμιν και οί βουλευταί της ομάδος ΕΠΕΚ, που θεωρούνται ως έφεδρεία της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Τό συμπέρασμα πάντως εί-

ναι ότι άντί φθοράς της κυβερνήσεως κατά τό έννεάμηνον, παρουσάζει φθοράν ή αντιπολίτευσις.

• Η θέσις του κ. Άλλεν είναι όμολογουμένως δυσχερής. Η σημειωθείσα κατά την πρόσφατον γενικήν συνέλευσιν της Διεθνούς Τραπεζής ύπαναχώρησις του προέδρου της άπό προηγούμενας ύποσχέσεις του ίδιου και ή άπερίφραστος δήλωσις του ότι «ή Διεθνής Τράπεζα θ' άρνήται πάντοτε την χορήγησιν δανείων εις χώρας που δέν προέβησαν εις δακανονισμόν τών έξωτερικῶν χρεῶν των...» θέτει την 'Ελλάδα εις τό περιθώριον. Η στάσις του κ. Μπλάκ είναι συνέπεια της θρετανικής έπιρροής επί της δι' άμερικανικῶν κεφαλαίων λειτουργούσης Τραπεζής. Συνεπεία της άρνήσεως αυτής, ή κυβέρνησις άπεφάσισε να προαθήσ η εις ούσιαστικώτερον σημείον τας θέσεις τών συνεννοήσεων με τόν Ρώσον ύπουργόν τών Έξωτερι-

κῶν κ. Σεπίλωφ της παρελθούσης άνοίξεως και να έπιսπεύση την άναχώρησιν διά Μόσχαν του ύπουργοῦ Έμπορίου κ. Μάρτη έπικεφαλής ειδικής αντιπροσωπείας. Τό έδαφος έχει προετοιμασθ ή και έμπορικῶς, και οικονομικῶς, και πολιτικῶς. Και τό ταξίδιον αυτό, με τά πιθανά άποτελέσματά του, δέν θά γραφή εις πίστωση του έν 'Αθήναις πρεσβευτοῦ τών ΗΠΑ.

• Τά έσοδα εκ της καταθέσεως εις τό έξωτερικόν του συναλλαγματικού αποθέματος της χώρας (ύπολογιζόμενα εις 45 — 5 εκ. δολλαρίων έτησίως) ζητούνται άπό τούς δημοσίους ύπαλλήλους διά να διατεθούν ύπέρ της θελιώσεως τών άποδοχῶν των. Η δυσχέρεια δανεισμοῦ άπό την Τράπεζαν Άνασυγκροτήσεως άποκλείει την διάθεσιν τών έσόδων αυτών, τά όποια ή κυβέρνησις μάλλον θά χρησιμοποίησ η έπενδύσεις.

• Τό θέμα της Διοικητικής Άποκεντρώσεως έτέθη όρθῶς άπό τόν πρωθυπουργόν κ. Καραμανλήν έν Τριπόλει. Ζήτημα 200 ίκανών άνθρώπων. Τά προτεινόμενα μέτρα άφίστανται της πρωθυπουργικής γραμμής. Διότι φαίνεται ότι οί παριστάμενοι εις τό συνέδριον δέν άντελήφθησαν την έννοιαν της σαφούς διαπιστώσεως...

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ :

• Ένώ εις την Σοβιετικήν Έ.νωσιν ή άποσταλινοποίησης περιορίζεται εις την άναπροσαρμογήν θεωριῶν, διόρθωσιν κειμένων και τροποποίησιν μεθόδων, εις τας Λαϊκάς Δημοκρατίας παίρνει έκτασιν που φθάνει μέχρις άλλαγής φρουράς. Η τιτική θεωρία τών «πολλῶν ὁδῶν πρὸς τόν σοσιαλισμόν» (έχουσα και την θερμόνουσαν έγκρισιν του Μάο-Τσέ-Τουγκ) φαίνεται ότι άποτελεί τόν άξονα τών συνομιλιῶν τών Γιουγκοσλάβων ή γετῶν με τας αντιπροσωπείας τών κομ. κομμάτων και κυβερνήσεων της Άνατολικής Εύρώπης. Άπό τας έντόνους αὐτάς ζυμώσεις διαφαίνεται ήδη μία ελδεολογική και πολιτική έκκαθάρισις τών σταλινικῶν ύπολειμμάτων και διαγράφεται κινήσις οργανώσεως νέας δημοσπονδιακής μορφής Κομμουνιστικής Διεθνούς, με ευρυτάτην όμως άυτόνομίαν δράσεως τών μετεχόντων.

ΙΣΡΑΗΛ - ΙΟΡΔΑΝΙΑ - ΙΡΑΚ

• Η σκιά της κρίσεως του Σουεζ εκάλυψε πρὸς στιγμὴν την σημασίαν τών «έπεισοδίων» μεταξύ 'Ισραήλ και 'Ιορδανίας, τά όποια, κρινόμενα και μόνον άπό της άπόψεως του άριθμοῦ τών θυμάτων, δέν δύναται να θεωρηθούν της συνήθους μεθοριακής φύσεως. Δέν πρόκειται, κατ' ούσίαν, περί διαφορᾶς μεταξύ δύο κρατῶν, αλλά του όλου προβλήματος της περιοχής της Έγγυς Άνατολής (μιάς τών μεγάλων διεθνῶν έκκρεμοτήτων) εις την όποιαν δέν άποκατεστάθη άκόμη ή Ισορροπία δυνάμεων. Η σύστασις του έθραϊκού κράτους, τό Σύμφωνον Βαγδάτης, ό άγγλοάμερικανικός άνταγωνισμός διά τά πετρέλαια, ή άφύπνισις του παναραβισμού, ένεργοῦν συσσωρευτικῶς πρὸς έκρηξιν εις τό εκ παραδόσεως αυτό πεδión συγκρούσεως τών διεθνῶν συμφερόντων και έπιρροῶν, εις τας όποιās προσετέθη προσφάτως και ή σοβιετική. Ός παλαιά δεσπόζουσα δύναμις της περιοχής, ή Μ. Βρετανία διά να άντισταθίμη τας άλληλοδιαδόχους άπωλείας θέσεων ('Ιράν, 'Ιορδανία, Αίγυπτος) και να συγκρατήσ η τά τελευταία της έρείσματα ('Ιράκ, προτεκτοράτα του Περσικοῦ κόλπου, Άντεν) προσπαθεί να σπεύρ η ζιζάνια μεταξύ τών άραβικῶν κρατῶν. και στρέψη τούς Έθραίους κατά τών Άράβων και άντιστρόφως. Ο άπώτερος σκοπός τών Άγγλων είναι ή δημιουργία της περιφέρειας «γονίμου ήμισέληνου» διά της συνενώσεως υπό τό σκήπτρον του ύποχειρίου τών βασιλέως του 'Ιράκ, της 'Ιορδανίας, Συρίας, Λιβάνου, ώστε να διαθετούν ισχυρόν άντίρροπον κατά της αύξούσης έπιρροής της Αιγύπτου επί του άραβικοῦ κόσμου. Υπό τό φῶς τών σχεδίων αυτών πρέπει να έρμηνευθ ή άποτυχάνουσα επί του παρόντος προσπάθειά των να προκαλέσουν πόλεμον μεταξύ 'Ιορδανίας και 'Ισραήλ. Υπό τό πρόσχημα εκπληρώσεως τών συμβατικῶν τών ύποχρέωσεων πρὸς την 'Ιορδανίαν και με την έσσοδον τών Ιρακινῶν στρατευμάτων πρὸς «ένσυσιν» του Ιορδανικοῦ στρατοῦ, θά έπετύγχανον άρχήν εκτελέσεως τών σχεδίων των. Η πίεσις όμως του Νασέρ και τών άλλων άραβικῶν κρατῶν επί του βασιλέως Χουσεϊν, αί άμερικανικά συμβουλαί και ή σαφής ρωσική προειδοποίησις πρὸς τό 'Ισραήλ, έξουδετέρωσαν επί του παρόντος την θρετανικήν πλεκτάνην.

ΑΝΘΗ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΓΚΑΝΤΙ. 'Ο 'Ινδός πρόεδρος Πραζάντ τη στιγμή που καταθέτει λουλούδια στον τάφο του Μαχάτμα Γκάντι, με την ευκαιρία της επέτειου τών γενεθλίων του μεγάλου 'Ινδοῦ ήγέτου. Η επέτειος γιορτάστηκε σ' όλες τις 'Ινδίες με προσευχές, μνημόσυνα και όμαδική χρήση άργαλειῶν, γιατί ό Γκάντι είχε αγωνισθ ή να επιβάλ η την οικιακή διατεχνία. Οί 'Ινδοί έξακολουθούν και μετά τόν θάνατόν του να τιμούν τόν Γκάντι με την ίδια λατρεία που έδειχναν γι' αυτόν όταν τόν ακολουθούσαν στους σκληρούς άγῶνες του για την άνεξαρτησία της χώρας των

ΝΕΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΜΕ ΡΑΝΤΑΡ. Τό παράξενο αυτό άεροπλάνο, τύπου «Λόκχεντ», που μοιάζει σά να μεταφέρει έναν ίπτάμενο δίσκο, θεωρείται ως ό πιθανός διάδοχος του σημερινού άεροπλάνου με ραντάρ που χρησιμοποiei τό άμερικανικό ναυτικό. Τό έλλειψοειδές, που έχει διάμετρο 10 μ., χρησιμεύει για τη στέγαση της κεραίας του ραντάρ. Τό άεροπλάνο αυτό θά μπορεή ν' άνιχνεύη, άπό ύψος 3000 μ., μία έκταση 45.000 μιλίων.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΑΠΩΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ. 'Ο 'Ιάπων πρωθυπουργός Χατογιάμα έπισκέφθη τη Μόσχα για νά συζητήσ η την άποκατάστασιν τών διπλωματικών σχέσεων μεταξύ 'Ιαπωνίας και Ρωσίας. Στη φωτογραφία ό Ρώσος πρωθυπουργός Μπουλγκάνιν ύποδέχεται με έπισημότητα τόν 'Ιάπωνά πρωθυπουργό Χατογιάμα, κατά την άφιξη του στη σοβιετική πρωτεύουσα.

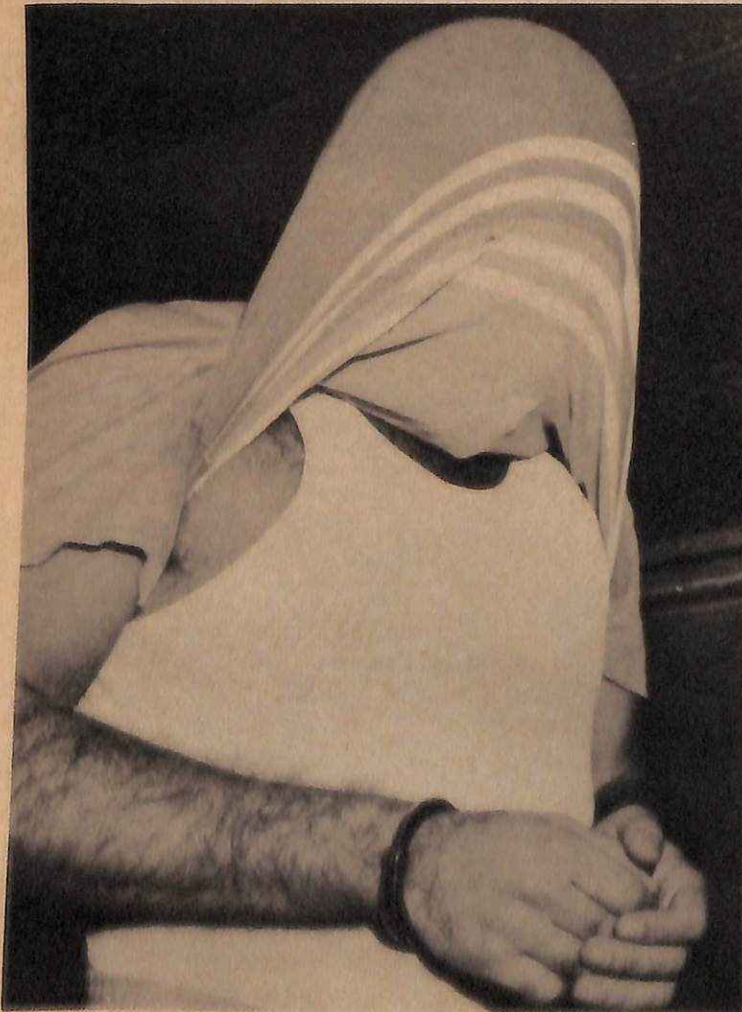

ΒΙΤΡΙΟΛΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ

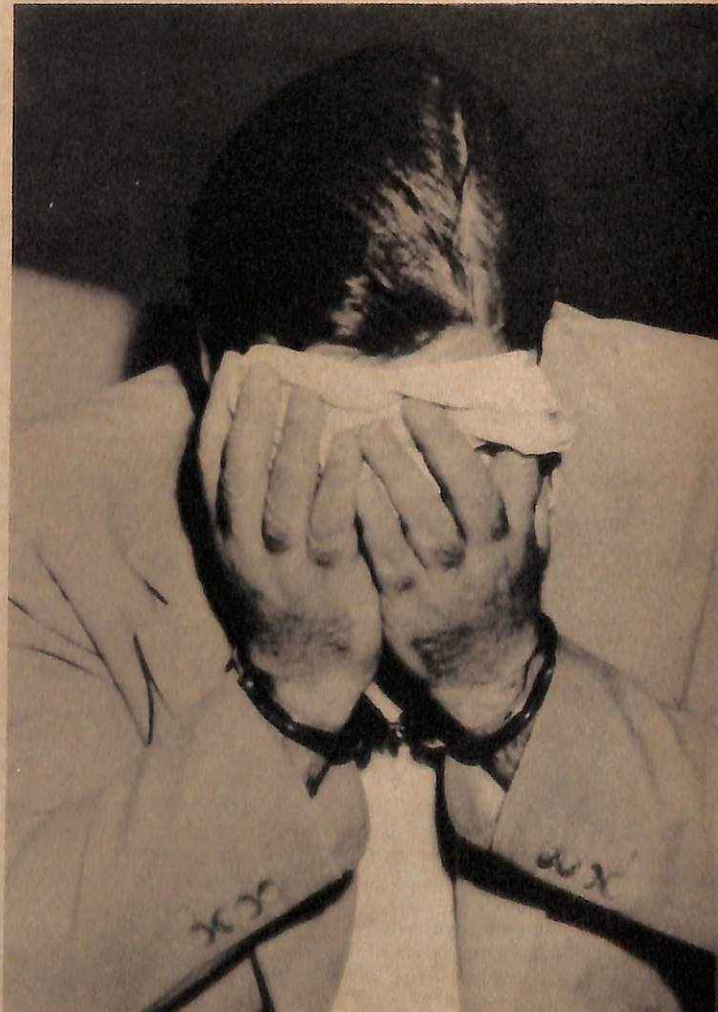
Η τραγική περίπτωση του Αμερικανού δημοσιογράφου Ρήζελ που τυφλώθηκε γιατί αγωνιζόταν κατά της διαφθοράς

Μετά τα μεσάνυχτα, την ώρα που η Νέα Υόρκη πηγαίνει να κοιμηθεί, η «Τάιμς Σκουαίρ», η μεγάλη κεντρική πλατεία της μεγαλόπολης και τα δέκα γειτονικά τετράγωνα του Μπρόντγουαϊν εξακολουθούν να είναι γεμάτα ζωή: Ο κόσμος πλημμυρίζει τους δρόμους, που φωτίζονται οα να είναι μέρα, και τα καταστήματα, οι κινηματογράφοι, τα εστιατόρια και τα μπάρ μένουν εδώ ανοικτά 24 ώρες τοήμερονύχτι, πάντα γεμάτα πελάτες. Στο μεγάλο εστιατόριο «Λίντυ», το κέντρο των ανθρώπων που εργάζονται τη νύχτα —δημοσιογράφων, μουσικών κλπ— οι πελάτες στέκονται στην ουρά σχεδόν ως τα ξημερώματα, για να θρούν ένα ελεύθερο τραπέζι. Οι κυριώτερες σπεσιαλιτέ του «Λίντυ» είναι οι τυρόπιτες κ' οι τηγανίτες. Και μία άλλη σπεσιαλιτέ του καταστήματος είναι ότι εκεί γίνονται τα θρασύτερα —και πιο πολύκροτα— εγκλήματα της σημερινής Αμερικής.

ΛΕΟ ΤΕΛΒΙ: "Ίσως απλώς ένα «τσιράκι» της συμμορίας, αλλά ήταν παρών όταν ο αδελφός του Αβραάμ πληρώθηκε το αντίτιμο του εγκλήματος. Τώρα πρέπει να «έξηγήσει» πολλά στο Όμοσπονδιακό Δικαστήριο.

ΚΑΙ Ο ΤΣΑΡΛΣ ΤΙΟΥΖΟ αντιμετώπιζει την ίδια κατηγορία. Το μαντήλι στο πρόσωπό του δεν σημαίνει ντροπή ούτε τύψεις —οι θρασείς μονάχα φοβούνται. Τη στιγμή της συλλήψεώς του, λέγεται ότι έτρεμε.

Τη νύχτα της 5ης Απριλίου, κατά τις 3, ο δημοσιογράφος Βίκτωρ Ρήζελ έπινε ένα φλυτζάνι καφέ με μία συνάδελφό του στο «Λίντυ». Ο κοντόσωμος, δραστήριος δημοσιογράφος, που ξεχείλιζε από ζωή και δύναμη, κ' η συνοδός του έρχονταν από μία ραδιοφωνική έκπομπή, που μετέδιδε όλη τη νύχτα συνεντεύξεις με προσωπικότητες της αμερικανικής δημοσίας ζωής. Αφού ξεκουράστηκαν λιγάκι στο εστιατόριο, ξεκίνησαν για τα σπίτια τους. Καθώς προχωρούσαν προς το αυτοκίνητο του Ρήζελ, που ήταν σταματημένο σε μία πάροδο, βγήκε απ' το πυκνό πλήθος και κατευθύνθηκε προς το μέρος τους ένας νέος, που τον είδαν να στέκεται μπροστά τους, να δαγάζει αστραπιαία ένα μπουκαλάκι, και να τινάζει το περιεχόμενό του πάνω στο πρόσωπο του Ρήζελ. Πριν καλά-καλά καταλάβουν τί συνέβαινε, ο νέος είχε εξαφανισθεί —τόν κατάπια η νύχτα και το πλήθος...

Ο Ρήζελ κ' η συνοδός του ξαναγύρισαν στο εστιατόριο, για να ξεπλύνουν το ύγρο. Αλλά στο ανάμεταξύ ο δυστυχισμένος δημοσιογράφος είχε καταληφθεί από φοβερούς πόνους. Τον μετέφεραν σ' ένα νοσοκομείο. Ο άγνωστος τον είχε περιλούσει με βιτριόλι, και το διαβρωτικό αυτό υγρό είχε εισδύσει στα μάτια του. Τρεις ολόκληρες εβδομάδες πάλαψαν οι γιατροί για να τον σώσουν, αλλά τελικά αναγκάστηκαν να παραιτηθούν απ' τον άγωνα. Ο Ρήζελ είχε τυφλωθεί για πάντα.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΙΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΕΣ

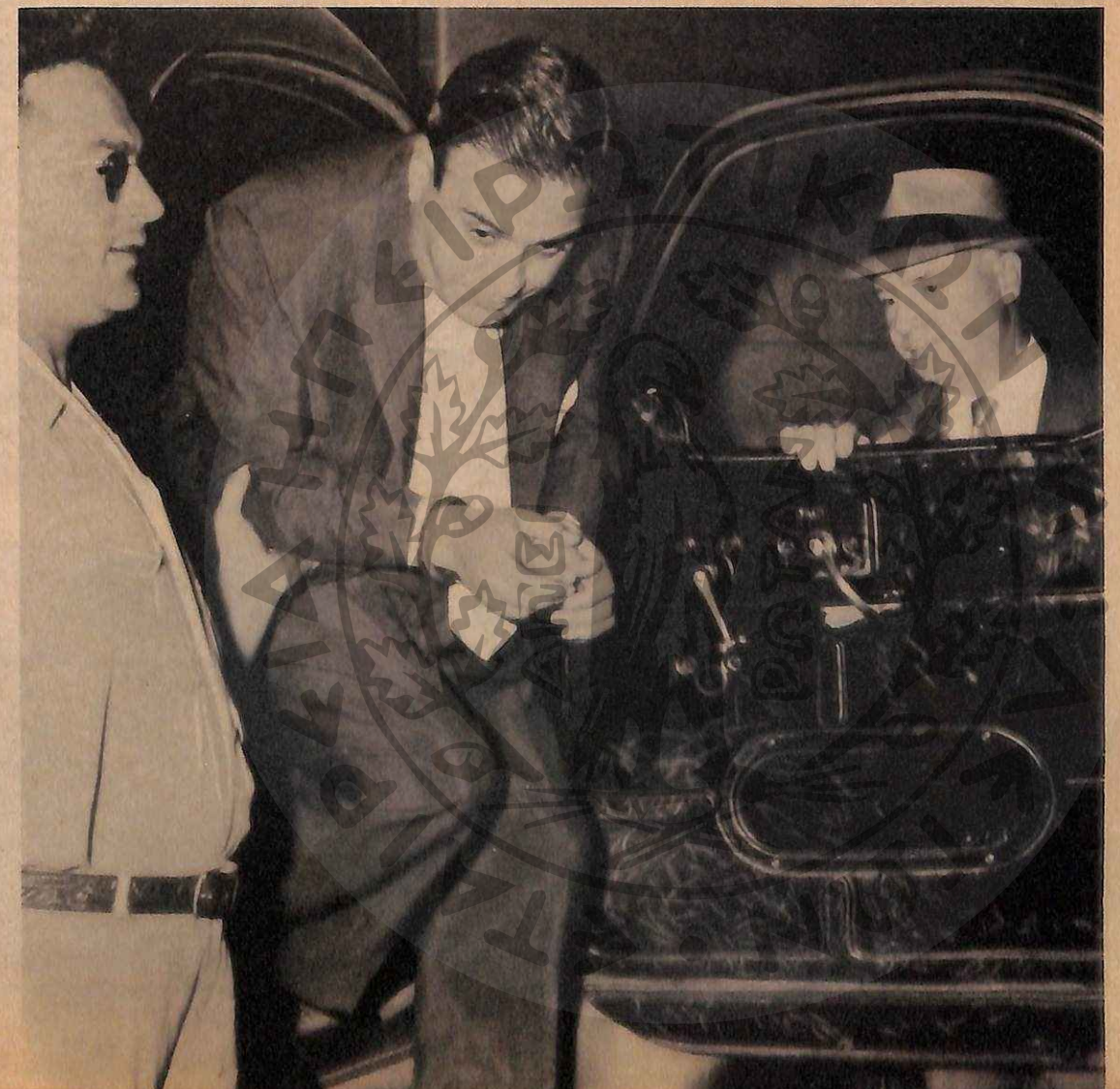
Κατά τη διάρκεια της μακράς σταδιοδρομίας του, ο Ρήζελ είχε αποκτήσει πολλούς έγχθρους. Ήταν ένας απ' τους δημοσιογράφους εκείνους που ονομάζονται στην Αμερική «σταυροφόροι του τύπου», και που τα ρεπορτάζ και τα σχόλιά τους είναι αφιερωμένα στην ανακάλυψη και καταπολέμηση ωρισμένων κοινωνικών πληγών. Ώς νεαρός συντάκτης, είχε διεξαγάγει «σταυροφορία» εναντίον των πρακτόρων και συνεργατών των Ναζί, που είχαν αναπτύξει μεγάλη δράση στην Αμερική. Από τότε κιόλας, κι ακόμα πιο έντατικά μετά την ήττα της χιτλερικής Γερμανίας, ο Ρήζελ τάβαλε με τους πράκτορες και συμμάχους του κομμουνισμού, ιδίως στους κόλπους του οργανωμένου εργατικού κινήματος, όπου κα-

(Φωτ. United Press Photo)

ΒΙΚΤΩΡ ΡΗΖΕΛ: «Επιτέλους λύθηκε το μυστήριο!». Η F.B.I. συνέλαβε τους ατύχους, φυσικά, κατώτερους μπράβους της συμμορίας. Το νυστέρι της Δικαιοσύνης είναι αναγκαίο να συνεχίσει το καθάρισμα της πληγής ως τις ρίζες της και ο πόλεμος με τους «κρακετήρες», που λυμαίνονται τα συνδικάτα, να λήξει με την εξόντωσή τους.

ΤΖΟΝΝΥ ΝΤΑΛΟ: Θα μπορούσε να είναι ένας οποιοσδήποτε αξιοπρεπής και έντιμος «μπίζνεσμαν». Προτίμησε όμως τον ρόλο του «έγκεφάλου» του υπόκοσμου, και ο «αδόξωτος» δημοσιογράφος έπρεπε να πάρει ένα μάθημα. Τα περισσότερα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στη φυλακή. Τώρα η Δικαιοσύνη θ' αποφασίσει για τα υπόλοιπα.

Η ΜΠΕΤΤΥ ΝΕΒΙΝΣ έμπαινε στο αυτοκίνητό της με τον Βίκτωρα Ρήζελ, τη στιγμή που του έγινε η αστραπιαία επίθεση. Μερικές σταγόνες από το μοιραίο διτριόλι έκαψαν και το πόδι της. Συντετριμμένη από το δράμα που ξετυλίχθηκε μπρός στα μάτια της, περιμένει τώρα στον προθάλαμο του νοσοκομείου την απόφαση των γιατρών.

Ο ΒΙΚΤΩΡ ΡΗΖΕΛ πλήρωσε με το φώς του τη θαρραλέα σταυροφορία του για την κάθαρση των εργατικών συνδικάτων από το άγος των «ρακετήρων». Ο αγώνας του είχε ήδη κινήσει τακτική προανάκριση και η βαρυσήμαντη κατάθεσή του, που αναμενόταν λίγες μέρες αργότερα έπρεπε όπωσδήποτε να ματαιωθεί.

τείχαν ως το 1950 πολλές ζωτικές θέσεις. 'Απ' τα παιδικά του χρόνια, ο Ρήζελ αγαπούσε πολύ το συνδικαλιστικό κίνημα. 'Ο πατέρας του ήταν μικρούαλληλος στη συνομοσπονδία των ραπτών γυναικείων φορεμάτων. 'Όταν ο Βίκτωρ Ρήζελ έγινε δεκαπέντε χρονών, μερικά ύποπτα στοιχεία προσπάθησαν να μπουν στην ομάδα που υπαγόταν στη δικαιοδοσία του πατέρα του. 'Εκείνος αγώνιστηκε αποφασιστικά εναντίον της προσπάθειάς αυτής, και τότε αυτοί τον ξυλοκόπησαν τόσο άγρια, ώστε πέθανε απ' τις συνέπειες των τραυματίων του εκείνων.

Αυτά έγιναν εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια, κ' η συνομοσπονδία των ραπτών γυναικείων φορεμάτων —που είναι ισχυρότατη στην 'Αμερική κ' έχει μεγάλη επιρροή στην πολιτική και στην οικονομία της χώρας, γιατί περιλαμβάνει τους ράφτες όλων των αμερικανικών πόλεων— αμύνθηκε από τότε σθεναρά εναντίον κάθε εισδύσεως αμφίδολων στοιχείων στη διοίκηση της, και διαχειρίστηκε τίμια και νοικοκυρεμένα τις υποθέσεις της. Δέν έγινε όμως το ίδιο και στις άλλες συνομοσπονδίες. 'Η ραδιοφωνική έκπομπή που είχε κάνει ο Ρήζελ, το θράδυ ακριβώς της αποτυχίας, είχε ως αντικείμενο την αποκάλυψη της πολύ ανώμαλης καταστάσεως, που επικρατούσε σε μία συνδικαλιστική ομάδα.

Ο Ρήζελ είχε μιλήσει στο ραδιόφωνο με δυο νεαρούς αδελφούς, που ήταν κ' οι δυο μηχανικοί και πού, για να βρουν δουλειά, είχαν γίνει μέλη του τοπικού σωματείου της «'Ομοσπονδίας των Μηχανολόγων», στο πρόστιο της Νέας 'Υόρκης όπου έμεναν. Γρήγορα όμως ανακάλυψαν, πως ο αρχηγός αυτού του σωματείου κι ο πατέρας του, ένας άνθρωπος που είχε πολλές καταδίκες εις βάρος του, διοικούσαν την ομάδα δικτατορικά και με ιδιότητα. 'Εδώ και χρόνια τα μέλη δέν είχαν ακούσει την παραμικρή λογοδοσία για τις δαπάνες και για τα πεπραγμένα της διοικήσεως. Οι μισθοί τους, τα προνόμιά τους και οι άλλες αποδοχές τους ήταν τεράστιες και καθωρισμένες απ' τους ίδιους. 'Όταν οι δυο αδελφοί δοκίμασαν, σε μία συνέλευση των μελών, να κάνουν αδιάκριτες ερωτήσεις γι' αυτό το ζήτημα, τους έσπασαν στο εύλογο «μπράβο», που η ηγεσία της ομοσπονδίας είχε προσλάβει ως δόξαν μέλη, και πού στην πραγματικότητα δέν ανήκαν στο επάγγελμα, αλλά στον υπόκοσμο της περιοχής. Για να μην προβούν οι δυο νεαροί αδελφοί σε καμμία «απερίσκεπτη» ενέργεια, οι μπράβοι τους απέλειψαν, αυτούς και τις οικογένειές τους, με βαρεία σωματικά αντίποινα. Οι περισσότεροι απ' τους συναδέλφους τους είχαν τρομοκρατηθεί απ' αυτής τις μεθόδους. 'Αλλά οι δυο νέοι, που γρή-

γορα αποκλείστηκαν απ' την ομοσπονδία κ' έμειναν γι' αυτό το λόγο άνεργοι, εξακολούθησαν τον αγώνα τους, και γι' αυτό είχαν εμφανισθεί στο ραδιόφωνο με τον Ρήζελ. 'Η μεγάλη δημοσιότητα δ' αποκάλυπτε τις σκανδαλώδεις συνθήκες που επικρατούσαν στην ομοσπονδία και θα προκάλλυσαν την άμεση αντίδραση των άρμοδιων...

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ «ΡΑΚΕΤΣ»

Αν και η κατάσταση αυτή δέν επικρατεί σ' όλες τις αμερικανικές συνδικαλιστικές ενώσεις, πρέπει να ομολογηθεί πως η τρομοκρατία κ' η καταπίεση σε μερικές ομοσπονδίες αποτελούν τυπική μορφή του αμερικανικού γκαγκστερισμού. Οι γκαγκστερς, οι «ρακετήρες» (έκδισται οργανώσεων και επιχειρήσεων) και άλλα εγκληματικά στοιχεία καταλαμβάνουν τις διοικήσεις μερικών σωματείων, και με την ώμη βία, με απειλές και μ' έκδισμούς, τα χρησιμοποιούν για τους δικούς τους σκοπούς, δηλαδή τα καταλαμβάνουν και τα μετατρέπουν σε όργανα λεηλασίας του κοσμάκη. Τα «ράκετς», δηλαδή η οργανωμένη εγκληματική δράση, που άσκει νόμιμα επγγέλματα με κατ' το μάλλον ή ήττον παρανόμους μεθόδους, είναι κατάλοιπα της εποχής της ποταπαγορεύσεως, απ' την οποία έχουν περάσει είκοσι πέντε χρόνια.

Εκτός απ' τα δολάρια που κερδίζουν απ' την ίδια την διείσδυσή τους στα συνδικαλιστικά αξιώματα, εξασφαλίζουν έτσι και εύκολα θύματα: Τα τρομοκρατημένα, δυστυχισμένα και συνήθως άνεργα μέλη των σωματείων, αλλά και τους εργοδότες, με τους οποίους συχνά έλκειναι συμφωνίες. 'Ενώ εκείνοι ανέλαβαν να προσλαμβάνουν μόνο μέλη του σωματείου, οι «ρακετήρες» τους έγγυόντουσαν την μη κήρυξη απεργιών. Πολύ συχνά οι εργατοκάπηλοι αυτοί παραιτούνταν απ' τις αξιώσεις αυξήσεως των ήμερομισθίων, έναντι μεγάλων χρηματικών ποσών που τους κατέβαλλαν οι εργοδότες.

ΜΙΑ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Ο αγώνας εναντίον αυτών των καθαυμένων και των οργάνων τους συναντούσε τελευταία μεγάλες δυσκολίες. 'Από φόβο μήπως υποστούν, αυτά η οι οικογένειές τους, την εκδίκαση των γκαγκστερς, τα περισσότερα θύματα προτιμούν να σωπαίνουν. 'Επειτα, οι μέθοδοι των «ρακετήρων» είναι συχνότατα πολύ καλά καμουφλαρισμένες, με δήθεν νομικές εξωτερικές μορφές, και οι οργανώσεις τους διαθέτουν δικηγόρους που πληρώνονται πολύ καλά. Παρ' όλα αυτά, πολλοί απ' τους «ρακετήρες»

φυλακίζονται κατά καιρούς, και σ' άλλες περιπτώσεις άμύνονται οι ίδιες οι εργατικές ενώσεις (όπως στην ταινία «'Ιμάνι της αγωνίας» με τον Μάρλον Μπράντο). Στα συνδικάτα φορτοεκφορτωτών, ιδίως, διεφθαρμένα στοιχεία —που είναι άλλωστε στενά συνδεδεμένα με τους κομμουνιστές— άσκούν καθεστώς τρομοκρατίας σ' όλα τα μέλη.

Στη στήλη του, που δημοσιεύονταν —κ' εξακολουθεί να δημοσιεύεται, γιατί, αν και τυφλός, ο άτρόμητος αυτός συντάκτης συνεχίζει τη σταυροφορία του και κάνει ο ίδιος ένα μεγάλο μέρος του ρεπορτάζ του— σε 192 έφημερίδες τρεις φορές την εβδομάδα, ο Ρήζελ έκανε αδιάκοπο αγώνα εναντίον της εγκληματικότητας και της διαφθοράς στα συνδικάτα, κ' είχε ειδικευθεί, τρόπον τινά, σ' αυτό τον «ομέα». Τον 'Απρίλιο, το μεγάλο όρκωτο δικαστήριο της Νέας 'Υόρκης είχε αναγγείλει προανακρίσεις εναντίον μερικών ύποπτων «ρακετήρων» των συνδικάτων, κι ανάμεσα σε πολλούς άλλους θά κατέθετε, ως μάρτυς κατηγορίας, κι ο Ρήζελ. 'Η απόπειρα εναντίον του έγινε λίγες μέρες πριν απ' την κατάθεσή του. 'Η ενέργεια αυτή είχε λοιπόν σκοπό, απ' τη μία μεριά να ματαιώσει την βαρυσήμαντη κατάθεση του «ειδικού» δημοσιογράφου, κι από την άλλη να τρομοκρατήσει τους ύπολοιπους ούσιώδεις μάρτυρες...

Αλλά ποιοί ήσαν οι άουργοί του εγκλήματος; Τώρα, έξη μήνες μετά την απόπειρα, η «'Εφ-Μπη-Αϊ» άνήγγειλε, έπειτα από έντατική εργασία των οργάνων της, τα δνόματα των ένόχων και των ήθικών άουργών. Κ' η περίπτωση Ρήζελ, που εδώ κ' έξη μήνες είχε συγκλονίσει την αμερικανική κοινή γνώμη, πήρε πιά τη μορφή ενός μεγάλου κοινωνικού προβλήματος: Τής εκκαθάρσεως της 'Αμερικής απ' τους γκαγκστερς, που νέμονται τις ομοσπονδίες. Μόλις τώρα μαθαίνει ο πολυς κόσμος τη δύναμη και τις μεθόδους που διαθέτουν στις 'Ηνωμένες Πολιτείες οι γκαγκστερς...

ΗΘΙΚΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ, ΤΖΟΝΝΥ ΝΤΑ-ΙΟ

Ο πραγματικός πάντως άουργός της άποτυχίας εναντίον του Ρήζελ δέν στάθηκε δυνατόν να συλληφθεί —γιατί τιμωρήθηκε κιάλας. Το πώμα αυτού του νέου των 23 έτών, που είχε τιμωρηθεί πολλές φορές στο παρελθόν για μικρολποδυσίες, βρέθηκε σ' ένα δρόμο της Νέας 'Υόρκης. Μερικές σταγόνες απ' το διτριόλι, με το οποίο είχε περιούσει τον Ρήζελ, φαίνεται ότι έκαναν εγκαύματα και στον ίδιο, και του άφησαν σημάδια στο πρόσωπο, πράγμα που θα ώδηγούσε εύκολα στη σύλληψη και όμολογία του. Αυτός ο κίνδυνος, καθώς και το γεγονός ότι μετά την πράξη του ζήτησε απ' τους έντολεις του ένα έκτακτο δάνειο 50.000 δολλαρίων, ύπλησαν άρκετά, σύμφωνα με τον κώδικα τιμής των εγκληματιών, για να τον σκοτώσουν σαν σκυλί, με δυο πιστολιές. Ο άνθρωπος που του είχε δώσει τις έντολές και που τον είχε πληρώσει, κ' ένας άλλος, που του είχε δείξει το άγνωστο θύμα του, παλιοί και σεσημασμένοι εγκληματίαι, βρίσκονται τώρα στη φυλακή. 'Εκείνο όμως που έκανε την περίπτωση τόσο έντυπωσιακή, ήταν το γεγονός ότι βρέθηκε και συνεληφθεί ακόμα κι αυτών των δυο ο έντολεις —ένας άνθρωπος που τον λένε Τζόννυ Ντά-ιο, που άσκει το «επάγγελμα» του γκαγκστερ από δεκαπέντε έτών, που έχει περάσει την περισσότερη ζωή του στη φυλακή, αλλά που όταν ήταν έλευθερος άνακατέυτηκε σ' όλων των ειδών τα «ράκετς», πλούτισε, απέκτησε μεγάλα εργοστάσια κι από το 1950 πήρε μεγάλες θέσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτός ο μεγιστάν του υποκόσμου ήθελε, με την τύφλωσή του Ρήζελ, να δώση ένα παράδειγμα στους τολμηρούς δημοσιογράφους. Είχε κληθεί κι αυτός να καταθέσει στο δικαστήριο των ένόχων ως ένας απ' τους ύπόπτους για άνάμιξη σε παράνομες επιχειρήσεις, και φοβόταν, καθώς φαίνεται, τις επιβαρυντικές καταθέσεις.

Ευθύς εξ άρχής, ο Ρήζελ είχε αποδώσει την επίθεση σε κάποια μεγάλη εγκληματική οργάνωση, που ήθελε να ματαιώσει τη σταυροφορία του εναντίον των έμμεταλευτών των εργατικών ενώσεων. 'Η «'Εφ-Μπη-Αϊ» άρχισε άμέσως την έρευνά της στις διομηχανίες ύφασμάτων και φορητών της Ν. 'Υόρκης, που μαστίζονται απ' τους γκαγκστερς, καθώς και στις φτωχοσυννοικίες του άνατολικού τμήματος του Μανχάτταν, όπου γίνονται τα περισσότερα εγκλήματα. 'Απ' την άνάκριση της προέκυψαν τα ακόλουθα:

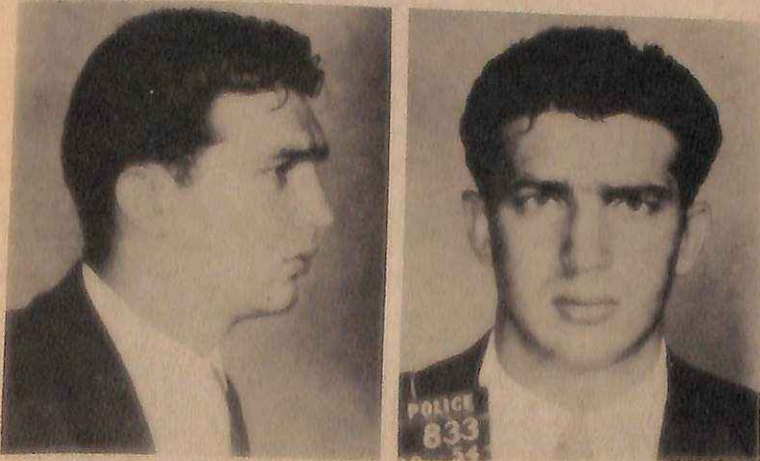
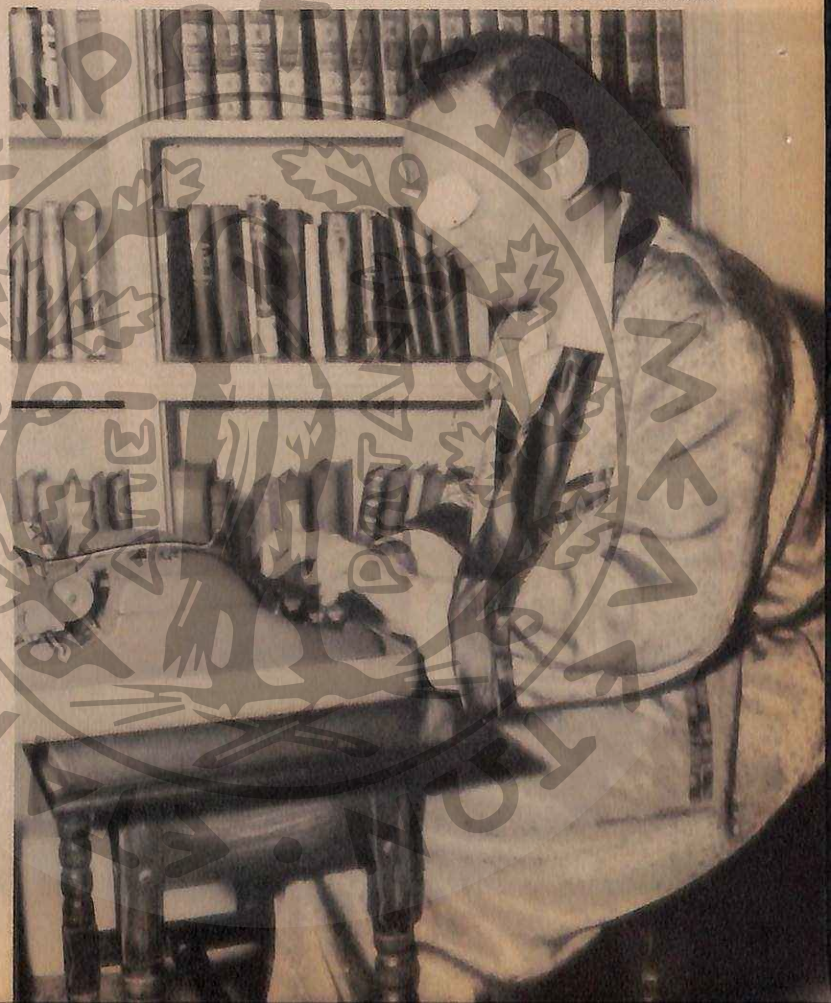
Ο νεαρός λωποδύτης, που ανέλαβε να τυφλώσει τον Ρήζελ, και σκοτώθηκε έπειτα απ' τους έντολεις του τον 'Ιούλιο, λεγόταν 'Αβραάμ Τέλβι. Τού είχαν ύποσχεθεί να του δώσουν 1.000 δολάρια για να ρίξη το διτριόλι εναντίον ενός ανθρώπου, που του είπαν ότι λεγόταν «κ. Μάρσαλ». 'Όταν ο Τέλβι έμαθε ποιά ήταν το θύμα του, ζήτησε, όπως είπαμε, να πληρωθεί 50.000 δολάρια, αλλά δέν πήρε παρά δυο σφαίρες στην καρδιά. Στη συνωμοσία έλαβαν μέρος οι έξης: Ο Λέο Τέλβι, άδελφός του 'Αβραάμ, ο Τσάρλς Τιούζο, που ήταν μπροστά όταν δόθηκαν τα 1.000

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΟΙ ΦΡΙΚΤΟΙ ΠΟΝΟΙ δέν έμπόδισαν τον άδάμαστο σταυροφόρο να δέχθι τους συναδέλφους του στο νοσοκομείο, άμέσως μετά την επίθεση. 'Ακόμη δέν είχε μάθει την όριστική καταδίκη του από τους γιατρούς

«ΣΕ ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ θά βρίσκωμαι στο γραφείο». Ούτε η τρομερή είδηση του λύγισε την ψυχή. 'Από το νοσοκομείο άκόμη, κάθισε στη γραφομηχανή του για να συνεχίση τις φλογερές καμπάνιες που δημοσιεύονται σε 192 έφημερίδες. 'Η κοινή γνώμη έξηγήθηκε από το άνόσιο έγγλημα.

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ «ΜΠΡΑΒΩΝ»: ΑΒΡΑΑΜ ΤΕΛΒΙ, ΘΥΤΗΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΘΥΜΑ. ΤΖΟ ΚΑΡΙΝΟ. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΕ ΣΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟ ΝΕΑΡΟ ΛΩΠΟΔΥΤΗ.

ΓΚΟΝΤΟΛΦΟ ΜΙΡΑΝΤΙ: ΕΔΕΙΞΕ ΣΤΟ ΔΡΑΣΤΗ ΤΟΝ «ΚΥΡΙΟ ΜΑΡΣΑΛ».

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ή τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μὲ τὸ πολύτιμο θησαυροφυλάκιο καὶ τὴν ἱστορικὴ βιβλιοθήκη. Ἐκτίσθη τὸν 1Α' αἰῶνα, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Α'.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΟΠΟΥ ΕΣΤΕΓΑΖΕΤΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ, ἐπὶ ἰταλοκρατίας, χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου, ὡς τελωνεῖον καὶ γιὰ τὴν στέγασιν ὄλων τῶν ὑπολοίπων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ —ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΑ ΛΙΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ— ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ. ΣΕ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΠΑΤΜΟΣ

Τὸ νησὶ ὅσων γράφεινκε ἡ "Ἀσoka γυγίς,, τοῦ Ἰωάννου

(Φωτ. Σ.Π. ΜΕΛΕΤΖΗ)

Κατεβαίνοντας τὰ 12 νησιά, ἡ Πάτμος εἶναι τὸ πρῶτο. Φαίνεται ἀπ' τὸ πέλαγος, ἀσπρίζει κατὰ κορφα ἡ Χώρα τῆς καὶ τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι. Ὁ κόρφος κ' ἡ Σκόλα, τὸ λιμάνι, βλέπουνε ἀνατολικά. Ἐκεῖ ὁ ταξιδωτὴς θὰ βοῇ περιποίηση, καλὰ καφενεῖα. Τὸ μέρος ἂς εἶναι μικρό, ἔχει ξενοδοχεῖο, νοικιάζουνε καὶ κάμαρες σὲ σπίτια. Τὰ σπίτια, τὰ στενά, ὅλα εἶναι καλοσυντηρημένα, λουλουδιασμένα.

Πρὶν πιάσης τὸν ἀνήφορο γιὰ τὴ Χώρα, περνᾷς λίγον κάμπο γεωργημένον, μὲ δέντρα καρποφόρα, ροδιές, τζίτζιφιές, φοινικιές, σουσάμια, πατάτα. Τὸν Ἰούνιο οἱ ροδιές εἶναι ἀνθισμένες. Περνᾷς ἕνα γεφυράκι, ἕναν πλάτανο κι ἀρχίζει τὸ λιθόστρωτο. Ἀπὸ δὴ κι ἀπὸ κεῖ ὅλες οἱ πλαγιές εἶναι σπαρμένες πεζούλες, κάθε πεζούλα καὶ ζωκλήσι, κάθε ράχη καὶ σταυρός. Βράχοι μύτεροί, μαῦροι καὶ θυσινομαυροί, ἀποτελεῖν ὅλους τοὺς λόφους σὰ φυτεμένα γυαλιά κι ἄλλοι στρογγυλοί, σὰ θόλοι βουλιαγμένοι.

Κι ὅσο φηλώνει ὁ δρόμος φαίνεται τὸ νησὶ ἀπ' τὴ θαλάσσιον τοῦ ρίζα. Κάβοι καὶ κόρφοι, φιλοὶ καὶ χοντροί, κλαδίζουνε γυρω-γύρω.

«Ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» ἔγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν ὡς σάλπιγγος λεγούσης: ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, πέμψον ταῖς ἑπτὰ Ἐκκλησίαις»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Στὸ τέλος τοῦ δρόμου, τὰ σπίτια τῆς Χώρας εἶναι κολλητὰ ἴδια στ' ἄλλο. Ἡ λευκότητά τους πᾶει μὲ τὸ χόντρος τοῦ θουνοῦ. Καὶ στὴ μέση ὁ δωδεκάγωνος τοῖχος τοῦ Μοναστηριοῦ, ὅλο μαύρη πέτρα πελεκητὴ — ἄσπρα τὰ μπεντένια, ἀσβεστομένα. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο τέτιο χτίσμα, πονητὰ ἔτσι γραμμμένο ἀνάμεσα σὲ οὐρανὸ καὶ θάλασσα καὶ πάνω του κρεμασμένο ἓνα ὁλόκληρο νησί. Στὴν ἄκρια τοῦ χωριοῦ, ἀνατολικά, εἶναι 3 παλιὲς μύλοι στὴ σειρὰ, οἱ δυὸ ἀκόμα μὲ τὰ ξάρτια τους.

Στὰ ισιὰ τοῦ δρόμου εἶναι ἡ Ἀποκάλυψη, τὸ Σπῆλαιο τοῦ Θεολόγου καὶ τὸ Μοναστήρι πού ἀνακαινίστηκε γύρω στὰ 1600, ὅπως λέει μιὰ ἐπιγραφή, ἄρα εἶναι ἀρχαιότερο. Μπαίνει μέσα ὁ προσκυνητὴς, περνᾷ δυὸ αὐλίσσες μὲ λουλούδια, κατεβαίνει σκάλες· εἶναι καὶ σὰ σπιτικό τὸ μέρος, ἄς εἶναι τόσο ἐπίσημο. Ἔτσι καὶ ὁ «φοβερός» Γολγοθᾶς, ἔτσι καὶ παντοῦ ὅπου θρησκευεῖται ἀπλὸς κόσμος τῆς Ὁρθόδοξης, τὰ κάνει ὅλα φιλόξενα.

ΣΤΕΝΟ ΚΑΛΑΝΤΕΡΙΜΙ πού ὁδηγεῖ πρὸς τὸν τάφο τοῦ Ἑμμανουὴλ Ἐάνθου. Ὁ Ἐάνθος πέθανε πενόμενος στὴν Ἀθήνα, τὸ 1852, καὶ τὰ ὁστά του διεκομίσθησαν ἀργότερα στὴν γενέτειρά του.

Ὁ μονοκόμματος μαῦρος δρόμος τῆς Σπηλιάς γυαλίζει ἀπ' τὸ θυμίαμα, στὶς σκιμαζίδες κρέμονται ἀκαίμητα καντήλια. Ὁ Ἅγιος στὴν εἰκόνα του στέκεται ἢ κάθεται μπρὸς στὴ Σπηλιά πού μαυρίζει — ἐκεῖνο τὸ μαῦρο χρώμα τὸ δυσαντὶνὸ εἶναι πῶς ζωηρὸ ἀπὸ χρώμα. Τὸ κεφάλι του ἀκουμπᾷ στὴν παλάμη του καὶ ἱστορεῖ. Ὁ Πρόχορος, ὁ μαθητὴς του, γράφει. Σ' ἓνα τραγοῦδι πού τραγουδοῦνε στοὺς γάμους «Στ' ἀνὸς ποταμὸς», τὸν λένε «καμπούρη» ἐπειδὴ τὸν βλέπουνε ζωγραφισμένον σκυφτόν:

«Ἄη μου Θεολόγε μου καμπούρη κι' ἀσπρογένη
Ἔλα καὶ δώσε τὴν ἐκκλησίαν...»

Προσκαλοῦνε δηλαδὴ ἓναν πολὺ δρόμο, ἔναν καλὸ γείτονα.

Στὸ Μοναστήρι μέσα στὴν Ἀποκάλυψη λειτοουργεῖ ἀπ' τὰ 1773 ἡ Πατριμὴ Σχολή. Ἐβγαλε μεγάλους ἱεράρχες καὶ δασκάλους. Στὰ 1949 χτί-

στηκε τὸ καινούργιο χτίριο. Σπουδάζουνε 200 παιδιά. Ἀπὸ τίς τρεῖς τελευταῖες τάξεις βγαίνουν Θεολόγοι. Τὸ νέο χτίριο εἶναι σύμφωνο μὲ τὸν προσορισμὸ του καὶ τὸ περιβάλλον: 3 κῆποι σὲ 3 ἐπίπεδα, χωρὶς ἀσυναρτησιές, εὐρωπαϊκὲς ἢ κλασσικὲς. Ἀλλὰ τὴ χάρι πού συνδυάζει μὲ τίς ἱσες γραμμὲς κάθε ντόπια οἰκοδομὴ δὲν τὴν πρόσδεε φαίνεται ὁ σύγχρονος καλλιτέχνης. Τέλος θὰ τὰ μαλακώσῃ ὅλα ὁ Βοριάς, τάχει μέσ' στὸ μάτι του...

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΛΟΥΤΗ

Ὅλος ὁ δρόμος, μὲ τὸ ξῶο καὶ μὲ τὰ πόδια, εἶναι δὲν εἶναι μισὴ ὥρα. Τὸ αὐτοκίνητο κάνει κορδέλλες. Ὁ παλιὸς εἶναι ὅλος στρωμένος πέτρα, ἀσβεστότετρα φυτευτὴ, ἀκατάλυτη. Καὶ στὴ Χώρα ὅλα τὰ δρομάκια στρωμένα, κάθε αὐλάκι πού μαζώνει στὴ μέση τὰ νερά εἶναι σκεπασμένο μὲ πλάκες ἐφαρμοσιές, κιτρινωπές. Κ' οἱ πλατεῖες καὶ οἱ τέσσερις μὲ τὸ κοντύλι σχεδιασμένες, τῆς Ἀγιά-Λεβιάς πού εἶναι τὰ μαγαζιά, προφυλαγμένη ἀπ' τὸ Βορῖά σὰ φωλιά, τοῦ Αἰθαῖζιλλῆ ἐπίσης, τοῦ Σουθου καὶ τῆς Δημοκρατίας περιβλεπτες.

Στὴ Χώρα ὑπάρχουν πολλὰ μεγάλα σπίτια παλιά μὲ δυὸ-τρὲς σειρὲς παράθυρα, ἔξοχες οἰκοδομές. Πρὶν ἀπὸ 200 χρόνια ἦταν καὶ τὰ πλούτη τῆς Πάτμου πολλὰ, πολλὰ τὰ καράδια τῆς καὶ μεγάλα, εἶχε σπουδαῖο ἐμπόριο μὲ τὴ Ρωσία. Στὸ '21 ἔδωσαν καὶ χρήμα καὶ παλληκάρια καὶ ἀρχηγούς.

Φαίνεται ὅμως καὶ στὰ μισογκρεμισμένα χτίρια ἡ τέχνη ἐκείνης τῆς ἐποχῆς: σιδερέιες καλοεργασμένες στὰ παράθυρα, χτυπητὰ οὐκασιμένα γεράκια, πουλιά, φίδια, φεγγάρια, πανώθυρα μαρμαρένια. Μὰ καὶ τὸ κάθε ἀπλὸ ντουβάρι ἂν παρατηρήσῃς πῶς γωνιάζει, ἓνα σμαράκι πῶς ἀκουματῇ πῶς γωνιάζει, ἓνα σμαράκι πῶς ἀκουματῇ πῶς γωνιάζει, πῶς δένουνε τὰ σκαλοπάτια κάποιας αὐλῆς μὲ τὴν πέτρα, πῶς εἶναι πελεκημένα τ' ἀγκωνάρια, πῶς στερεώνουνε τὰ φρεσῖα καὶ τὰ μπαλκόνια ψηλά, πῶς ἓνα διπλὸ παραθυράκι στηρίζεται μὲ κολωνίσσες, τᾶλλο πῶς εἶναι περιγραμμένο μὲ ἀσβέστη, πῶς ἀνοίγει κινεῖνα μονοπορτάκι μέσ' στὴν ψίχα τῆς πέτρας, καὶ ὅλα ὑγιονεμένα σὰ νὰ μιλῶνε μιὰ γλῶσσα, τὴ γλῶσσα τῆς μαστοριάς τὴν ἀθάνατη.

Ἡ πέτρα βγαίνει ἀπ' τὰ ἴδια τὰ βουνὰ τῆς Πάτμου, ἡ κοκκινωπὴ ἀπ' τὸ Πετροκοπίο στὸ περὶθαλάσσιο, ἡ μαύρη ἀπ' τὸ Μονόλακκο, ἀπ' αὐτὴν εἶναι τὰ ντουβάρια τοῦ Μοναστηριοῦ. Αὐτὴ ὅσο πελεκιέται τόσο ἀσπρίζει. Τὴν κίτρινη πλάκα τὴν φέρνουνε ἀπ' τὰ ἐρημονήσια Λέβιθα. Εἶναι πῶς στερεὴ ἀπ' τίς μαλτεζόπλακες. Στὴ Λάκκα βγαίνει τ' ἀσπρόχρωμα πού δωματίζουνε τίς αὐλὲς καὶ τὰ δώματα. Στὶς αὐλὲς καὶ στὶς κοιτίτσες συνηθίζουνε κάτ' ἐκεῖνα χαλαρά, τὰ λένε κεραιμῖδια, εἶναι πολὺ ἔξοχα τὸ χειμῶνα. Ἐδῶ λένε αὐλὲς τὸ δῶμα ὅπου αὐλίζεται τὸ πάνω πάτωμα.

Τὸ χειμῶνα στὴ Χώρα κάνει κρύο χοντρό, τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολῆς κατεβάζουνε καὶ χιόνια καὶ σύννεφα πολλὰ. Τὸ καλοκαίρι λίγες μέρες βαστᾷ ἡ ἔξοχη. Ἀμα πιάσουνε τὰ μελτέμια κυριεύει μιὰ δονή, ἀπὸ κάθε στενὸ, ἀπὸ κάθε ἀνοιγμὰ ὁ ἀέρας χυμᾷ καὶ κοντοῦλᾷ σὰ βόδι μυγισμένο.

Στὴ μέση πάνω-κάτω τοῦ νησιοῦ εἶναι ὁ Προφήτης Ἡλίας. Ἄν θῆγῃς ἐκεῖ καὶ τύχῃ καλοσούνη, φρεσὴ ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ καὶ ἀρμυρὸ ἀεράκι ἀπ' τὸ πέλαγος καὶ βλέπουνε τόσα τὰ μάτια, θαρροῖς πῶς ἔφτασες σὲ καμμιὰ σπουδαία κορφή: Κατὰ τὸ Βορῖά Ἰκαρία, Κουρσοί, Σάμος μὲ τὸ ψηλὸ τῆς βουνὸ καὶ πολυσκηνισμένη: «...ὁ Κέρκυς κρέμασε σύννεφα...», «...τὸ μπαυγᾷ τῆς Σάμος σκοτεινιάζει...». Χώρα οἱ σικωμοὶ καὶ οἱ κατατρεγμένοι, πολὺ ἀσύχματη γειτόνισσα. Παρακάτω Ἀγαθονήσι, Ἀρκοί, Λειψοί, Χ'λομῶδι, Σκλάδες, μόνο δένδρινες παύουνε. Κατὰ τὸ Νοτιὰ ἡ Δέρο, ἡ Κάλυμνο, ἡ Κῶ, ἡ Ἀστροπυλιά πὸ δυτικὰ τὰ Λέβιθα, ἡ Ἀμοργός. Καὶ πὸ πάνω, βαθεία, ἡ Νάξος, ἡ Μύκονο, πρὶν ἀπὸ τὴν Ἰκαρία. Καὶ κλείνει πάλι ὁ χαλκὸς τοῦτες τῆς θάλασσας.

Πίσω ἀπ' τὴ Σάμο φαίνεται καὶ ἡ Τουρκία, ἡ δίκροφη Μυκάλη καὶ οἱ ἐμποδισμένες στεριὲς πού ἄλλοτε θρόνιζαν καὶ τὰ νησιά τούτα. Ἐκεῖ, ὡς καὶ τὰ κοινοῦσια τῶν καισίων εἶναι γλυκά, τὰ πεῖνα εἶναι θηλυκά, τρώγεται ὁ σπάρκος τους. Ὁ κόσμος τραβά τώρα σὲ Ἀμερικὲς, σὲ Αὐστραλίες, δὲ γυρίζουνε οὔτε οἱ μισοί. Ἀπὸ κεῖ, ἀπ'

τὸν Προφητῆλᾳ φαίνεται καὶ ὅλο τὸ μακρὸς τοῦ Μοναστηριοῦ σὰν καράβι τραβηγμένο καὶ στημένο πάνω-πάνω, τὴ βορεινὴ του ἄκρη τὴ λένε καὶ τόντι πλῶρη, τὴν ἄλλη τεμὸνι.

Τὸ ὑπόλοιπο νησί, ὅσο φαίνεται καὶ ὅσο δὲ φαίνεται εἶναι βοσκοτόπια μοναστηριακά. Λίγοι βοσκοὶ λαλοῦνε τὰ κοπάδια τὴν αὐγὴ καὶ τὸ βράδυ. Κ' οἱ ἐρημίτες αὐτὲς εἶναι χωρισμένες μὲ ξερολιθιὲς καὶ σύνορα — ἔτσι χωρίζεται καὶ ἡ χέρσα γῆς, δίκια ἢ ἄδικα. Πάνω στὶς ξερολιθιὲς στιβάζουνε ἀγκάθια, τὰ λένε ἀστιβιές, ἀπὸ πάνω τίς πατοῦνε πάλι μὲ πέτρες. Καὶ πᾶ μόνο ἀγκάθια καὶ χαμόκλαδα φυτρώνουνε παντοῦ, σὰν τὴν ἄκρια τρεῖς καμμιανῆς ἀγδαρτῆς προδιάς πού τὴν ξεραίνει ὁ ἥλιος. Γῆ νύχτα ὅλα τούτα μωσκοβολοῦνε μὲ τὴν δροσιά. Τὴν ἀνοιξὴ ἀνθίζουνε καὶ οἱ λαμπρές, τὸ χαμολίβανο πού κάνει κεφάλι μαβὶ σκοῦρο, δελουδένιο, τίς στρώνουνε τὴ Λαμπρὴ στὶς ἐκκλησιὰς καὶ στὶς πλατεῖες, εὐωδιάζει παντοῦ τὸ ἀνὺ τους ἄρωμα.

Ἐπάρχουνε καὶ ἀρκετὰ περβόλια καὶ μωστάνια ὅπου βρίσκονται νερὸ πηγαδιό, στὴν περιφέρειᾳ τοῦ Κάμπου μάλιστα εἶναι ὅλοι γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Ἐκεῖ πρωτοκατοικήσανε οἱ κολλήγοι τοῦ Μοναστηριοῦ, δουλεύουνε τὴ γῆς ἐδῶ καὶ 500 χρόνια.

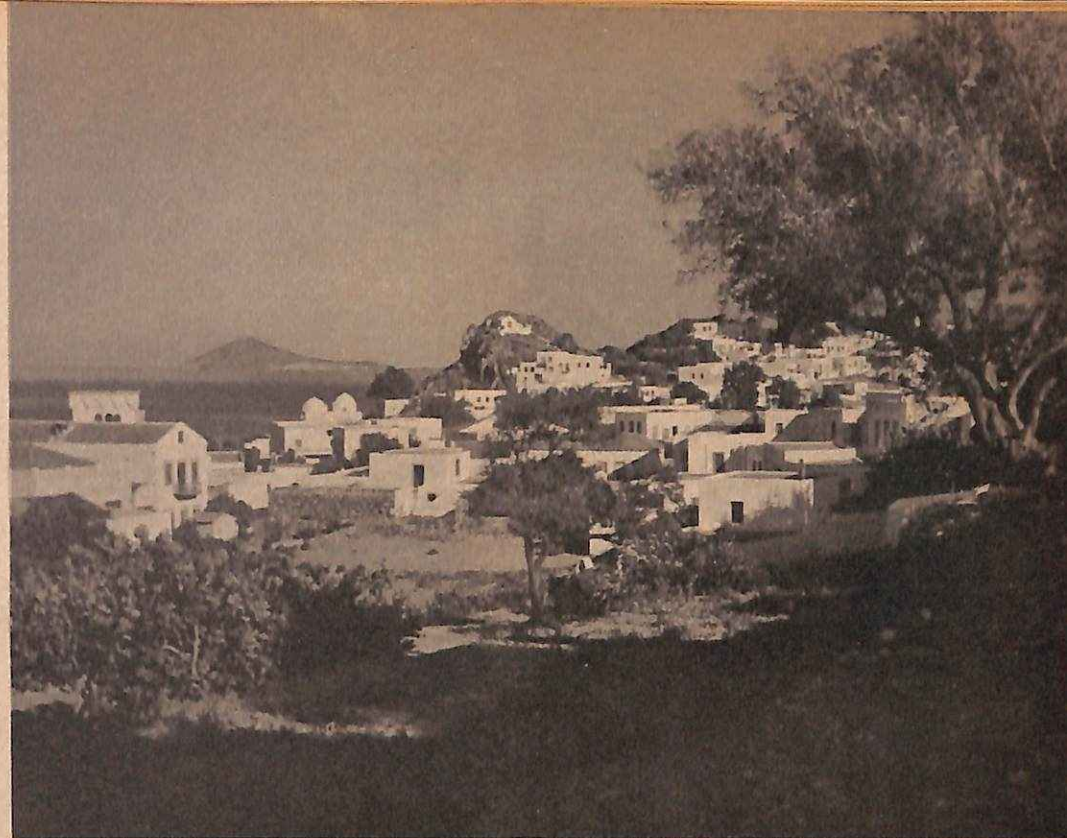
Ἐπάρχουνε καὶ ὄρατες ἄλλες ἐξοχές, τοῦ Γροῖκου, οἱ Λεύκες, οἱ Κῆποι, τὸ Λειβάδι. Καθὼς καὶ τὰ λεγόμενα «Καθίσματα», ὁ Ἀπολλός, τὸ Κουβάρι, ὅπου ἓνας-ἓνας καλὸνέρος ἀνοίγει λίγον τόπο, ἀνοίγει κανένα πηγαδάκι, παίρνει ψωμί ἀπὸ κεῖ πού ἔχει ἐξάρτηση, σπένει, θερίζει, ὅτι βγάλει τὸ χῶμα. Ὅμως καὶ ἓνα καλαβᾶκι κοκκία νὰ κάνει καὶ μὰ χούφτα σταφίδες, ὁ περστικὸς θὰ δοῇ φιλοξενία ἐκεῖ. Καμμένε δεκατισμένε ἡμερὲς κόσμε τῶν νησιῶν, θὲς νὰ χαρῆς τόσον δὰ τόπο πρᾶσινομένον, τόση δὰ εἰρηνικὰ ζωὴ, βαστᾷ τὴν καλὴ σου καρδιὰ σὰν φαναράκι καὶ πλανιέσαι μέσ' στοὺς πολέμους καὶ μέσ' στοὺς φαγωμούς, φτάνει σ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὡς τὴν ἐρημιά... Καὶ τ' εἶναι ἡ ἐρημιά μπρὸς στὴν ξενιτιά...

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Μεγάλο κάθισμα εἶναι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔγινε ὁλόκληρο μοναστήρι ὅπου κεντοῦνε, ὑφαίνουνε οἱ καλὸνέρες, κατὰ τὴν τάξη πού βαστᾷ ὁ Γέροντὰς τους, ὁ σεβάσμιος Ἀμφιλόχιος. Μὲ τὴ δουλειὰ τους πρᾶσινε καὶ τὸ λαγαδι πού κατεβαίνει ὡς τὴ θάλασσα.

Καὶ τὸ γυναικεῖο Μοναστήρι, στὰ δυτικὰ τῆς Χώρας, εἶναι παλιὸ χτίσμα, καστέλλι τῆς Μεγάλης Μονῆς καὶ μετόχι του. Εἶναι φτωχὸ μὰ λάμπει ἀπὸ γυναικεῖα φροντίδα, καὶ ὁ πῶς διασπικὸς θὰ εὐχαριστῇ τὴν ἡσυχία στὶς αὐλὲς του, καὶ στὰ δώματα τὴν ἀσπρίλα καὶ τίς στολιστικὲς του πρᾶσιναδες. Ἡ ἐκκλησιάρχισσα πού ἦταν ὡς 90 χρόνων καὶ ἔλεγε μέσα τὰ 70 «πὺν περάσανε σὰν 70 μέρες...», ἔτσι ἔλεγε ἡ Γερόντισσα Ἀθανασία, ἔλεγε καὶ πολλὲς ἱστορίες παλιές, ἀπ' τὴ μακροζωία τῆς. Ὁ λόγος τῆς ἦταν πᾶ δεχτὸς σὰ μαρτυρία, καὶ ἀπ' τὴ χάρι πού εἶχε καὶ τᾶλεγε σὰ νὰ τὰ δῶλεπε ἀκόμα ὅλα μὲ τὰ μάτια τῆς. Λοιπὸν ἱστοροῦσε: «Ἦτανε καὶ τὸ δικὸ μας Μοναστηράκι πλούσιο, ἀκούς διάκο; Εἶχε συνάξει ὁ πατέρας μας ὁ Παρθένιος καζάνια, σαχάνια, ὅλο τὸ χαλκωμα τῶν σπιτιῶν, πῆε στὴ Σμύρνη νὰ τὸ πονήσῃ νὰ φέρι κερεστέ. Ὁ χαλκωματὰς λοιπὸν τράβηξε ἀπ' τὸ τσουβάλι ἓνα τάσι νὰ τὸ ξυγίσῃ πρῶτο-πρῶτο: κάνει τοῦ Γέροντα ἐδὲν τὸ λυγᾶσαι τέτιο μάλισμα; καὶ ὅλο ἤβηκε μάλισμα κατὰ τὴν καρδιά τῶν γυναικῶν πού τὸ δωροῦσαν — χτίσαμε τὴν ἐκκλησίᾳ μας. Πάλι ὅμως ὁ Γέροντὰς μας πῆε βράδυ-βράδυ, ἔρριξε παραγάδι ἐκεῖ κατὰ τοῦ Γροῖκου, πέσανε Μπαρματῆροι, τὸν πήρανε σκλάβο. Καὶ τότε μαρτυροῦσανε γιὰ τὴν πίστη, τοῦ φοροῦσανε στὸ κεφάλι ἓνα καζάνι ἀσκήωτο, τὸν ζεματοῦσανε μὲ λάδι — ὅπως οἱ Τούρκοι πού ἀνέμει καὶ τώρα οἱ Γερμανοί, λοιπὸν γδύσανε τὰ σπίτια πάλι καὶ τὰ κελλιά οἱ γυναῖκες, οἱ ἀδερφεῖς καὶ τότε ξαγοράσανε. Μὰ ἔφταξε στὴν Πόλη καὶ πέθανε, πάτησε γῆς χριστιανικὴ καὶ κοιμήθηκε ὁ χαριτωμένος, ἐμεῖς δὲν εἴχαμε νὰ κάνουμε ἔξοδα νὰ φέρωμε τὸ λειψανὸ του, οὔτε λείψανο πᾶ ἐμεῖς, οὔτε κουρελάκι ἀγιασμένο, ἀπόμεινε φτωχὸ τὸ κοινὸ μας... ἄς εἶναι τῶνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένος.

ΕΛΛΗΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ. Τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸ νησί δὲν βρίσκεται στὴν παλιά του οἰκονομικὴ ἀνθησι, ἀλλ' ἡ φιλοπονία καὶ ἡ ἀγάπη τῆς γῆς ἀποτελεῖ τὴν μεγάλη ἀρετὴ τῶν κατοίκων τῆς.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ, στὸ δρόμο πού ὁδηγεῖ ἀπ' τὸ ἐπίγειο στὴν πόλιν, ὅπου ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος συνέγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἐκεῖ ἐξορίας του.

«Κουνιόμαστε, κουνιόμαστε, ώσπου ξημερώση»

(Άπο τόν... ύμνο τών «Ρόκ εντ Ρόλλερς»)

‘Αγγλία! «Αν δέν είχαν οι ‘Αγγλοι τήν έγνοια του Σουέζ, θα μπορούσαν να θρούν θαυμασία άπασχόληση με τα προβλήματα που τους παρουσιάζει ο καινούργιος ρυθμός», γράφει ένα Ιταλικό περιοδικό.

Οι έξαλλοι ρυθμοί του «Ρόκ εντ Ρόλλ» έφθασαν στην ‘Αγγλία με τήν ταινία «Ρόκ άρσουντ δη κλόκ», δηλαδή «Κουνήσου γύρω άπό το ρολόι» για το όποιο ούτε οι ίδιοι οι παραγωγοί του δέν θα μπορούσαν να προφητεύσουν μι ά καριέρα τόσο θριαμβευτική. Ταραχώδης καριέρα, βέβαια, γιατί οι δημοτικές και οι έκκλησιαστικές άρχές πήραν τ’ άρματα εναντίον τής ταινίας, ζητώντας να άπαγορευθή ή προβολή της. Καί σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις τό πέτυχαν.

Τό γεγονός είναι πως τό «Κουνήσου γύρω άπ’ τό ρολόι» περιέχει μέσα του τα μικρόδια μι ά επιδημίας που έχει έξαπλώσθι στους νεαρούς ‘Αγγλους όλων τών κοινωνικών τάσεων στις μεγάλες πόλεις και στις έπαρχίες, στις φτωχογειτονίες όπως και στο άριστοκρατικό Μαϊούφαρ. Σπάνια ταινίες προκαλούν τό χειροκρότημα σ’ έναν άγγλικό κινηματογράφο ή γεννούν άνεπιφύλακτους ένθουσιασμούς. Κι όμως συνέβη στο τελευταίο αυτό προϊόν τής «Κολούμπια Πίκτσερς» καί, σαν να μην έφθανε αυτό, χάνοντας κάθε συγκρατημό, οι νεαροί θεαταί στο Λονδίνο και στο Λίδερπουλ, στο Μπρίστολ και στο ‘Ολντχαμ, ηλεκτρισμένοι άπό τήν τρελή μουσική τής ταινίας, σηκώνονται στους διαδρόμους και στη σκηνή τήν ίδια του κινηματογράφου, άφημένοι σ’ ένα παροξυσμό καθάρ άργιστικό, που δέν τελειώνει παρά με τό τέλος τής ταινίας. ‘Αγόρια και κορίτσια όρμούν στους δρόμους και, χορεύοντας σαν δερβίσηδες, ξεφωνίζουν και κουνιούνται ως τις πρωινές ώρες. Καί, φυσικά, στη λύσσα τους, δέν διστάζουν να σπάσουν διτρίνες και να «έκδηλωθούν» με άλλα άνάλογα άστέια. Συχνά τους συλλαμβάνουν οι άστυνομικοί για «διατάραξη τής τάξεως», αλλά εκείνοι δέν άκούν άπό τέτια. Μάρτυρες μι ά καινούργιας θρησκείας, δέν βλέπουν τήν ώρα ν’ άφεθούν έλεύθεροι για να πάνε να ξαναδούν τό φίλμ και να ξανακάνουν τα ίδια.

Τό «Κουνήσου γύρω άπ’ τό ρολόι» δέν είναι κανένα άριστούργημα. Κόστισε τα μι ά χοήματα άπό άλλες μεγάλες ταινίες τής «Κολούμπια» όπως τό «Όσο υπάρχουν άνθρωποι», δέν έρμηνεύεται άπό γνωστούς ήθοποιούς, ούτε ή υπόθεσή του είναι ιδιαίτερα πρωτότυπη. Με δυό λόγια, δέν έχει άπαιτήσεις για κανένα «Όσκαρ» και όμως... Στην ‘Αμερική οι εισπράξεις είναι τεράστιες και αν προσθέσουμε και τις εισπράξεις που κάνει στις μικρότερες άγορές, φαίνεται ότι μπορεί να ξεπεράσει και τό «Όσο υπάρχουν άνθρωποι».

Όλο τό «γοῦστο» του φίλμ, όλη του ή κρυφή δύναμη δρίσκεται στα τραγούδια που διανθίζουν τήν ζωή του ήρωος, ενός άτυχου ίμπρεσάριου μι άς όρχήστρας τζάζ, και που έπαναλαμβάνουν με έπιμονή, λόγια και ρυθμούς. Ένα άπό αυτά τα τραγούδια τιτλοφορείται «Γείά σου Κροκόδειλε!» Ένα άλλο, εκείνο που δίνει τόν τίτλο του και στο έργο όλόκληρο, παίζει στην όμοιοκαταληξία τών λέξεων «Ρόκ» και «Κλόκ», δηλαδή «Κουνήσου» και «Ρολόι»:

«Μία, δύο, τρείς, τέσσερις ή ώρα! Κουνήσου!

Πέντε, έξη, επτά, όκτώ ή ώρα! Κουνήσου!

Θά κουνιόμαστε γύρω άπό τό ρολόι άπόψε.

Θά κουνιόμαστε, κουνιόμαστε, ώσπου να ξημερώσει για καλά!»

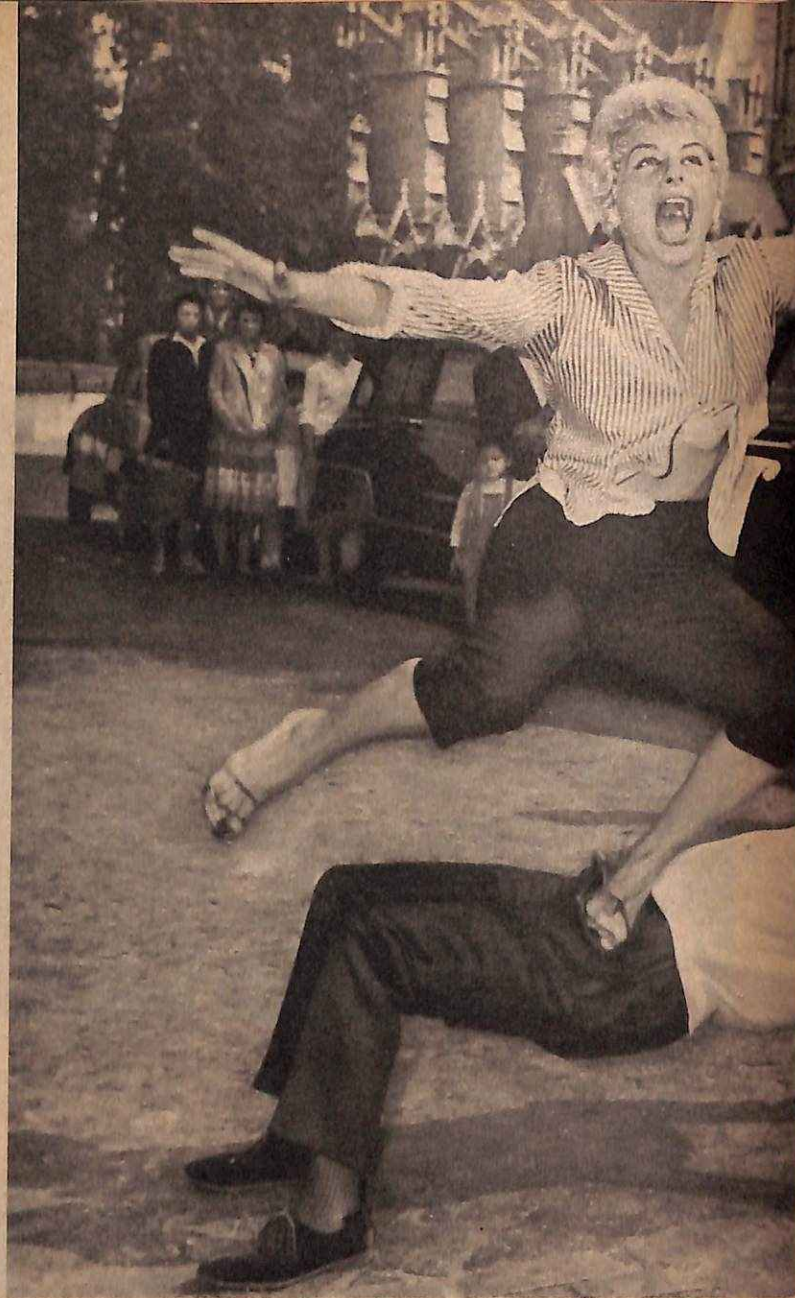
Η μουσική είναι άπλούστατα ένα μίγμα άπό παλιά στοιχεία τζάζ, άπό τό τσάρλεστον στο μπουγκι-γούγκι, μα έχει τό καταπληκτικό πλεονέκτημα ότι μπορεί να τήν συνθέσει άκόμη και όποιος δέν έχει καμιά ιδέα μουσικής. Ένας άπό τους πατέρες του «Ρόκ εντ Ρόλλ», ο ‘Αμερικανός Τζέιμς Ντρήκ που έγινε γνωστός με τό ψευδώνυμο Νέρβους Νόρβους, ήταν οδηγός στα καμiónια. Μία μέρα άποφάσισε να γίνει μουσικός. Πήθεσε του, όχι στο πεντάγραμμο που του ήταν τελείως άγνωστο, αλλά κατ’ ευθείαν στην κορδέλλα ενός μαγνητοφώνου. Οι δίσκοι του Ντρήκ, που ύποτίθεται ότι περιγράφουν με «μουσική» αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, έχειρήσεις και άλλα γεγονότα τρομακτικά ή θαυνώδη, πουλιούνται κατά έκατοντάδες χιλιάδων. Δύο όμως μεγάλες έταιρίες τηλεόρασεως στην ‘Αμερική άρνήθηκαν τήν μετάδοση αυτής τής μουσικής, τήν ότους «προφήτες» του «Ρόκ εντ Ρόλλ», ο πολὺς Έλβις Πρίσλεϋ, μπόρεσε να παρουσιάσει τήν τηλεόραση, αλλά μετά άπό τις πρώτες επιδείξεις, τόν παρακάλεσαν να μην ξαναπαρουσιάσει.

Σύμφωνα με μι ά άγγλική στατιστική, άπό τα δέκα έκατομμύρια δίσκους που πουλιούνται κάθε χρόνο στην ‘Αγγλία, τα όκτώ έκατομμύρια άγοράζονται άπό νέους κάτω τών είκοσι ετών, και άπό αυτά τα όκτώ έκατομμύρια, τα μι ά σχεδόν είναι δίσκοι «Ρόκ εντ Ρόλλ». Τα καταστήματα δέν προφθαίνουν να μοιράζουν τους δίσκους που εισάγονται άπό τήν ‘Αμερική και ή «Κολούμπια» έτοιμάζει καινούργιες ταινίες στον ίδιο τύπο για να εκμεταλλευθή τήν επιτυχία τής πρώτης.

Οι έφημερίδες δέν τηρούν πάντα τήν ίδια στάση με τήν άστυνομία που έχει κηρυχθή άνοιχτά εναντίον του «Ρόκ εντ Ρόλλ». Μερικές μάλιστα ύποστηρίζουν ότι οι νέοι πρέπει να άφήνονται έλεύθεροι να έκδηλώνονται και να διασκεδάζουν όπως τους σπρώχνει τό ένστικτό τους. Οι συλλήψεις όμως συνεχίζονται, τα παιδιά έσπρωγμένα άπό τό ένστικτό τους συμπεριφέρονται σαν δαιμονισμένες καλόγριες του Μεσαίωνα, και όχι μόνον τα όργανα τής τάξεως, αλλά και οι ιεροκήρυκες στις έκκλησίες προειδοποιούν τους γονείς και τα παιδιά τους για τήν έκταση που μπορεί να πάρη αυτή ή όμαδική τρέλλα που είναι κάτι μεταξύ έπιληψίας, μεθυσίου και έκστάσεως, που επιτρέπει στον άνθρωπο να έλευθερώνη τό ύποσυνείδητό του με τρόπο βασικά άτάριαστο στην καλή όργάνωση μι άς κοινωνίας.

Και οι γονείς μόν άνησυχούν! Τα παιδιά όμως; Αυτά συνεχίζουν να γυρίζουν στους δρόμους τις νύχτες τραγουδώντας τόν ύμνο τών «Ρόκ εντ Ρόλλερς»:

«Κουνιόμαστε, κουνιόμαστε, ώσπου να ξημερώσει!»

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΕΣ ΛΕΣΧΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝ

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΓΑΛΛΟΙ «ΡΟΚ - ΕΝΤ - ΡΟΛΛΕΡΣ» ΑΝΡΙ ΣΑΛΒΑΝ

ΔΙΝΟΥ (ΔΕΞΙΑ) ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΞΑΝΑΔΗ ΤΕΤΙΟ ΘΕΑΜΑ. ΠΑΡΑΚΜΗ; ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ; ΠΡΙΝ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΟΝΤΟΤΕΡΟΙ ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ...

(Φωτ. Interpress, D.E.I. United Press, London Express)

ΤΟΡ ΚΑΙ ΜΙΜΙ ΜΠΡΙΓΙ

ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΣΛΟ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ ΕΙΝΑΙ: «ΘΑ ΕΓΓΙΒΑΝΘΟΥΜΕ, ΑΦΟΥ ΜΑΣ ΚΥΝΗΓΟΥΝ!»

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΡΕΙΔΙΩΝ ΙΔΡΥΕΙ ΜΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Η καταπληκτική ανάπτυξη της οστρεοκομίας στην Αυστραλία αποφέρει τώρα μεγάλα κέρδη

Μια ομάδα επιχειρηματιών, με αρκετά κεφάλαια, πιστεύει ότι το μέλλον των οστρεοκομείων της Αυστραλίας διαγράφεται ρόδινο. «Ο κόσμος, λένε, υποσιτίζεται σήμερα σε στρείδια. Η ζήτηση τους στην παγκόσμια αγορά είναι δυσανάλογη με την προσφορά τους. Γι' αυτό και οι τιμές τους είναι υπερβολικές... Αν όμως γίνη έντακτη καλλιέργεια, ελπίζουμε ότι η αναπαραγωγή θα φτάσει σύντομα το επίπεδο του 1894, οι τιμές τους θα πέσουν και μ' αυτό τον τρόπο θα γίνουν προσιτά για τον πολύ κόσμο».

ΣΕ ΜΙΑ ΕΡΗΜΙΚΗ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΘΕΡΜΑΙ-ΚΟΥ Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΤΑ ΟΣΤΡΕΟΚΟΜΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΒΑΣΕ

Επικεφαλής της ομάδος αυτής των επιχειρηματιών είναι κάποιος Πέρκ Μάρνυ, γνωστότερος ως «Βασιλεύς των στρείδιων». Ένα είναι το όνειρό του (αν εξαίρεσουμε, φυσικά, τα άναμενάμενα κέρδη): να επεκτείνη το βασίλειό του, να το κάνει... αυτοκρατορία.

Τά άνηρά οικονομικά της οργανώσεώς του, το επιτρέπουν να αίσιοδοξη και να προετοιμάζει μεγαλεπήβολα σχέδια για το μέλλον. Η παραγωγή των οστρεοκομείων του, της Νέας Νοτίου Ουαλλίας, υπερβαίνει τις 60 χιλιάδες κιλάκια κονσερβών το χρόνο. Κάθε κιλάκι περιέχει 90 ως 100 ντουζίνες στρείδια και κοστίζει γύρω στις 850 νέες δραχμές. Τα διάφορα πρακτορεία μεταπωλήσεως το προωθούν σε εστιατόρια, νυκτερινά κέντρα, καφενεία, ξενοδοχεία και λοιπά —θυάζοντας, φυσικά, τη νόμιμη προμήθειά τους. Αποτέλεσμα αυτής της «άλλαξης χειρών» είναι ότι μια δωδεκάδα στρείδια στοιχίζει στον καταναλωτή περίπου 25 νέες δραχμές. Δηλαδή η τιμή τους, από την παραγωγή στην κατανάλωση, έχει υπερτριπλασιασθή.

Μόνον η αύξηση, ο δεκαπλάσιος ει δυνατόν της παραγωγής, λέγει ο Πέρκ Μάρνυ, θα συντείνει στον υποβασμό της τιμής τους. Το μόνο που μās χρειάζεται σήμερα είναι η επέκταση των οστρεοκομείων.

Ο Μάρνυ έχει καταργήσει τις παλιές μεθόδους θελιώσεως και αναπαραγωγής στρείδιων. Τις θρύκει άπρηχαιωμένες. «Βράχοι διατεταγμένοι σε σειρές μέσ' στη λάσπη, δέν αποδίδουν σήμερα». Ο ίδιος μεταχειρίζεται στα οστρεοκομεία του τη μέθοδο των

πασσάλων και των «όρθογωνίων νησίδων» που είναι κατασκευασμένες από ξύλο, στηρίζονται σε λασπουδερό έδαφος και είναι άλειμμένες με πίσσα. Έπάνω τους αναπτύσσονται τά στρείδια. Κατά τ' άλλα εξακολουθεί να εφαρμόζει την παλιά μέθοδο. Γιατί η οστρεοκομία είναι ένας από τους αρχαιότερους κλάδους της ζωοτεχνίας.

Σε τί συνίσταται η παλιά μέθοδος; Κατά πρόωτον στην προσεκτική επιλογή του μέρους. Για να καταρτισθί ένα οστρεοκομείον χρειάζεται κατάλληλον τμήμα της θαλάσσης, όπου να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τεχνητώς οι παλίρροιες. Επίσης, το προοριζόμενο για την διατροφή των στρείδιων τμήμα πρέπει να χωρίζεται από την θάλασσα με ένα άνθεκτικό τοίχωμα, που νάχη σε διάφορα σημεία υδάτοφρακτα στόμια σαν πόρτες, ούτως ώστε να ρυθμίζεται, ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζονται, η στάθμη του νερού. Σχηματίζονται μεσότοιχοι, λεπτοί στο πάχος, και ο πυθμένας στρώνεται με σανίδες, σαν δάπεδο.

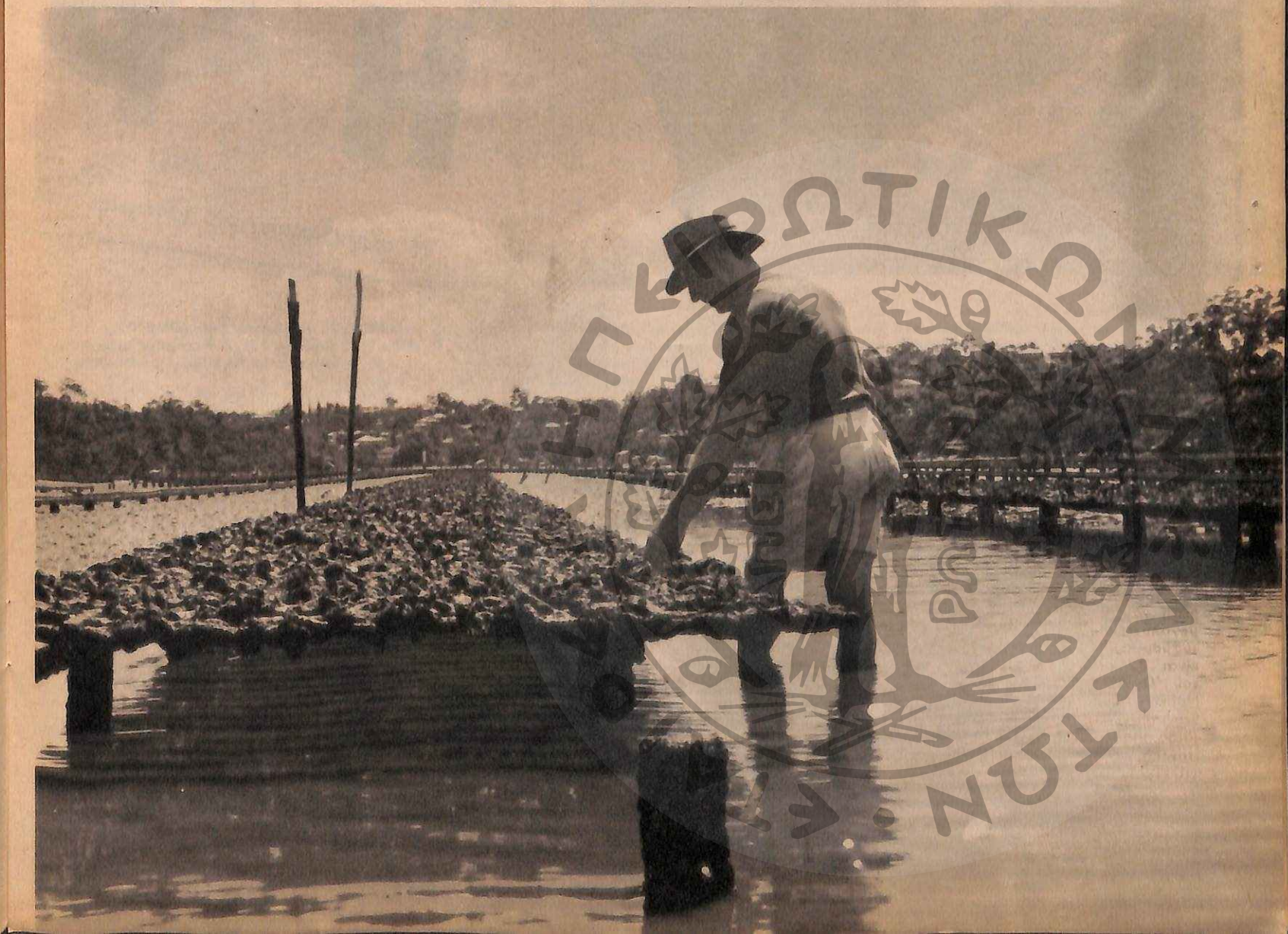
Η ώτοκία των στρείδιων είναι έκπληκτική. Κάθε θηλυκό παράγει 80 000 — 500.000 αυγά το χρόνο. Για να ένηλικιωθούν, όμως, και να γίνουν κατάλληλα προς θρώσιν, απαιτούνται 5 ως 6 χρόνια.

«Αν λάθη κανείς ύπ' όψη την διοργάνωση και τά τέλεια επιστημονικά μέσα που έχει στη διάθεσή του ο «στρειδοβασιλεύς» κ. Μάρνυ, δέν θλέπουμε για ποιό λόγο δέν θά πραγματοποιήσει τό όνειρό του περί... αυτοκρατορίας».

ΓΚΑΤΕΣΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΩΔΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΥΔΙΩΝ, ΠΟΥ ΛΥΜΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΑΡΑΣΙΤΑ..

ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ : ΠΙΣΣΩΜΕΝΟΙ ΠΑΣΣΑΛΟΙ. ΔΕΞΙΑ : ΞΥΛΙΝΕΣ «ΝΗΣΙΔΕΣ».

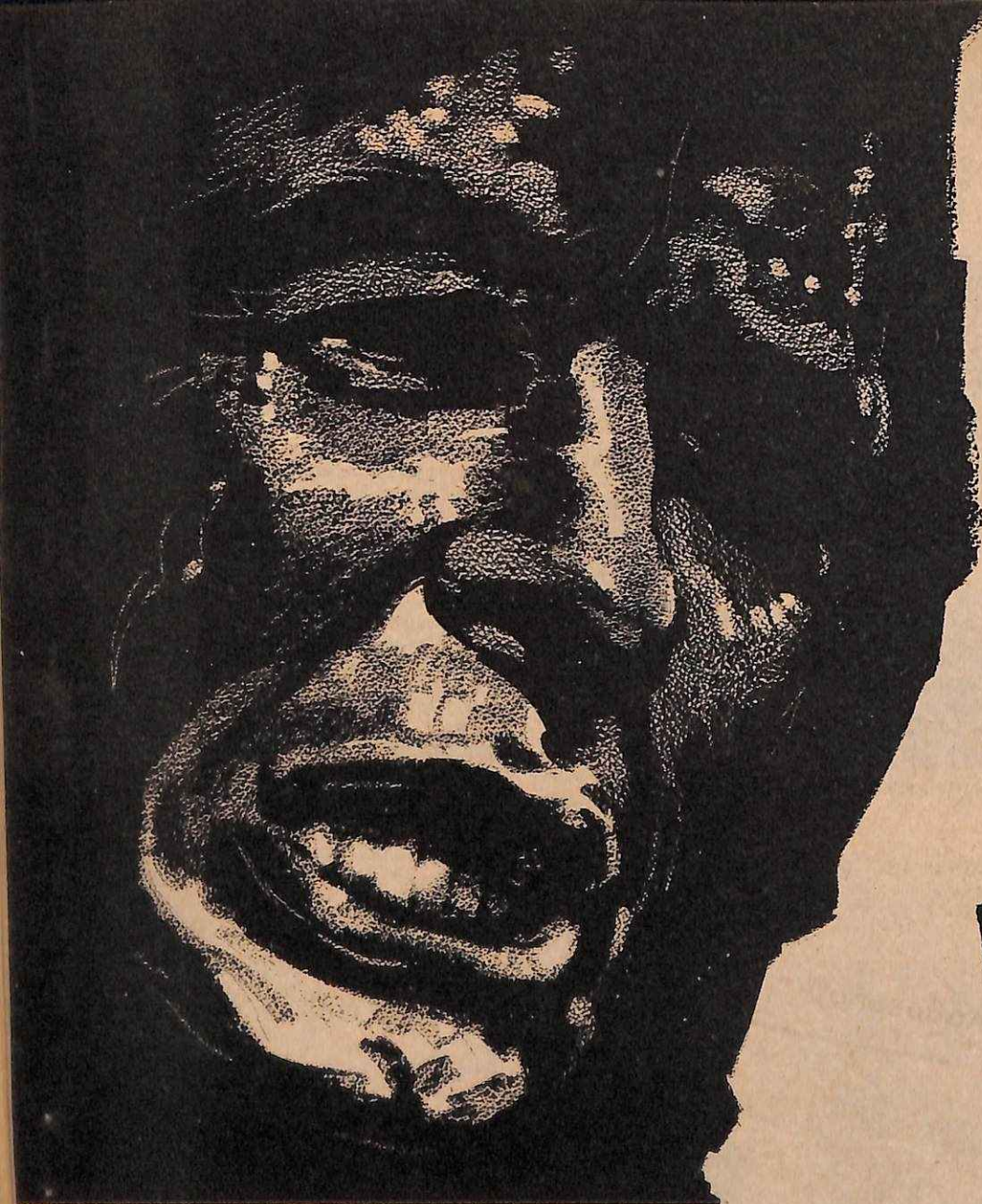
Κ' ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΖΗΩΤΗΣ ΤΟΥ

Καλλιεργεί μύδια σε μίαν άκτή της Θεσσαλονίκης.

Στην Ελλάδα υπάρχει μόνον ένα οστρεοκομείο. Βρίσκεται δέκα χιλιόμετρα έξω από την Θεσσαλονίκη προς την πλευρά του αεροδρομίου του Σέδες, σε μία έρημη άκτή, πλούσια σε πλαγκτόν. Ίδρυτής του υποτυπώδους αυτού κέντρου αναπαραγωγής μυδιών είναι ένας ευφάνταστος επιχειρηματίας, ο κ. Κ. Παναγιώτου.

Ο έξοπλισμός του είναι σχεδόν άσημαντος: μερικοί πάσσαλοι μπηγμένοι στον λασπουδερό πυθμένα και μερικά κανάβινα σχοινιά που τους συνδέουν υποβρυχίως.

Παρ' όλα τα λιγοστά μέσα, όμως, όλα θα πήγαιναν καλά αν δέν παρουσιαζόταν αϊφνιδίως ένα μικρό παράσιτο, σε σχήμα σαλίγκαρου, που τρέφεται από την σάρκα των μυδιών. Κ' ενώ υπολόγιζε να κατακλύσει, τον Ιανουάριο, την αγορά της Θεσσαλονίκης με φρέσκα μύδια, δέν έχει δυστυχώς τώρα παρά τά άδεια κελύφη να μαζέψη. Ωστόσο δέν έμεινε με σταυρωμένα τά χέρια. Έχει πάρει ζεστά τό ζήτημα και πιστεύει ότι θά διορθώσει, τελικά, τό κακό.

είχαν οδηγήσει στο τέλος, όχι στην αρχή αυτού του λαθραίου δρομολογίου. 'Η μόνη πληροφορία που είχαν ήταν τ' όνομα Χουσεϊν Χαϊντέρ, δηλαδή τ' όνομα του ανθρώπου που θρικόταν στο αμερικανικό τέρμα αυτού του δρόμου.

Κανείς δεν ήξερε το παραμικρό για την ταυτότητα του ανθρώπου στον μακρινό Λίθανο που επρόκειτο ν' αρχίσει τη λαθραία διαδρομή των 6.000 μιλίων, απ' το Λίθανο στο Ντητρόιτ.

Πρώτη ενέργειά μου στο Ντητρόιτ ήταν νά νοικιάσω ένα διαμέρισμα στην «κακή συνοικία» της πόλης. 'Επειτα, με την ιδιότητα του Ναζίμπ Χαμέλ απ' το Σικάγο, πέρασα μία μέρα περιδιαβάζοντας σε μπάρ, προβαλάμους ξενοδοχείων και χαρτοπαικτικές λέσχες, και μοιάζοντας με τους πολλούς έκεινους τύπους για τους οποίους ο κόσμος λέει: «Κάπου τον είδα, μά δεν ξέρω ποιός είναι».

Μετά μία εβδομάδα μπήκα στο μικρό μπακάλικο της 14ης οδού. Αυτός ήταν ο σκοπός της αποστολής μου.

Πίσω απ' το ταμεία καθόταν ένας ψηλός

θά κινδύνευα, γυρίζοντας, νά συλληφθώ απ' την αστυνομία.

—Μά τί συνέβη; μέ ρώτησαν. Τί έκανες; Κ' οι έρωτήσεις έπεφταν βροχή.

Μά εγώ ύψωσα τους ώμους, λέγοντας απλώς πώς ήταν «μιά μικροπαρεξήγηση μέ το νόμο».

—Όταν έφυγα εκείνο το θράδυ απ' το μαγαζί, σκέφτηκα πώς έπρεπε νά είμαι προσεχτικός και νά μην προχωρώ πολύ γρήγορα. 'Απέφυγα επίτηδες νά εμφανισθώ μερικές μέρες.

Τήν επομένη φορά πού ξαναπήγα στο μπακάλικο, ο Χαϊντέρ κ' η γυναίκα του μέ περίμεναν γεμάτοι πάλι έρωτήσεις: «Πού πήγες; Τί έκανες;»

Τους είπα πώς είχα κάνει ένα σύντομο ταξίδι στο Σικάγο και σταμάτησα σε καμιά - δυο άλλες πόλεις.

—'Η κ. Χαϊντέρ μίλησε για μία μεγάλη κλοπή πού είχε γίνει στο Σικάγο, και πού περιέγραφαν οι εφημερίδες. Μήπως ήξερα τίποτα γι' αυτό το ζήτημα;

—Θάταν τίποτ' άλλο, είπα. 'Αλλά πρίν φύγω εκείνη τη νύχτα, φρόντισα νά δείξω

ταν πολύ απασχολημένος αύριο και δέν θά μπορούσε νά ρθή μαζί μου.

'Αλλά δέν μέ κορόιδευε. "Ήξερα πολύ καλά τί φοβόταν. "Ήθελε νά μπη στο λαθρεμπόριο των ναρκωτικών και δέν ήθελε νά ριψοκινδυνέψη τη «δουλειά» μπλέκοντας έξ αίτίας μου μέ την αστυνομία.

Επί τέλους μιλάει

Τόν Μάρτιο, έπειτα από τρεις μήνες περιοδικές συζητήσεις μέ τόν Χαϊντέρ, τού είπα πώς είχα κουραστή απ' τις μικροδουλειές γύρω απ' το Ντητρόιτ κ' ήθελα νά λάθω μέρος σε καμιά μεγάλη επιχείρηση. (Και πραγματικά ήμουν κουρασμένος —άλλ' απ' αυτή τη μακρόχρονη προπαρα-

σκευαστική εργασία, πού είναι το πιό άνισο τμήμα της δουλειάς ενός πράκτορος).

—Όταν ο Χαϊντέρ τ' άκουσε αυτό, πήρε βαθειά ανάπνοη κι άρχισε, επί τέλους, νά μιλάει:

—Ξέρω μερικούς ανθρώπους στο Λίθανο. Θά σ' ενδιέφερε νά πηγαινες εκεί και νά φερνες πίσω τίποτα ύλικο;

Μου πρότεινε συμμετοχή στα κέρδη κατά 50%, και μου ανέπτυξε ως εξής το σχέδιό του:

Θά ταξίδευα μέ δικά μου έξοδα και θ' αγοράζα τα ναρκωτικά. Αυτός είχε τις άναγκαίες γνωριμίες στο Ντητρόιτ και θά φρόντιζε νά διαθέση το «πράμα» μόλις θά τού τόφερνα.

Η Π Ω Ω Ω Ν Η

Η συγκλονιστική ιστορία της συντριβής ενός διεθνούς δικτύου λαθρεμπόρων ναρκωτικών με έδρα την Βηρυττό

Η σειρά αυτή των άρθρων γράφτηκε από δυο 'Αμερικανούς δημοσιογράφους, τους κ.κ. Μπάς Μπέργκεν και Ραίη ντέ Κράιν, σύμφωνα με την ιστορία πού τους διηγήθηκε ο πράκτωρ... ως όνομασθή Χ, άφου ή ταυτότητά του δέν μπορεί, φυσικά, νά άποκαλυφθή.

Ο πράκτωρ Χ, της 'Ομοσπονδιακής 'Υπηρεσίας Ναρκωτικών, μόλις γύρισε από 14μηνο ειδική άποστολή στην 'Εγγύς 'Ανατολή.

Ο πράκτωρ Χ —πού στην περιπέτειά του αυτή έγινε, κατά σειρά, γκάγκστερ τού Σικάγου, 'Αραβας λαθρέμπορος και μέλος τού Ιταλικού ύποκόσμου για νά μπόρηση νά συλλάβη τά μέλη μίας απ' τις μεγαλύτερες συμμορίες ναρκωτικών τού κόσμου και νά κατάσχη ένα τόννο όπιου— είναι 32 έτών, γεννήθηκε στο Κλήθελαντ τού 'Οχάιο κ' εργάζεται στην 'Υπηρεσία Ναρκωτικών έδώ και πέντε χρόνια. Οί γονείς του είναι άραβικής καταγωγής, κι ο ίδιος μιλάει στην έντέλεια έξη γλώσσες: Ιταλικά, Ισπανικά, τούρκικα, άραβικά, γαλλικά και άγγλικά.

Η 'Ομοσπονδιακή 'Υπηρεσία Ναρκωτικών άρχισε έδώ και όχτώ χρόνια μία άποφασιστική επίθεση εναντίον τού λαθρεμπορίου ναρκωτικών πού γίνεται στην 'Αμερική μέ βάση την Μέση 'Ανατολή.

Σ τις άρχές τού περασμένου έτους κατέβηκα από ένα τραίνο στο Ντητρόιτ για ν' άρχίσω μία καινούργια ζωή — 14 μήνες μοναξιάς, μηχανορραφιών και περιπετειών σε μακρινούς τόπους.

Τό μόνο εργαλείο τού επαγγέλματός μου πού πήρα μαζί μου —είμαι πράκτωρ της 'Ομοσπονδιακής 'Υπηρεσίας Ναρκωτικών, τμήμα τού Κλήθελαντ— ήταν ένα περίστροφο των 38 χιλιοστομέτρων μέσα σε πέταινη θήκη.

Είχα ένα καινούργιο όνομα: Ναζίμπ Χαμέλ.

Είχα μουστάκι στο πάνω χείλος μου, πού συνήθως είναι λείο.

Φορούσα τό άτημέλητο σπόρ πανωφόρι και τό χωρίς γραβάτα πουκάμισο, πού είναι συνήθως ή χαρακτηριστική ένδυμασία των ανθρώπων πού δέν βρίσκονται σε καλές σχέσεις μέ τό νόμο.

Η άποστολή μου ως Ναζίμπ Χαμέλ στο Ντητρόιτ ήταν νά θρώ έναν άνθρωπο πού τόν έλεγαν Χουσεϊν Χαϊντέρ, και πού είχε ένα μικρό μπακάλικο στην άκρη μίας φτωχοσυνοικίας. 'Επειτα έπρεπε νά κερδίσω την έμπιστοσύνη του σε τέτιο βαθμό, ώστε νά μου δώση τό όνομα ενός ανθρώπου στο Λίθανο, πού προσπαθούσε νά οργανώσει ένα δρομολόγιο Λίθανου - Ντητρόιτ για τη λαθραία άποστολή ήρωϊνης.

Οί άνώτεροί μου στην Ουάσιγκτων μέ

γεροδεμένος άνθρωπος, πού μόλις θάχε περάσει τά σαράντα. Είχε ένα παχύ μουστάκι, σά βούρτσά, ήταν μελαψός κι άραβικής φυλής, σάν κ' έμένα.

Αυτός ήταν ο Χουσεϊν Χαϊντέρ, ο άνθρωπος πού κάποιος πληροφοριοδότης στην Τουρκία είχε ψιθυρίσει ότι ήταν ο παραλήπτης στην 'Αμερική των φορτίων ήρωϊνης, πού θάστελναν απ' τό Λίθανο.

—'Επειτ' από δυο μέρες ξαναγύρισα τις

Η πρώτη έπαφη

άπογευματινές ώρες. 'Ο μπακάλης κ' ή γυναίκα του ήταν κ' οι δυο εκεί. 'Αγόρασα ένα πακέτο τσιγάρα κ' έφυγα.

Στην τρίτη μου έπίσκεψη, ο μπακάλης μέ ρώτησε άν ήμουν 'Ιταλός. Τού είπα για την άραβική καταγωγή μου.

Τό πρόσωπό του φωτίσθηκε. Φώναξε τη γυναίκα του και τά παιδιά του γρήγορα στο πίσω δωμάτιο, για νά γνωρίσουν ένα συμπατριώτη.

Συστηθήκαμε κι άρχισαμε νά μιλάμε άράπικα.

Μέ ρώτησαν από πού καταγόμουν και πόσον καιρό θάμενα στο Ντητρόιτ. Τους είπα πώς ήμουν απ' τό Σικάγο και πώς θρικόμουν στο Ντητρόιτ προσωρινά. Θά ξαναγύριζα στο Σικάγο —τους είπα— όταν οι φίλοι πού είχα εκεί θά μούλεγαν πώς δέν

ένα μεγάλο δέμα από χαρτονομίσματα. Κατάλαθα πώς ο μπακάλης κ' ή γυναίκα του δάγκωναν τό δόλωμα.

—'Ο Χαϊντέρ μέ ρώτησε άν μπορούσε νά μέ συνοδέψη σε μερικά απ' τά ταξίδια μου έξω απ' την πόλη. Στην άρχή άνήθηκα, αλλά εκείνος επέμεινε. Τελικά, μία νύχτα, σκέφτηκα νά ιδώ ποιά ήταν τό παιχνίδι του.

Τού είπα: Φεύγω στις 6 τό πρωί για δουλειά. Θάρθω νά σε πάρω έδώ στο μαγαζί.

—Τί πρόκειται νά κάνης; θέλησε νά μάθω.

Τού είπα πώς θά πήγαινα νά παραδώσω μερικά πράγματα στο Κλήθελαντ.

—'Ήθελε λεπτομέρειες και τού είπα πώς τά πράγματα αυτά ήταν κάτι ρολόγια και κοσμήματα πού είχα φέρει λαθραία απ' τόν Καναδά, και πού έπρεπε νά τά παραδώσω στο Κλήθελαντ.

—Δέν είναι επικίνδυνο αυτό; ρώτησε.

—Μήν ανησυχής, θά τό αναλάβω εγώ, τόν διαβεβαίωσα.

—Θά είναι τουλάχιστον μικρό τό δέμα, ώστε νά μπορούμε νά τό πετάξωμε απ' τό παράθυρο άν μας πάρουν στο φαλάγγι κι άστυνομικοί;

—Χμ, όχι! Είναι μεγάλο κιόwtio.

—'Ο Χαϊντέρ άρχισε νά τά γυρίζει. Θά ή-

Ο ΠΡΑΚΤΩΡ «Χ» (μέ γυρισμένες τις πλάτες) άφηγείται στους 'Αμερικανούς δημοσιογράφους Μπάς Μπέργκεν και Ραίη ντέ Κράιν τις περιπέτειες και τόν άγώνα του για την έξάρθρωση των διεθνών συμμοριών ναρκωτικών

“Έκανα τόν μισό γύρο τής γής για νά βρεθώ μέσα στη σφηκοφωλιά

Γι' αυτόν ή πρόταση ήταν πολύ θολική, γιατί έγω θ' ανέλαβανα όλους τούς κινδύνους —ή τουλάχιστον έτσι νόμιζε. “Αν μ' έπιαναν, εκείνος δέν θά πάβαινε τίποτα. “Αν τούφερνα τό «πράμα», θάπαιρνε τό 50% απ' όλα τά κέρδη.

—Νά, πάρε τ' όνομα τού ανθρώπου πού θά δής στη Βηρυττό, είπε γράφοντάς μου ένα όνομα, κι αυτό έδω είναι τό τηλέφωνό του. Τηλεφώνησέ του μόλις φτάσης.

“Επειτα ό Χαϊντέρ έψαξε σ' ένα συρτάρι γραφείου κ' έβγαλε ένα σχισμένο πράσινο χαρτί πού θρ.σκόταν σέ κακή κατάσταση.

—Τ' άλλο μισό αútουνου έδω τ'όχει ό άνθρωπος στη Βηρυττό, μου είπε. Αútή είναι ή ταυτότητά σου!

Διαβατήριό μου για τό άγνωστο ένα σχισμένο πράσινο παλιόχαρτο

“Εσφίξα τό χέρι τού Χαϊντέρ κ' έβαλα τό πράσινο χαρτί μέ προσή στο πορτοφόλι μου. “Ήταν τό διαβατήριό μου πρós τό άγνωστον. δη 'Απριλίου 1955.

Είμαι ό Ναζίμπ Χαμέλ, γκάγκστερ τού Σικάγου.

Στέκομαι στη μέση τής κοσμοπλημμυρισμένης άγοράς τής Βηρυττού, στο Λίβανο.

“Ομολογώ πώς είμαι κάπως υπερβολικά νευρικός. Αútή είναι ή κρίσιμη ώρα μου...

Τό πρωί είχα τηλεφωνήσει στο λαθρέμπορο ναρκωτικών πού μούδωσε τ' όνομά του ό μπακάλης τού Νητηρόιτ. Καθένας μας προσπάθησε νά περιγράψη τόν έαυτό του στον άλλον. “Εκείνος είπε πώς θά φορούσε ένα κόκκινο λουλούδι.

Πήγα στην άγορά ακριβώς τό μεσημέρι. όπως είχαμε συμφωνήσει. “Αλλά, έξροντας τίς ναυθρές συνθήκες τής “Εγγύς “Ανατολής, είχα προετοιμασθή για κάμποση άναμονή.

Κάθομαι στο μοντέρνο ξενοδοχείο «Πάλμ Μπής», πού ταιριάζει στο ρόλο πού πρόκειται νά παίζω. “Ο άνθρωπος μέ τόν όποιον ήρθα σ' έπαφή άρνήθηκε νά μέ συναντήσει στο ξενοδοχείο. Μου είπε νά σταθώ στη γωνιά τού δρόμου και νά τόν περιμένω.

Κοιτάζω τό ρολόί μου. Είναι μία. “Έχει περάσει μία ώρα απ' τό ραντεβού μας. “Έχω την έντύπωση ότι μέ παρακολουθούν από κοντά όλη αútή την ώρα.

Ξαφνικά, νιώθω κάποιον νά μέ χτυπάη στον ώμο και γυρίζω. Είναι ένας ψηλός και κομπός άνδρας, καμιά πενηνταριά έτών. Είναι άψογα ντυμένος και μέ ρωτάει σέ περίφημα άγγλικά τής “Οξφόρδης.

—Είστε πραγματικός φίλος τού Μωάμεθ;

—Ναί, τού άπαντώ, πώς πάει τό καινούργιο σας αútοκίνητο;

Αútό ήταν τό σύνθημα και παρασύνθημα, πού μου είχαν δώσει πριν φύγω απ' τό Νητηρόιτ.

“Επειτα συμπληρώσαμε την έπιβεβαίωση τής ταυτότητός μας. “Ο άνθρωπος μέ τό κόκκινο λουλούδι κ' έγω, βγάλαμε απ' τίς τσέπες μας τά σχισμένα κομμάτια τού πράσινου χαρτιού. Οί άκρες τους ταιριάζαν μία χαρά.

“Ο ψηλός άνδρας πού θρ.σκόταν μπροστά μου λεγόταν Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ, κ' ήταν ό λαθρέμπορος ναρκωτικών πού σχεδίαζε νά στείλη λαθραία τό εμπόρευσό του στον άμερικανικό ύπόκομο διά μέσου ενός μικρού μπακάλικου τής 14 όδου τού Νητηρόιτ.

“Ήθελα ν' αγοράσω («Ή Ασπρο Σπίτι») βάρους... 5 κιλών πρós 2000 τό κιλό

Αισθανόμουν μεγάλη περιέργεια. Είχα κάνει τό μισό γύρο τού κόσμου για νά θρω αútόν τόν άνθρωπο και νά συντηψω τη θρωμερή του σπείρα. Τώρα θρ.σκόμαστε πρόσωπο μέ πρόσωπο.

“Ο Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ μου έκανε νόημα νά τόν ακολουθήσω. Μένώ ήγήγησε σ' ένα έστιατόριο πού είχε μία θεράντα μέ λουλούδια...

“Ο Χουσεϊν Χαϊντέρ, ό μπακάλης τού Νητηρόιτ πού ήλπιζε νά γίνει ό παραλήπτης στην “Αμερική τής ήρωϊνης τού Μανίμπ, τού είχε γράψει πώς έγω (ό Ναζίμπ Χαμέλ, απ' τό Σικάγο) ήθελα ν' αγοράσω ΕΝΑ ΑΣΠΡΟ ΣΠΙΤΙ (ήρωϊνη), πού θά είχε τουλάχιστον πέντε δωμάτια (κιλά) ή και περισσότερα, και πώς ήμουν πρόθυμος νά πληρώσω 2.000 δολάρια τό δωμάτιο (τό κιλό).

Γι' αútά λοιπόν τά ζητήματα συζητήσαμε σ' εκείνη τη θεράντα, πού έθλεπε στην άγορά τής Βηρυττού.

Καθώς μιλούσαμε, κοιτούσα την κοσμοπλημμυρισμένη πλατεία. Καλοντυμένοι Εύρωπαίοι διασταυρώνονταν μέ γραφικούς “Αραβες, πού φορούσαν λευκά σαρίκια ή κόκκινα φέσια, ή μέ θουνήσιους φυλάρχους. Περνούσαν και γυναίκες μέ φερεντζέδες. Πού και πού, ένας Μουσουλμάνος στεκόταν και κοιτάζε τόν ουράνό συλλογισμένος, κάνοντας προφανώς κάποια προσευχή. “Όλα φαίνονταν γεμάτα μυστήριο...

“Αντιπάθησα άμέσως τόν Μανίμπ. Μου έκανε έπ'δείξη τής μορφώσεώς του και τής «καλλιέργειας» του. Μου μιλούσε περιφρονητικά, θεωρώντας με έναν τιποτένιο “Αμερικανό γκάγκστερ.

Μου είπε πώς ήταν πολύ ισχυρός άνθρωπος στην κοινότητά του, και πώς ήταν προστάτης τής τέχνης και τής μουσικής. Περηφανεύτηκε πώς είχε σπουδάσει στο κολλέγιο “Ομπερλώ τού Σικάγου, καθώς και σέ γερμανικά και άγγλικά πανεπιστήμια. “Ανάμεσα σέ άλλα είπε πώς είχε και δίπλωμα διδάκτορος τής φιλοσοφίας.

“Ας σημειωθεί ότι, όπως διαπιστώθηκε άργότερα, τό κολλέγιο “Ομπερλώ δέν περιλαμβάνει στους καταλόγους τών σπουδαστών του κανένα Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ...

—“Ως ποιά τάξη έχεις πάει σχολείο; μέ ρώτησε.

Τού άπήντησα πώς τό είχα αφήσει στην όγδοη τάξη. Χαμογέλασε σαρκαστικά.

“Ήταν φανερό πώς μ' έθλεπε μέ περιφρόνηση. Μέ προειδοποίησε ότι οί σχέσεις μας θά ήταν καθαρά επαγγελματικές. Και τούς όρους τής συνεργασίας μας θά τούς ύπαγόρευε εκείνος.

“Έκλεισα ραντεβού μέ τόν Μανίμπ και μέ την άστυνομία τού Λιβάνου

Μέ άνέκρινε έπί μία όλόκληρη ώρα. Είχα τό αίσθημα πώς μούκανε ψυχανάλυση. Τελικά, έκοψε άπτότομα τη συζήτηση κ' έφυγε άπό τό έστιατόριο γεμάτος ύπεροψία. Θά μάθαινα νέα του άργότερα, είπε.

Είχαμε κι άλλες συναντήσεις. “Ο Μανίμπ μου τηλεφωνούσε πρώτα στο ξενοδοχείο και μούλεγε νά πάω σέ κάποιο μέρος νά τόν περιμένω. “Επειτα μ' άφηνε νά τόν περιμένω μία ώρα ή και περισσότερο. Ποτέ δέν τά κατάφερα νά τόν κάνω νά έρθη στο ξενοδοχείο μου, άν κι αútός ήταν ό κυριώτερος σκοπός μου.

Ξέροντας ότι άργά ή γρήγορα θά γινόταν μία άποστολή, ήθελα νά έργασθώ σ' ένα μέρος όπου θά μπορούσε νά παρατηρήσει τίς σχετικές προετοιμασίες ή τοπική άστυνομία, ώστε νά συλληφθούν γρήγορα οί λαθρέμποροι. “Αλλά ό Μανίμπ είχε την έξυπνάδα νά άποφεύγει τέτ.ες κακοτοπιές.

Τελικά συμφώνησε νά παραδώσει πέντε κιλά ήρωϊνης, πρós 10.000 δολάρια. “Ωρίστηκε πώς ή παράδοση θά γινόταν τό άλλο θράδου στίς έφτά, στην άγορά.

“Ήρθα σ' έπαφή μέ τίς άρχές τού Λιβάνου και μου ύποσχέθηκαν πώς 10 άστυνομικοί κ' ένας αξιωματικός θά θρ.σκόνησαν κρυμμένοι σέ διάφορα μέρη.

Τό άλλο θράδου, καθώς πήγαινα πρós την άγορά, παρατήρησα τούς κρυμμένους άστυνομικούς.

“Ο Μανίμπ αútή τη φορά δέν άργησε καθόλου. “Αλλά ήρθε χωρίς την ήρωϊνη. Είπε πώς θά παίρναμε ένα ταξί για νά πάμε στην κρύπη.

—Πόσο απέχει από δω; ρώτησα.

—Κάπου δυό μίλλια, είπε.

—Τότε θά πάμε μέ τά πόδια. Δέν είμαι ήλίθιος νά μέ πάτε κάπου μέ τ' αútοκίνητο και νά μέ κλέψετε...

“Επειδή είσαι ένας γκάγκστερ ό “Αλλάχ σ' έχει καταρασθή

“Ο φόβος τής κλοπής ήταν δικαιολογημένος. “Αλλά περισσότερο απ' αútό φόβόμουν μήπως έχανα την άστυνομία τού Λιβάνου. “Αν πηγαίναμε μέ τά πόδια, οί άστυνομικοί θά μάς παρακολουθούσαν.

“Ο λαθρέμπορος διαμαρτυρήθηκε, αλλά τελικά έσκηϊήσαμε πεζή. Μέ ώδήγησε από υπερδεμένους δρόμους και σοκάκια. “Έκανα τόν κουτσό για νά πηγαίνουμε άργότερα και νά μπορή ή άστυνομία νά μάς παρακολουθή.

—Τί συμβαίνει; Γιατί κουτσαίνεις; ρώτησε ό Μανίμπ.

—Χτυπήθηκα έδω κι άρκετά χρόνια και τό πόδι μου ύποφέρει από καιρό σέ καιρό...

—Αútό είναι άποτέλεσμα κατάρας. “Ο “Αλλάχ σέ καταριέται έπειδή είσαι γκάγκστερ!

“Όσο διάστημα περπατούσαμε, προσπαθούσα ν' άκούω τί γινόταν από πίσω μας. “Ερχόταν ό ήχος από μακρινά θήματα στο λιθόστρωτο. Είχα την έλπίδα ότι τουλάχιστον ένας απ' τούς άστυνομικούς μάς παρακολουθούσε.

Τελικά φτάσαμε σ' ένα πέτρινο τοίχο πού έφραζε τόν δρόμο. “Ακολουθήσαμε κάμποση ώρα αútό τόν τοίχο κ' έπειτα κατεθήκαμε σέ μία τάφρο και περάσαμε μέ τά τέσσερα από μία τρύπα τού τοίχου. “Απ' την άλλη μεριά θρ.σκόταν μία σκοτεινή αόλη.

Ψηλαφητά, ακολουθήσα μέσ' στο σκοτάδι, ώσπου φτάσαμε σ' ένα όγκώδες πέτρινο σπίτι. “Ο Μανίμπ μέ ώδήγησε μέσα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τò κοριτσάκι πού δέν πονάει

ΧΑΜΟΓΕΛΑΕΙ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΟΤΙ Ο ΠΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Η Μαρία - Χριστίνα θγάζει τά πρώτα της δόντια... “Ημητέρα της είναι ευτυχισμένη και περήφανη και τό κοριτσάκι χαμογελά συνεχώς στην άγκαλιά της. Στα όδλα άρχισαν κιόλας νά φαίνονται κάτι άσπρα σημάδια...

Καθώς περνάν όμως οί έβδομάδες και τά δόντια ξεχωρίζουν πιο καθαρά, την μιτρική ευτυχία διαδέχεται ή άνησυχία. Μία πληγή παρουσιάζεται στη γλώσσα τής μικρής. “Ισως τά δοντάκια της νά είναι ύπέρ τό δέον μυτερά...

“Αλλά ή πληγή, μέ τό πέρασμα τών ήμερών, δέν κλείνει. Περίεργο! “Η μητέρα της συμβουλευέται ένα γιατρό πού τής δίνει ένα φάρμακο για ν' άλείψει τό τραύμα. “Η ούλή όμως, αντί νά έπουλωθή, μεγαλώνει κάθε μέρα, προκαλεί πυρετό στη Μαρία - Χριστίνα, πού δέν είναι παραπάνω από 16 μηνών. Και οί γονείς της άναγκάζονται νά την θάλουν στο στοματολογικό τμήμα ενός νοσοκομείου τού Παρισιού.

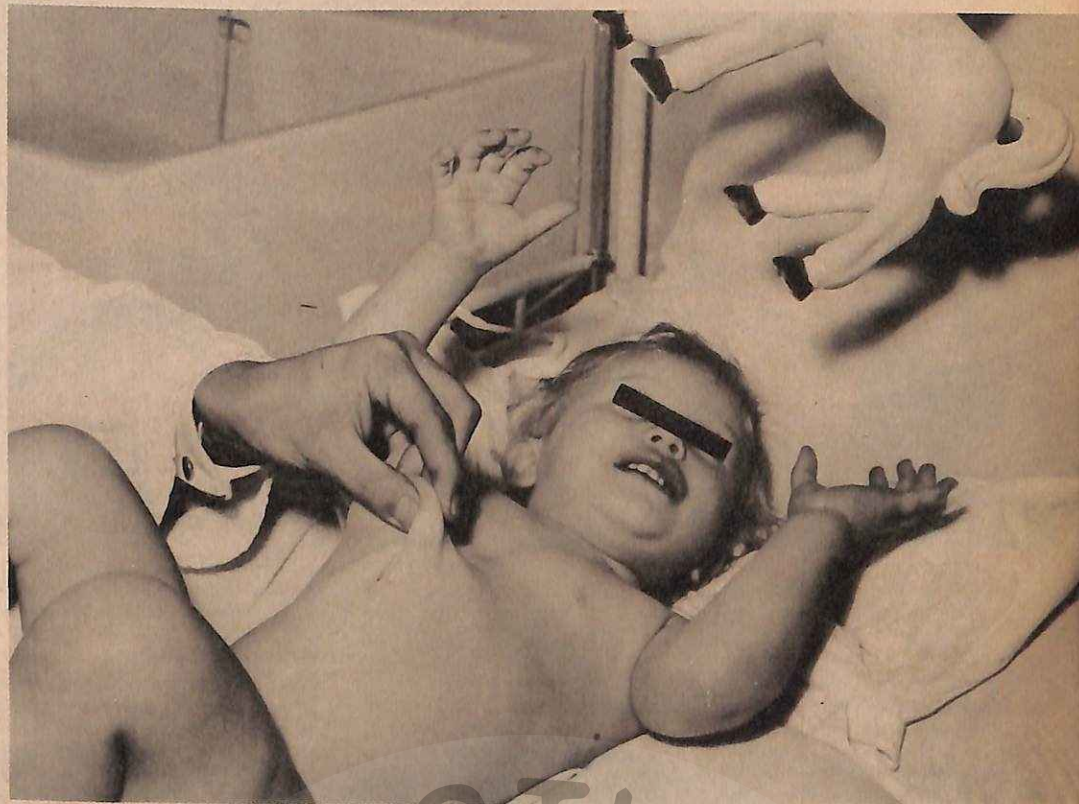
“Επειτα από άλλεπάλληλες έξετάσεις και συμβούλια, οί γιατροί έκαναν μία περίεργη διάγνωση: “Η Μαρία-Χριστίνα πάσχει από πλήρη άναλγησία. Δέν έχει την αίσθηση τού πόνου. Την υπέβαλαν σ' όλες τίς δοκιμασίες τής συγχρόνου Ιατρικής: “Εξέκνωσαν έπάνω της ηλεκτρικό ρεύμα —σέ βαθμό, φυσικά, πού νά μην κινδυνεύη νά πάθη ηλεκτροπληξία— έξέτασαν τά περιφερειακά νεύρα, τούς μύς, έμπηξαν καρφίτσες στην έπιδερμίδα ή μικρή τά ύπέστη όλα μέ άόδυνη άπάθεια. Κ' έτσι, στα άρχεία τού νοσοκομείου, άνεγράφη ότι ή Μαρία-Χριστίνα πάσχει από «γενικήν έκ γενετής άναλγησία».

Κατά τά άλλα είναι έντελώς φυσιολογική. Νευρολογικά είναι ύγιεινά. “Η καρδιά της, τό στομάχι της, τό άναπνευστικό της σύστημα, δέν παρουσιάζουν καμιά διαταραχή. “Η αίσθηση τής άφής της είναι κανονική. Ξεχωρίζει τό θερμό απ' τό κρύο. Τό ίδιο και ή ανάπτυξή της. Μόνο πού δέν πονάει. “Όσο για τίς κινήσεις και την Ισοροπία τού σώματός της, δέν παρουσιάζει τίποτε τό άφύσικο.

Κι όμως οί γιατροί άνησυχούν για την μικρή Παριζιάνα. “Έχουν ύπ' όψη τους τριάντα άλλες περιπτώσεις «γενικής άναλγησίας», πού παρουσιάστηκαν απ' τό 1896, και έξέρουν ότι ή αίσθηση τού πόνου είναι ένα πού προνόησε ή φύση για τόν άνθρωπο. “Ο πόνος τόν προειδοποιεί για τίς άρρώστιες, ό φόβος τού πόνου τόν καθιστά προσεκτικό. Χωρίς πόνο είναι καθημερινά έκτεθειμένος στους τρομερότερους κινδύνους: τραυματισμούς, θάνατο.

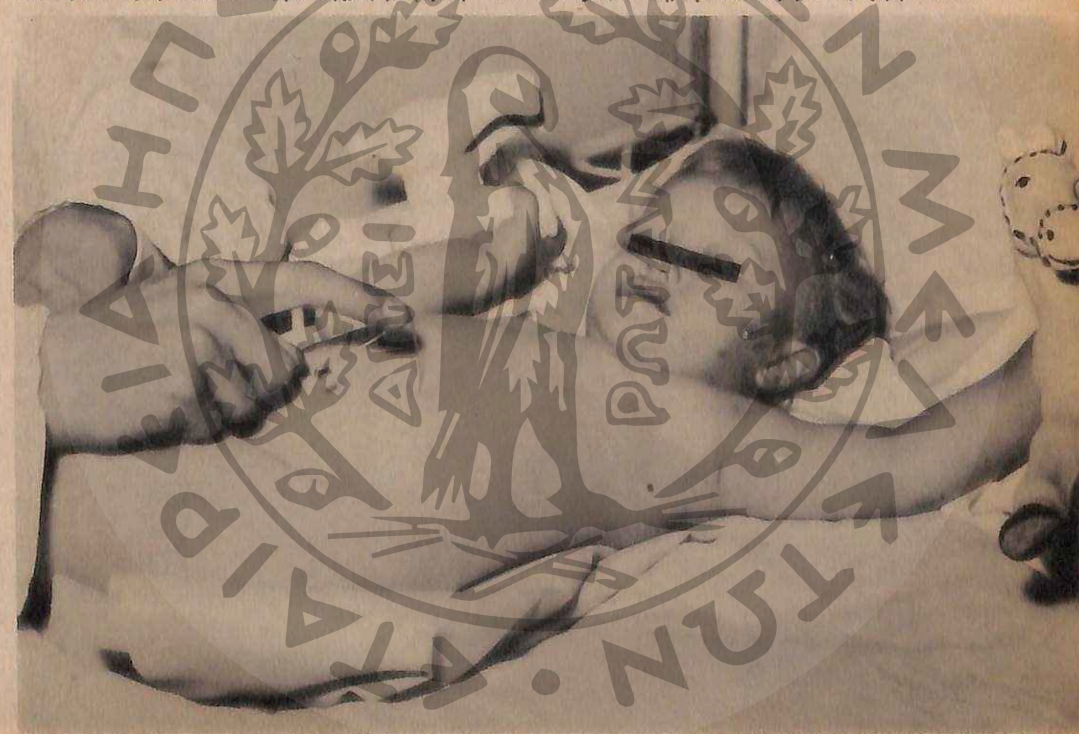
Μέχρι στιγμής, ή γενική έκ γενετής άναλγησία, άποτελεί για την Ιατρική ένα μεγάλο μυστήριο. “Η χειρουργική, ιδίως μετά την δημοσίευση τών περισπούδαστων έργων τού Βέντελ, μπορεί νά έπέμνη και νά περικόψη ώρισμένα νεύρα πού προκαλούν χωρίς έμφανή αίτία πόνο σέ άσθενείς. Οί συνθετέστερες έγχειρήσεις αútου τού είδους γίνονται στον έγκέφαλο: “Η λοβοτομή, ή θαλαμοτομή και ή τοπекτομή. Δέν έλύθηκε όμως άκόμα, ξαπλωμένη σ' ένα κρεβάτι τού νοσοκομείου, χαμογελάει ευτυχισμένη, μη έξροντας τί θά πη πόνος. ■ ■ ■

(Φωτ. Richard Blin)

ΑΝ ΤΣΙΜΠΟΥΣΑΝ ΕΤΣΙ όποιανδήποτε, δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι θά ούρλιαζε από τόν πόνο. Κι όμως ή Μαρία - Χρηστίνα εξακολουθεί νά παίζει, όλότελα άδιάφορη, μέ τό χαριτωμένο άλογάκι της.

ΣΕ ΟΣΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ κι άν την υπέβαλαν δέν ένωσε κανένα πόνο. “Όταν ή νοσοκόμος έπίεξε μία παραμύνα στο δέομα της, ή μικρή την κοιτούσε ξένισαση, κρατώντας μία όμορφη κούκλα.

Η ΤΣΙΝΕΖΙΤΤΑ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΝΕΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΗ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

ΤΗΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ ΜΑΣ κ. ΡΟΖΙΤΑΣ ΣΩΚΟΥ

Μετά από τα μεγάλα λόγια, τις φωνές, τις αντιρρήσεις, ο κόσμος της κινηματογραφικής παραγωγής στη Ρώμη φαίνεται πως ησύχασε πιά. Πρέπει να βάλουν όλοι τα δυνάτά τους — το κατάλαβαν πιά — για να μην επαναληφθή η κρίση που παρ' όλιγον να συντρίψη όριστικά την Ιταλική κινηματογραφία. Ο Ιταλικός κινηματογράφος, εδώ και μερικά χρόνια, ήταν... επισήμως άσθενης! Αφού εθριάμβευσαν στα πιο ύψηλα σημεία της κινηματογραφικής γεωγραφίας, δηλαδή στην Νέα Υόρκη και στη Ρώμη, αφού ηλιοψήθηκαν στις άμμουδιές των δημοκρατιών της Νοτίου Αμερικής, αφού έχτισαν μυθικές δίλλες στην άριστοκρατική συνοικία των Παριόλι, στην "Αππία Αντίκα και σε όλα τα κομψά μέρη της Ιταλίας, φορτωμένοι τιμές και βραβεία, οι σκηνοθέτες, οι παραγωγοί, οι ηθοποιοί, οι τεχνικοί άρχισαν να ζητούν βοήθεια με σπαρακτικούς θρήνους: «Ο βασιλεύς πεθαίνει! Ο βασιλεύς απέθανε!» Σήμερα, όμως, φαίνεται πως οι υπεύθυνοι γιατροί, κατάπληκτοι έμπρός στον νεκραναστημένο ιταλικό κινηματογράφο, κάνουν τις πιο εύνοϊκές διαγνώσεις.

Πάντως, όπως και σε όλα τα πράγματα, το κακό που πέρασε είχε και τα καλά του. Η κρίση έφερε πολλές καταστροφές, αλλά χρησίμευσε και για ν' ανοίξη τα μάτια πολλών ανθρώπων. Κατάλαβαν αυτοί παρά τις φωνές και τις αντιρρήσεις των άμεσως ενδιαφερομένων, πως ένα μεγάλο μέρος των δυσκολιών που συναντά ο Ιταλικός κινηματογράφος οφείλεται στις παράλογες απαιτήσεις της καθεμιάς «επίδρα» και του κάθε... εντίβου. Πολλοί παραγωγοί κατάλαβαν πως ο δευτετισμός, ή ο «εντιβισμός», όπως λένε εδώ, μπορεί να φέρη τον κινηματογράφο στο δρόμο της χρεωκοπίας, όπως ακριβώς συνέβη πριν από τον πρώτο πόλεμο, στον βωδό κινηματογράφο. Και, άμεσα, έσπευσαν να προστατεύσουν τις εταιρίες τους. Σκέφθηκαν πως το να δημιουργήσης καινούργια αστρα δεν είναι και τόσο δύσκολο. Φαίνεται λοιπόν τώρα, από πολλά ευχλωτα γεγονότα, ότι αλλαγές σοβαρές ετοιμάζονται. Εφέτος, π.χ., καμμιά ταινία εξωφρενικού κόστους δεν γυρίζεται. Αντίθετως, πολλοί παραγωγοί επέστρεψαν στην γόνιμη φλέβα

των ταινιών του υπαίθρου, που έχουν λίγα έξοδα και, για πρωταγωνιστή, ίσως τον ηλεκτρολόγο της γειτονιάς. Ο Ρενάτο Καστελλάνι, λ.χ., ο σκηνοθέτης του «Δυο πεντάρες ελπίδα» και του «Ρωμαιοί και Ιουλιέττα» (Μέγα Βραβείον Κανών και Χρυσούς Λέων Βενετίας) συνεχίζει το παλαιό του σύστημα. Για την ταινία που γυρίζει τώρα, «Ονειρα στο συρτάρι», διάλεξε μιάν άγνωστη νεαρή ηθοποιό, την Λέα Μασάρι και για πρωταγωνιστή τον νεαρό αθλητή Ένρικο Παγκάνι. Πλάι τους θα παίξουν παλιοί ηθοποιοί με πολύ ταλέντο, όπως η Λίλλα Μπρινιόνε, ο Σέρτζιο Τοφάνο, η Κοζέττα Γκρέκο και ο Γκουλιέλμο Ίγκλεζε. Το θέμα των νεανικών ερώτων, τόσο αγαπητό στον Καστελλάνι, βρίσκεται στη βάση της καινούργιας του αυτής ταινίας. Τα «Ονειρα στο συρτάρι» είναι τα όνειρα που δεν κατορθώνει κανείς να πραγματοποιήσει και υπάρχουν τόσα τέτεια όνειρα στην έπαρχία που αποτελεί το φόντο του έργου.

ΤΟ ΚΩΜΙΚΟ ΦΙΛΜ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Αν ρίξη κανείς μιιά ματιά στον κατάλογο των τίτλων των ταινιών που μόλις τώρα γυρίζονται ή που ετοιμάζονται, θα προσέξη πως έχουν ελαττωθή σημαντικά τα έργα με τους «έρωτας χωρίς επαύριον», τους «άπελπισμένους άποχαρητισμούς», τις «έκδικήσεις» και πως οι καθαρά κωμικές ταινίες εξαφανίστηκαν σχεδόν τελείως. Πράγματι, οι στατιστικές απέδειξαν πως το κωμικό φιλμ δεν έχει πλέον έπιτυχία. Ένας-ένας, οι ηθοποιοί που είχαν εγκαταλείψει τα σανίδια της επιθεωρήσεως για τα στούντιο της «Τσινεσιττά», ξανακάνουν τον ίδιο δρόμο ανάποδα. Ανέχει μόνον ακόμη ο Τοτό, ο οποίος, μαζί με τον Πεπίνιο ντε Φλίππο και τον τραγουδιστή Τέντυ Ρένο, τελείωσαν, αυτές τις μέρες, την ταινία του σκηνοθέτη Καμίλλο Μαστροσίνκουε «Ο Τοτό, ο Πεπίνιο κ' η... παλιόγυναίκα». Οι άριθμοί λένε πως ο Τοτό άρξει ακόμη, ενώ ο Άλμπέρτο Σόρντι φαίνεται πως πλησιάζει στη δύση του. Αντίθετα με την Άθήνα που εφέτος ετοιμάζεται να τον γνωρίση στις ταινίες που τον δόξασαν. Πάντως, η τελευταία ταινία του Σόρντι «Ο γυιός μου ο Νέρων» γνώρισε μεγάλη έπιτυχία στην Βενετία, όπου έγινε μιιά προβολή εκτός φεστιβάλ και, σε λίγες μέρες τελειώνει και μιιά άλλη, την «Επιτρέψτε μου, μπαμπά...», με τον Άλντο Φαμπρίτσι (στο ρόλο του μπαμπά) και την Μαρίζα ντε Λέζα. Ο Σόρντι όμως είναι, ακόμη και σήμερα, ο μόνος ίσως Ιταλός ηθοποιός με μεγάλες χρηματικές απαιτήσεις. Πιθανόν γιατί αισθάνεται ότι σβήνει το άστρο

«ΓΚΟΥΣΤΑΛΙΝΑ»: Η ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΤΤΟΥΑΝΤΑ ΜΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΤΗΝ 16ΕΤΙΔΑ Ζ. ΣΑΣΣΑΡ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΣΧΕΔΟΝ παρουσιάζονται δεκάδες άξιопροσέκτων ηθοποιών, στὰ διάφορα εύρωπαϊκά στούντιο, αλλά κανείς δεν μπορεί να προβλέψη αν θα «σταθούν» — όπως συ μβαίνει με την Λέα Μασάρι και τον Ένρικο Παγκάνι, που ενώ ως χθές ήταν τελείως άγνωστοι, τώρα πρωταγωνιστούν στην ταινία του Καστελλάνι, «Ονειρα στο συρτάρι».

Ο ΡΕΝΑΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΙ, που σκηνοθέτησε το «Ρωμαιοί και Ιουλιέττα», και άλλες ταινίες, και έχει δημιουργήσει μιιά προσωπική σχολή σκηνοθεσίας που «έξφυγε από τις συνταγές των προγενεστέρων, χωρίς να ναι ριζοσπαστική», όπως λέν οι κριτικοί, γυρίζει μιιά σκηνή της ταινίας του που έχει για θέμα τη ζωή των παιτρεμένων φοιτητών.

«ΑΝ ΤΟ ΉΞΕΡΕ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ». Μία από τις πρώτες σκηνές της νέας γαλλοϊταλικής παραγωγής, που γυρίζεται τώρα τελευταία με πρωταγωνιστές την χαριτωμένη Μαγκαλί Νοέλ και τον ύπεροχο Ρομπέρτο Ρίσο.

«ΣΚΛΑΒΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΟΣ», ακόμη και τον Ισπανικής καταγωγής Χόρχε Μιστράλ.

Ο ΒΑΛΤΕΡ ΚΙΑΡΙ παίζει στο «Γυναίκες και βόδια» το ρόλο ενός σαστισμένου από το κάλλος των συμπατριωτισσών του 'Ιταλοαμερικανού που γύρισε στην πατρίδα του για να παντρευτεί.

ΔΥΟ ΠΑΛΙΟΙ, ΑΛΛ' ΑΚΟΜΗ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ήθοιοι, ο Πεπίνο ντε Φίλιππο και ο Τοτό, παίζουν μαζί με την Ντόριαν Γκρέυ στην κωμωδία «Ο Τοτό, ο Πεπίνο και τό... παλιόγυναικο». (Η Γκρέυ δεν συγγενεύει με τον Ουάιλδ...)

Η ΤΣΙΝΕΤΣΙΤΤΑ

Νέοι ήθοιοι, ταλέντα, νέα έκφραστικά μέσα

του και θέλει να εκμεταλλευθεί όσο το δυνατόν περισσότερο τις τελευταίες του αναλαμπές. Πάντως, ένα έπεισόδιο που έγινε τελευταίως, τον στενοχώρησε πολύ. Τον κάλεσαν να ερμηνεύσει την κωμωδία του Μαρσέλ της θρυλικής κωμωδίας του Μαρσέλ Πανιόλ «Η γυναίκα του ψωμά» και το δοκιμαστικό που γύρισε δεν άρεσε στην Γάλλο παραγωγή, ο οποίος ανέλαβε το γύρισμα της ταινίας. «Το κωμικό του Σόρντι δεν ισχύει πέραν των Άλπεων», φαίνεται ότι έδηλωσε και ο Άλμπερτο ακόμη το φουσά...

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Υπάρχει μια γνωστή φράση του Ρενέ Κλαίρ, ο οποίος, μιλώντας για τον κινηματογράφο, είπε: «Η τέχνη και το χρήμα, η δημιουργική εξυμνάδα και τα οικονομικά, βαδίζουν αγκαλιά στον κινηματογράφο».

Θα μπορούσε λοιπόν να πη κανείς πως το ιδεώδες ενός παραγωγού είναι να γυρίσει ταινίες που να είναι συγχρόνως έργα τέχνης και οικονομικές επιτυχίες. Από πρακτικής απόψεως, κανείς δεν έχει δικαίωμα να κατηγορήσει τους παραγωγούς που άρχισαν τον Ιούλιο ταινίες όπως «Τα άρσενια χρόνια», με σκηνοθέτη τον Μάριο Ματτιόλι και πρωταγωνιστές την μεγάλη κυρία του Ιταλικού θεάτρου Έμμα Γκραμμάτικα, τον Φράνκο Ίντερλέγκι και τον Μάριο Καροτενούτο, το «Η θεία από την Αμερική» του Ρομπέρτο Μοντέρνο με την Τίνα Πίκα και τον Ντάντε Μάτζο, επίσης το «Θα παντρευτούμε στο Κάπρι» του Μαρσελλίνι με τον Έντσο Τούρκο, το

«Εγώ ή Κατερίνα» του Παλέλλα με την Νόβα Βισκόντι, το «Οι εκατομμυριούχοι» του Μαλατέστα με τους δημοφιλέστατους άσους της τηλεόρασης Μάικ Μποντζόρνο και τον Έντο Καμπανιόλι, το «Τρόμος στην πόλη» του Μαγιάνο με την Μαρία Φιόρε και τον Φράνκ Λάτιμορ, το «Τελευταία νύχτα έρωτος» του Άρντθιν με τον Άμεντο Νατσάρι, την Μάρτα Τόρεν και τον Ραφαέλ ντε Κόρντοβα, το «Φωνή που σκοτώνει» με τον τραγουδιστή Λουτσιάνο Ταγιόλ και την Έντο Καμπανιόλι, το «Αγάπησα μια ντίνα» του ντε Μάρκι με την Έλσιζα Τσιάνι, το «Μιά φωνή, μια κιθάρα και λίγο φεγγάρι» του Τζεντιλουόμο με τον Τέιτο Ρένο και την Βαλέρια Μορικό, το «Ορλάνδος» του Φραντσίσι με τον Ρικ Μπαττάλια, το «Δυο σωσίες διασκεδάζουν» του Φερρονέτι με τον Τέιτο Ρένο, το «Άγγελος των Άλπεων» του Καμπογκαλλιάνι με την Τζερεμάνια Πασιέρ, το «Θα γίνουν άνδρες» του Σιάνο με την Σιλβάνια Παμπανί και τον Φραντσέσκο Ραμπινάλ, σε «Ουλτρα-Σκότ» και «Φερρανισκόλντο», και το «Αρραβωνιασμένοι με τον θάνατο» με τον Χάνς Άλμπερς και την Σιλβία Κοσίνα.

ΣΙΓΟΥΡΟ ΚΕΡΔΟΣ

Μ' αυτές τις ταινίες οι παραγωγοί αποβλέπουν στο σίγουρο κέρδος. Όπως και με ταινίες στο παλιό ιστορικό σχήμα, με άφθονες ήμιγυμνες γυναίκες, σαν το «Σκλάβες της Καρχηδόνας», παραγωγή Ιταλο-Ισπανική σε «Φοταλβίζιον» και «Φερρανισκόλντο», που διηγείται την ερωτική ιστορία ενός Ρωμαίου τριβούνου και μιας νεαρής χριστιανής που πουλήθη-

κε σκλάβο. Πρωταγωνιστές είναι η Μαρίζα Άλλάζιο και η Τζάννα-Μαρία Κανάλε και, από Ισπανικής πλευράς, ο Χόρχε Μιστράλ και ο Ρομπέρτο Ρόχο. Με πολλές απαιτήσεις ο Βιττόριο Γκάσμιν σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στο «Κήν ο μεγαλοφυής» με την Άννα-Μαρία Φερρέρο.

ΑΛΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Επίσης, στην «Τσιμεντισίτα» γυρίζονται: «Η ζωή με το γυρί μου» του Κομεντίνι, μαυρόασπρη ταινία που διηγείται την ιστορία ενός αγοριού που βασανίζεται από την υπερβολική λατρεία της μητέρας του. Ερμηνεύεται είναι η Τζούλια Ρουμπίνι, ο Γκαστόνε Ρεντέλλι και ο Τζάν-Κάρλο Νταμιάνι. «Στους δρόμους της νύχτας» από το θεατρικό έργο του Ρενάτο Λέλλι, με σκηνοθέτη τον Τ. Βαζίλε και πρωταγωνιστές την Ίζα Μιράντα και τον Κάρλο Νίκι. «Οι δρόμοι αυτής της πόλης», με «Φερρανισκόλντο», για γιγαντιαία πανοραμική όθνη, από την όμώνυμη θεατρική επιθεώρηση, με την Φούλβια Φράνκο, την Άμπι Λέην, τον Νίνο Ταραντό και όλους τους κωμικούς της επιθεώρησης. Η Γαλλία σκηνοθετίζει Καρό Κανάι γυρίζει το «Αν το ήξερε ο βασιλιάς» με την Μαγκαλί Νοέλ και τον Ρομπέρτο Ρίσο.

Πάντα στην «Τσιμεντισίτα», ο θεατρικός συγγραφέας Λεοπόλδος Τριέστο γυρίζει την πρώτη του ταινία σαν σκηνοθέτης, το «Η πόλη τη νύχτα» με την Λουτσιάνια Λομπάρντι, τον Άνρϋ Βιλμπέρ, τον κωμικό ζέν-πρεμιέ Άντωνιο ντε Τερφέ και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Η ΤΖΟΥΛΙΕΤΤΑ ΜΑΣΙΝΑ, η μεγάλη πρωταγωνίστρια της «Στράντα», όπως εμφανίζεται στη νέα ταινία του Φελλίνι «Οι νύχτες της Καμπρία».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΗΣ ROSEMARY KUTAK

22

Βγήκε απ' την κάμαρα για ν' ανακρίνη την Χριστίνα. Έκανε έπειτα ένα τηλεφώνημα και σε λίγο ξαναγύρισε.

—Εμπρός, φορέστε όλοι τα παλτά σας κ' έλστε μαζί μου. 'Ο ανακριτής θέλει να σας δη, είπε.

—Είμαστε πρόθυμοι να έρθουμε μαζί σας, να κάνουμε ό,τι μάς πητε, αποκρίθηκε ο Φίλ. 'Αλλά πρὸς Θεού, ψάξτε να βρήτε τη γυναίκα μου! 'Α-παιτώ να καλέσετε την 'Εφ Μπη 'Αϊ. Αυτό είναι καθαρή απαγωγή... ή κάτι χειρότερο.

—'Ο Σκότ έπενέβη.

—'Η στάση σας είναι άκαταλόγηστη, Φλέτσερ. Νομίζω πὸς θα κάνω καλά να πάρω ένα δικηγόρο μαζί μου... Τὸν Τζέφ Χάλσεϋ.

—Νά τὸν πάρετε, τοῦ εἶπε ὁ Φλέτσερ σὰ νὰ τοῦ ἔκαμε μιὰ μεγάλη χάρη. Τηλεφώνηστε τοῦ. Τηλεφωνήστε σ' ὅσους δικηγόρους θέλετε. Θὰ τοὺς χρειασθῇτε.

—'Εγὼ πάω νὰ πὼ τῆς Λούσυ νὰ ἔρθῃ νὰ μείνῃ μαζί με τὴν Χριστίνα ὅσην ὥρα θὰ λείπωμε, εἶπε ἡ Σίσσυ. 'Η Μπάρμπαρα δὲ θὰ ἤθελε ν' ἀφήσωμε τὴ Ντέμπυ μόνη με τὴν Χριστίνα στὸ σπῆτι.

—'Η Χριστίνα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ μόνη στὸ σπῆτι, κ. Χάμπερ, ὅσο γι' αὐτὸ μὴ σκοτίζετε, τὴν καθυσάλασε ὁ Φλέτσερ με ὕφος θεατρικὰ σαρκαστικό. 'Ενας ἀπ' τοὺς ἀντρες μου θὰ περικεντρώσῃ ἐδῶ κ' ἕνας ἄλλος στὸ σπῆτι σας. 'Αν ἡ κ. Μίναρυ προσπαθῇ νὰ ἔρθῃ σὲ ἐπαφὴ με κάποιον ἀπὸ σας, θὰ τὸ μάθωμε ἀμέσως.

—'Ο Μάρκ ὡδήγησε μόνος του τὸ αὐτοκίνητο, καὶ πήρε καὶ τὴ Σίσσυ μαζί του. 'Ενας ἀστυνομικός με πολιτικά, με πρόσωπο γεμάτο πανάδες, τοὺς συνόδευε. 'Όταν ἔρθαν στὸ δικαστήριο, βρήκαν τὸν Χάλσεϋ ἐκεῖ.

—'Ο ἀνακριτὴς - ἕνας τύπος ἀντιπαθητικὸς ποὺ τὸν ἔλεγαν Μπόουλερ - τοὺς περίμενε. 'Εδῶσε διαταγὴ νὰ τοὺς κλείσουν ὅλους σὲ χωριστὰ δωμάτια γιατί ἤθελε νὰ τοὺς ἀνακρίνῃ ἰδιαιτέρως, ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν Φίλ.

Τὸ δωμάτιο ὅπου ἔβαλαν τὸν Μάρκ ἦταν στὸ δεύτερο πάτωμα. Τὰ μόνα τοῦ ἐπιπλά ἦταν μιὰ καρέκλα, ἕνα τραπέζι καὶ μερικὰ ντουλάπια με φακέλους ἀραδιασμένους στὴ σειρά. 'Ο Μάρκ ἦταν κουρασμένος, πεινασμένος καὶ ἀπελπισμένος. Πόσο θὰ χαιρότανε ὁ Μάρκ ὅταν θὰ μάθαινε αὐτὴ τὴν περίπετεια!

—'Ερριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόγι του. 'Οκτὼ περασμένες. Γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφτηκε νὰ τηλεφωνῇ στὴν κλινικὴ, ἀλλὰ ἡ ἰδέα δὲν τοῦ ἄρεσε. Τὶ θὰ ἔλεγε τοῦ Μάρκ Κήθ; Πὼς τὸν κρατοῦσαν στὴν ἀστυνομία γιὰ μάρτυρα, ἢ ὡς ὑπόπτο, με τὴν κατηγορία πὸς εἶχε βοηθήσει ἕνα πρόσωπο νὰ διαφύγῃ τὴ δικαιοσύνη; Ποιὸ ἀπ' τὰ δύο; 'Αποφάσισε ν' ἀναβάλῃ τὸ τηλεφώνημά του ὥσπου νὰ ξεκαθαρίσῃ ἡ θέση του. 'Αλλὰ ἦταν καὶ κάτι ἄλλο. Κι αὐτὸ δὲν ἐπιδεχότανε καμμιά ἀναβολή.

—'Ανοίξε τὴν πόρτα κ' ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ χῶλ. Τὰ λαγωνικά τοῦ Φλέτσερ καθόνταν ἐκεῖ.

—Δὲ μοῦ λέτε, τί γίνεται ἐδῶ; φώναξε. Τὶ σκοπὸ ἔχει ὁ Φλέτσερ; Νὰ με πεθάνῃ ἀπ' τὴν πείνα; 'Εχω νὰ φάω ἀπ' τὸ μεσημέρι.

—Νὰ στείλωμε νὰ σας φέρουν κάτι ἀπ' τὸ ἐστιατόριο, ἐδῶ ἀπέναντι, εἶπε ἕνας ἀπ' τοὺς ἀστυνομικούς. Πέττυ, πετάξου ἀντίκρυ καὶ φέρε κάτι τοῦ γιαιτροῦ νὰ φάῃ.

—'Ο νεώτερος ἀπ' τοὺς τρεῖς σηκώθηκε καὶ ὁ Μάρκ μπήκε πάλι στὴν κάμαρα. 'Υστερ' ἀπὸ ἕκα λεπτὰ ὁ Πέττυ γύρισε μ' ἕνα δίσκο σκεπασμένο με μιὰ πετσέτα.

—Κάνει πενήντα σέντς, δήλωσε, ἀκουμπώντας τὸ δίσκο στὸ τραπέζι.

—Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Μάρκ.

Πλήρωσε καὶ ἀνασήκωσε τὴν πετσέτα νὰ δῇ τί ἦταν ἀπὸ κάτω. 'Ενα σάντουιτς με ψητό, λίγα πατατάκια, λίγη σαλάτα, ἕνα φλυτζάνι καφὸς καφέ. 'Δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὸς τὸ φαγητὸ μου ἔχει ποικιλία τὸν τελευταῖο καιρὸ, σκέφτηκε. «'Ας εἶναι, πάλι καλά, μποροῦσε νὰναι καὶ χειρότερο».

—'Εφαγε, ἔναψε ἕνα τσιγάρο καὶ πλησίασε στὸ παράθυρο. Εἶχε ἀρχίσει νὰ βρέχῃ πάλι. Βροχερὸ φθινόπωρο, καταθλιπτικό. Δὲν περνοῦσαν εικοσιτέσσερες ὥρες χωρὶς νὰ ριθῇ νερὸ.

—'Ενα πληθὺς συγκρούμενος σκέψης χοροπηδοῦσαν ἐξῆλλα στὸ μυαλὸ του ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ εἶχε μάθει ὅτι ἡ Μπάρμπαρα εἶχε βγῇ ἀπ' τὸ σπῆτι τῆς χωρὶς καπέλλο καὶ παλτὸ καὶ εἶχε ἐξαφανιστῇ. Τὸ ἕνα λεπτό, πίστευε στὴν ἐνοχὴ τῆς καὶ τὴν ἔβλεπε με τὴ φαντασία του νὰ τρέχῃ σὰν τρελλὴ νὰ βρῇ ἕνα μέρος νὰ κρυφτῇ πρὶν ἡ σπῆτῃ τῆς δικαιοσύνης πέσῃ ἐπάνω της καὶ τὸ ἐπόμενο λεπτό τὴν ἔβλεπε σὰν ἕνα ἀδῶ θῦμα ποὺ διέτρεχε ἕνα θανάσιμο κίνδυνο.

—'Αν ὅμως ἡ Μπάρμπαρα ἦταν πραγματικὰ ἐνοχὴ, γιατί τάχα θὰ ἔφευγε; 'Επειδὴ τῆς εἶχε πῇ εἶχε ἀρχίσει νὰ βλέπῃ καθαρὰ τί ἀκριβῶς εἶχε γίνῃ;... 'Αλλὰ τῆς εἶχε πῇ ἐπίσης πὸς δὲν εἶχε ἀποδείξει. 'Οχι, ἡ Μπάρμπαρα δὲν εἶχε κα-

νένα λόγο νὰ τὸ βάλῃ ἀμέσως στὰ πόδια, τὴ στιγμὴ μάλιστα ποὺ ἤξερε πὸς ἡ ἀστυνομία θὰ τὴν κυνηγοῦσε ὁπωσδήποτε. Καί, ἀσφαλῶς, ἂν τὴν λογάριζε νὰ τὸ σκάσει, τὸ λογικώτερο ποὺ θὰ εἶχε νὰ κάνῃ θὰ ἦταν νὰ περιμένῃ τουλάχιστον νὰ φύγῃ πρῶτα ἐκεῖνος. Δὲν τῆς εἶχε πῇ τίποτε - ὅσο γι' αὐτὸ ὁ Μάρκ ἦταν βέβαιος - ποὺ μποροῦσε νὰ τὴν τρομοκρατήσῃ.

Μὰ τότε, ἀναρωτιόταν ὁ Μάρκ, γιατί φοβήθηκε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ δωμάτιο καὶ νὰ μ' ἀντιθῇκε; Μιλοῦσαμε γιὰ τὶς τελευταῖες λέξεις ποὺ κρύβει; Ὁ Μάρκ εἶπε ὅτι ἀντιμέτωπος πρὶν πεθάνῃ. 'Η Μπάρμπαρα δὲ φάνηκε νὰ ἔδωσε ποτὲ ἰδιαίτερη σημασία σ' αὐτὰ τὰ λόγια. 'Ολη τῆς ἡ στάση εἶχε πὸς οὐτὲ τὰ εἶχε σκεφθῇ ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ πέθανε ὁ δικαστὴς... 'Ισὼς ὅμως νὰ μὴν εἶχε καταλάβῃ τὴ σημασία τοῦ ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἐγὼ τῆς ἔκανα λόγο τ' ἀπόγευμα.

—'Ο Μάρκ ζάρωσε τὰ φρύδια του, συλλογισμένος. Ποῦ ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἀποδώσῃ τὴν εἰρωνική; φυγὴ τῆς Μπάρμπαρα; Ποιὰ ἦταν ἡ ἐξήγησι; Μὴν εἶχε δὴ ἄξια τὰ λόγια τοῦ δικαστῆ κατὰ ἀπὸ ἕνα καινούργιο φῶς; Μὴν εἶχε θυμῇ καὶ ἄλλα πράγματα ποὺ τῆς εἶχε πῇ... καὶ εἶχε καταλήξει ἄξια σ' ἕνα συμπέρασμα τρομερὸ; Αὐτὸ ἦταν. 'Η Μπάρμπαρα δὲν εἶχε γυρίσει στὸ δωμάτιο γιατί ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὴ συζήτηση μαζί του. Εἶχε φοβηθῇ πὸς ἀθελά τῆς θὰ ἔλεγε κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ μείνῃ μυστικό. 'Η Μπάρμπαρα ἤθελε κάποιον νὰ προστατεύσῃ.

—'Αρα οἱ τελευταῖες λέξεις τοῦ δικαστῆ ἔπρεπε νὰ εἶχαν μεγάλῃ σημασία. Δὲ χωροῦσε ἀμφιβολία. Στὶς τελευταῖες του στιγμὲς, ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ εἶχε ἐπιχειρήσει μάταια νὰ πῇ κάτι πολὺ σοβαρὸ. Αὐτὴ ἡ ἐκδοχὴ συμφωνοῦσε ἀπὸλυτα με τοὺς συλλογισμοὺς ποὺ εἶχε κάνει ὁ Μάρκ χωρὶς τ' ἀπόγευμα, ὅταν εἶχε μείνῃ μόνος στὸ γραφεῖο τῆς Σίσσυ γιὰ νὰ σκεφτῇ. 'Ηταν βέβαιος τῶρα πὸς ὁ πατέρας τῆς Εὐῆς ἤξερε ποῖος εἶχε σκοτώσει τὸν Κραῖν. 'Αλλὰ εἶχε κρατήσει τὸ στόμα του κλειστό. Μόνον ὅταν ἡ κόρη του τρελλὰ ἔλεγε, τὸ μυστικό εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν βαρύνῃ, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν εἶχε μιλήσει ὡς τὴ μέρα ἐκείνη, ὡς τὸ μοιραῖο ἐκεῖνο Σάββατο, ποὺ αἰσθάνθηκε τὸ χέρι τοῦ θανάτου νὰ τὸν ἀγγίζει. Τὶ εἶχε κάνει τότε; Εἶχε ἀφήσει ἄραγε καμμιά γραπτὴ ἀποκάλυψη; 'Ερχόταν ἀπ' ἔξω ὅταν ἡ Μπάρμπαρα τὸν συνάντησε. Ποῦ εἶχε πάει;

—'Ο Μάρκ ἀναπῆλθε ξαναμμένος. «Στὸ δωμάτιο τῆς Εὐῆς!» Αὐτὲς ἦταν οἱ λέξεις ποὺ εἶχε κατορθώσει ν' ἀρθρώσῃ ὁ δικαστὴς παρακαλώντας τὴν Μπάρμπαρα νὰ τὶς γράψῃ. Μὰ βέβαια, ὁ δι-

καστὴς εἶχε μόλις γυρίσει ἀπ' τὸ διπλάνο σπῆτι. Εἶχε ἀφήσει καὶ ἐκεῖ, στὴν κάμαρα τῆς Εὐῆς, ἴσως μιὰ κατάθεση. Εἶχε φοβηθῇ νὰ τὴν ἀφήσῃ στὸ δικὸ του σπῆτι... γιατί ἤξερε πὸς ἐκεῖ θὰ τὴν εὕρισκε πρὶν εὐκόλα ὁ δολοφόνος.

—'Ο Μάρκ ξανακάθισε ἀπελπισμένος. 'Όλα αὐτὰ ἔγιναν πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια καὶ κανεὶς δὲν εἶχε ἀνακαλύψει αὐτὸ τὸ χαρτί. 'Ηταν ἀδύνατο νὰ μὴν εἶχε χρησιμοποιηθῇ τὸ δωμάτιο τῆς Εὐῆς ὅλο τοῦτο τὸ διάστημα. Πρῶτος θὰ εἶχε πατήσει τὸ πόδι του ἐκεῖ ὁ δολοφόνος καὶ θὰ εἶχε πάρει τὸ σημείωμα. 'Η ἀκόμη, - διόλου ἀπίθανο - τὸ χαρτί αὐτὸ θὰ εἶχε πεταχθῇ μαζί μ' ἄλλα πράγματα τῆς Εὐῆς. 'Ωστόσο, ὁ Μάρκ εἶχε μιὰ μικρὴ ἐλπίδα. Δὲν ἀποκλείεται πάντως, σκέφτηκε, τὸ πολὺτιμο αὐτὸ σημείωμα νὰ βρίσκεται ἀκόμη κάπου καταχωνιασμένο μαζί με τὰ πράγματα τῆς νεκρῆς. 'Αλήθεια, πὸς δὲν τὸ εἶχε σκεφτῇ αὐτό, πρὶν πῇ τοῦ Μίναρυ νὰ καλέσῃ τὴν ἀστυνομία; 'Ηταν ἐκεῖ ὅλο τ' ἀπόγευμα, θὰ μποροῦσε νὰ ψάξῃ, νὰ βρῇ τὸ σημείωμα. Κι' ἂν τὸ εὕρισκε, ὅλο τὸ μυστήριο θὰ ξεδιαλυόταν. 'Οχι ὅλο. 'Ενα σημεῖο θὰ ἔμενε σκοτεινὸ: Τὶ εἶχε ἀπογίνει ἡ Μπάρμπαρα;

Πάντως, ἕνα πράγμα ἦταν βέβαιο τῶρα. Γιὰ νὰ θελήσῃ ὁ δικαστὴς νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικό του στὴν Μπάρμπαρα, θὰ πῇ πὸς τῆς εἶχε ἐμπιστοσύνη. 'Επομένως ἡ Μπάρμπαρα δὲν εἶχε καμμιά σχέση οὔτε με τὴν δολοφονία τοῦ Κραῖν, οὔτε με τὸ δολοφόν. 'Ηταν ἀδῶα καὶ κάποιος εἶχε συμφέρον νὰ τὴν ξεκαθαρίσῃ, πρὶν ἐκείνη προλάβῃ νὰ κάνῃ καὶ ἄλλες ἀποκαλύψεις.

—'Εάντου ὁ Μάρκ θυμήθηκε τὸ ἀκαθόριστο ἐκεῖνο συναίσθημα ποὺ τὸν εἶχε κυριεύσει τὴν ὥρα ποὺ καθότανε στὸ σαλόνι τῆς Μπάρμπαρα - τὸ συναίσθημα πὸς ἕνας ἀόριστος κίνδυνος τὸν ἀπειλοῦσε. Εἶχε μείνῃ τότε με τὴν ἐντύπωσιν, θυμήθηκε, πὸς κάποιος παραμόνευε ἔξω στὸ σκοτάδι. Τῶρα καταλάβαινε πὸς εἶχε κάνει λάθος. 'Ο κάποιος αὐτὸς ἦταν μέσα στὸ σπῆτι, στὸ σκοτεινὸ χῶλ, κρυμμένος πίσω ἀπ' τὴν ἐλωτὴ πόρτα καὶ κρυφάκουγε τὴ συζήτησή του με τὴν Μπάρμπαρα.

Θυμήθηκε ἀκόμη μιὰ λεπτομέρεια. Εἶχε πῇ μόνος του στὴ Σίσσυ πὸς θὰ πῇναι νὰ κουβεντιάσῃ με τὴν Μπάρμπαρα. Γιὰ μιὰ στιγμὴ, τὴ φαντάσθηκε νὰ γλιστρήσῃ στὸ σπῆτι τὸν Μίναρυ ἀπ' τὴν πίσω πόρτα τοῦ διαδρόμου, παρακινήμενη ἀπ' τὴν ἀχόρταγῃ περιέργειά τῆς. 'Η πίσω πόρτα ἦταν ἀνοικτὴ. 'Ο μικρὸς Τζῶν εἶχε μὴ χωρὶς νὰ κτυπήσῃ τὸ κουδούνι.

Ναί, αὐτὸ ὅμως δὲν σήμαινε πὸς ὁ μυστηριώδης αὐτὸς κάποιος, ποὺ εἶχε ἀκούσει τὴ συζήτησή του με τὴν Μπάρμπαρα, ἦταν ὁπωσδήποτε ἡ Σίσσυ. Μποροῦσε θαυμάσια νὰναι ἕνα ὅποιο δῆ-ποτε ἄλλο πρόσωπο. 'Ο ἴδιος εἶχε ἀνάψει μιὰ μεγάλη φωτιὰ τὴν προηγούμενη μέρα. Εἶχε πῇ τοῦ Χάλσεϋ πὸς, κατὰ τὴ γνώμη του, ἡ δολοφονία τῆς Εὐῆς εἶχε κάποια σχέση με τὴν δολοφονία τοῦ Κραῖν. Εἶχε προχωρήσει ἀκόμη περισσότερο. Εἶχε πῇ πὸς καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ θάνατος τοῦ δικαστῆ Λάντμπρουκ τοῦ φαίνετο ὑπόπτος. 'Ασφαλῶς ὁ Χάλσεϋ θὰ τὰ εἶχε μεταδιβάσει ὅλα σὺτὰ στὸν Σκότ καὶ στὸν Φίλ κ' ἐκεῖνοι θὰ τὰ εἶχαν πῇ στὶς γυναῖκες τους. 'Αρα ὅλα τὰ πρόσωπα ποὺ ἔπαιξαν κάποιο ρόλο στὸ μυστηριώδες αὐτὸ δράμα ἤξεραν τίς ὑπόνοιές του. Καὶ ὁ δολοφόνος, ἀνήσυχος, μὴ ξέροντας ποῖα θάταν ἡ ἐπομένη ἐνέργειά του, τὸν εἶχε παρακολουθήσει. Καὶ θὰ εἶχε προσέξει — ὅλοι εἶχαν αὐτὴ τὴ δυνατότητα — τὸ ἀμάξι τοῦ σταματημένου ἔξω ἀπ' τὸ σπῆτι τὸν Μίναρυ.

—'Η Μῶντ μποροῦσε θαυμάσια νὰ τὸ εἶχε δῇ, ρίχνοντας μιὰ ματιὰ ἀπ' τὸ παράθυρό τῆς. 'Η ὁ Φίλ, ἢ ὁ Σκότ, γυρίζοντας στὰ σπῆτια τους. Οἱ δύο αὐτοὶ, ἂν εἶχαν προσέξει τ' ἀμάξι ἀπὸ μακριὰ, εἶχαν τὴ δυνατότητα ν' ἀφήσουν τ' αὐτοκίνητά τους κάτω στὸ δρόμο καὶ νὰ ξεγλιστρήσουν με τρόπο μεσ' στὸ σπῆτι. 'Ακόμη καὶ ὁ Χάλσεϋ, ἂν κατὰ σύμπτωση εἶχε πάει ἐκεῖν τὴν ὥρα νὰ κάνῃ ἐπίσκεψιν στοὺς Μίναρυ, ἢ ἂν περνοῦσε ἀπ' ἔξω, μποροῦσε νὰ εἶχε δῇ τὸ σταματημένο αὐτοκίνητο. Τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα μποροῦσε νὰ τρυπώσῃ στὸ σπῆτι ἀπ' τὴν πίσω πόρτα, τὴν ὥρα ποὺ ἡ Χριστίνα κοιμόταν ἐπάνω.

—'Ο δολοφόνος, παραφυλάγοντας σὲ μιὰ γωνιά τοῦ χῶλ, ἔξω ἀπ' τὸ σαλόνι, εἶχε ἀκούσει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν Μπάρμπαρα νὰ διηγῇ τὴν τελευταία συνομιλία τῆς με τὸν δικαστὴ Λάντμπρουκ. 'Ο δολοφόνος τοῦ Κραῖν ἤξερε πὸς ὁ δικαστὴς εἶχε ἀνακαλύψει τὸ μυστικό του. 'Αλλὰ νόμιζε πὸς τὸ εἶχε πάρει μαζί του στὸν τάφο. Καὶ ἀξάρνα, ἀκουσε πανικόβλητος τὴν ἀποκάλυψη τῆς Μπάρμπαρα. 'Η Ντέμπυ ὅμως εἶχε βάλει τὰ κλάματα στὴν πρὶν κρίσιμη στιγμὴ καὶ ἡ

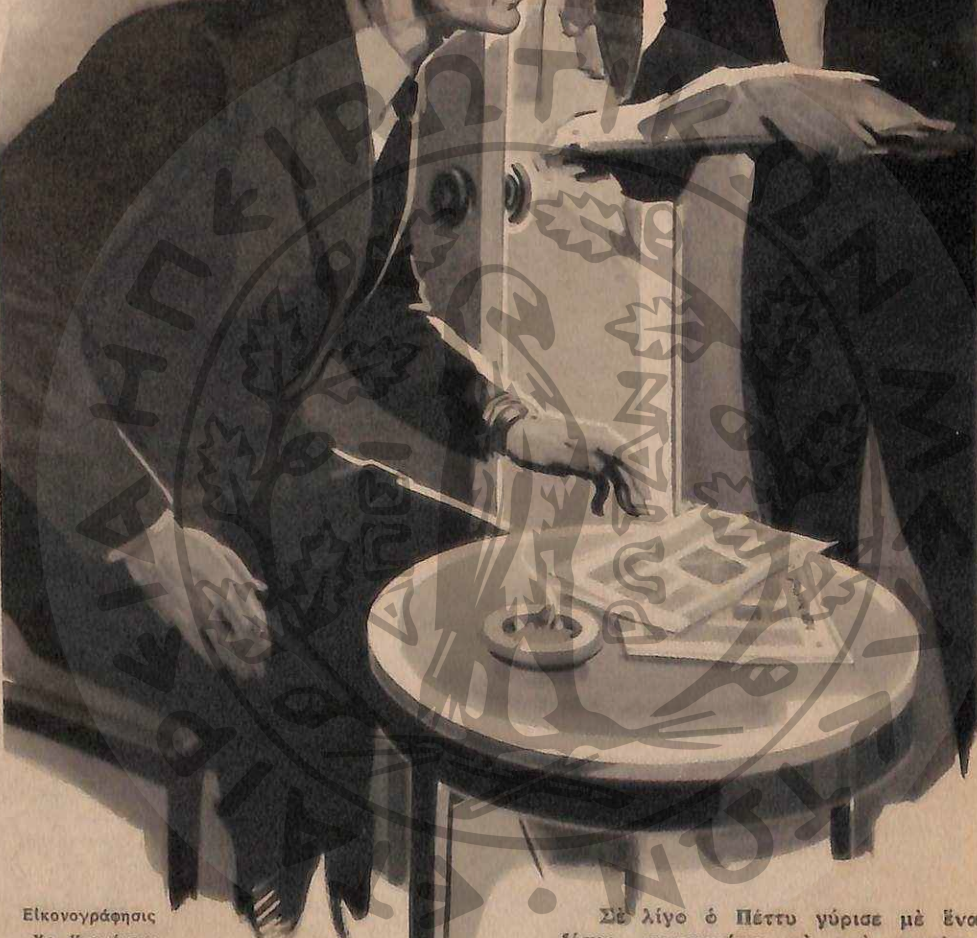
Μπάρμπαρα εἶχε ἀναγκαστῇ νὰ τὴν πῇ ἐπάνω στὸ δωμάτιο τὸν παιδιῶν.

Κρυμμένος σὲ μιὰ γωνιά τῆς τραπεζαρίας, ὁ δολοφόνος τὴν ἀφῆσε νὰ περάσῃ καὶ περίμενε. 'Επρεπε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ με κάθε θυσία νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀφηγησή της. Κι ὅταν ὕστερ' ἀπὸ λίγο ἡ Μπάρμπαρα κατέβηκε, τὴν κτύπησε ἀπὸ πίσω, ἢ τὴν κουκούλωσε μ' ἕνα παλτὸ, πρὶν ἐκείνη προλάβῃ νὰ φωνάξῃ.

—'Αλλὰ τότε, ποῖος ἦταν ὁ σκοπὸς του; Νὰ σκοτώσῃ τὴν Μπάρμπαρα; Τὸ αἷμα ἀγῶνισε στὶς φλέβες τοῦ Μάρκ. 'Οχι, ὅχι! 'Οποῖος κι ἂν ἦταν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς σίγουρα θὰ εἶχε θελήσει ν' ἀπομακρύνῃ τὴν Μπάρμπαρα γιὰ λίγα λεπτὰ με μόνον σκοπὸ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀποκαλυπτικὴ μαρτυρία τῆς, γιὰ νὰ μπορέσῃ στὸ ἀναμεταξὺ νὰ μπῇ κρυφὰ στὴν κάμαρα τῆς Εὐῆς καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἐνοχοποιητικό σημείωμα. 'Ηταν ὅμως αὐτὸ δυατό; 'Η Χριστίνα καθότανε ζῦπνια στὸ ἐπάνω πάτωμα καὶ οἱ μπροστινὲς σκάλες φαίνονταν ἀπ' ἐκεῖ ποὺ στεκότανε ὁ Μάρκ περιμένοντας τὴν Μπάρμπαρα νὰ κατεβῇ.

—'Ενα πράγμα πάντως ἦταν βέβαιο. 'Ο μυστηριώδης ἐνοχὸς δὲν μποροῦσε ν' ἀφήσῃ τὴν Μπάρμπαρα, λιποθύμη ἢ πεθαμένη, ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. 'Επρεπε νὰ τὴν κρῇ καί ποῦ. Νὰ τὴν μεταφέρῃ μακριὰ, σ' ἕνα αὐτοκίνητο σταματημένο κάτω στὸ δρόμο, θάταν πολὺ ριψοκίνδυνο.

—'Επρεπε νὰ δῶ τὸν Μπόουλερ τῶρα ἀμέσως. Πέστε του πὸς ἔχω μιὰ ἐπείγουσα κατάθεση νὰ κάνω. Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω!

Εἰκονογράφος Χρ. Κουσέντου

Τὸ ἀναισθητὸ σῶμα θάταν βαρὺ. Γιὰ νὰ τὸ κουβαλήσῃ, τοῦ χρειάζονταν ἀρκετὰ λεπτά. 'Ο Φίλ κι ὁ Σκότ θὰ μπορούσαν νὰ τὸν δοῦν γυρίζοντας στὰ σπῆτια τους, ἢ ὁ μικρὸς Τζῶν ποὺ ἔπαιζε ἐκεῖ γύρω με τοὺς φίλους του. 'Ακόμα καὶ ἡ Μῶντ, ἂν κατὰ τύχῃ ἔσκυβε ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπ' τὸ παράθυρο. 'Ηταν βέβαια ἀρκετὰ σκοτεινὰ ἐκείνη τὴν ὥρα, ὥστόσο ἡ σιλουέττα ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ κουβαλάει ἕνα ἀναισθητὸ κορμὶ στὴν πλάτη, θὰ τραβοῦσε τὴν προσοχή.

Τὸ πῆθα. ὡτερο λοιπὸν ἦταν ὅτι ὁ δράστης δὲν εἶχε μπορέσει νὰ μεταφέρῃ τὴν Μπάρμπαρα. 'Αρα τὴν εἶχε κρῦψει σ' ἕνα ἀπ' τὰ σπῆτια τοῦ Χίλγουαϊνς, ἢ κάπου ἐκεῖ γύρω. 'Ο Μάρκ κοίταξε τὴ βροχὴ ποὺ κτυποῦσε πάνω στὸ τῆξι. 'Υπῆρχε μιὰ ἐλπίδα πὸς ἡ Μπάρμπαρα ἦταν ἀκόμη ζωντανή... καὶ πὸς τὸ σημείωμα βρισκόταν ἀκόμη ἐκεῖ ποὺ τὸ εἶχε ἀφήσει ὁ δικαστὴς. 'Αν ὅμως ὁ δολοφόνος ἔφθανε πρῶτος ἐκεῖ...

—'Ο Μάρκ πετάχθηκε ἀπ' τὴ θέση του κι ἀνοῖξε τὴν πόρτα. Τὸ ἴδιο τρίο καθότανε ἀκόμη στὸ χῶλ.

—'Εφυγε κανεὶς ἀπ' τὸ σπῆτι; τοὺς ἄλλους ποὺ ἤρξαν μαζί μου ἐδῶ; ρώτησε ὁ Μάρκ.

Οἱ ἄντρες σήκωσαν τὰ μάτια καὶ τὸν κοίταξαν με ὕφος βαρυστημένο.

—Βέβαια, ἀποκρίθηκε ὁ Πέττυ, ἔφυγαν ὅλοι τους, πρὶν ἀπὸ πέντε λεπτά. Νομίζω πὸς τώρα ἔρχεται ἡ δικὴ σας σειρά νὰ πάτε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτῆ.

—Πρέπει νὰ δῶ τὸν Μπόουλερ τῶρα ἀμέσως. Πέστε του πὸς ἔχω μιὰ ἐπείγουσα κατάθεση νὰ κάνω. Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ 1956

74 ΧΩΡΕΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ 16^Η ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Πάνω από ξηχιλιάδες αθληταί από 74 χώρες πήραν τὸ δρόμο γιὰ τὴν Μελβούρνη ὅπου σὲ εἴκοσι μέρες ἀρχίζουν οἱ 16οὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Τὸς συνοδεύουν ἀθλητικοὶ ἰθύνοντες, δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερ καὶ χιλιάδες φίλαθλοι —ἐκ τῶν ὁλόκληρου κόσμου. Στὴν ἀρχαιότητα οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἦσαν ἀποκλειστικὰ ἑλληνικοὶ, σήμερα ἔγιναν παγκόσμιοι.

Νέοι καὶ νέες ἀπὸ ὅλες τὶς χώρες τῆς γῆς θὰ παρελάσουν στὸ Ὀλυμ-

πιακὸ στάδιο τὴν Πέμπτη 22 Νοεμβρίου, σ' αὐτὴ τὴ μεγαλειώδη παρέλαση τῶν ἐθνῶν, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα θεάματα τῶν ἀγῶνων. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, ὅπως πάντα, θὰ ἔχη τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ ἀνοίξη τὴν παρέλαση.

Οἱ σύγχρονες Ὀλυμπιάδες χτυπήθηκαν δυὸ φορές ἀπ' τὸν πόλεμο. Ὁ πρῶτος Παγκόσμιος πόλεμος ματαίωσε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1916 καὶ ὁ δεύτερος τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1940 καὶ 1944. Γ' αὐτὸν ἀκρι-

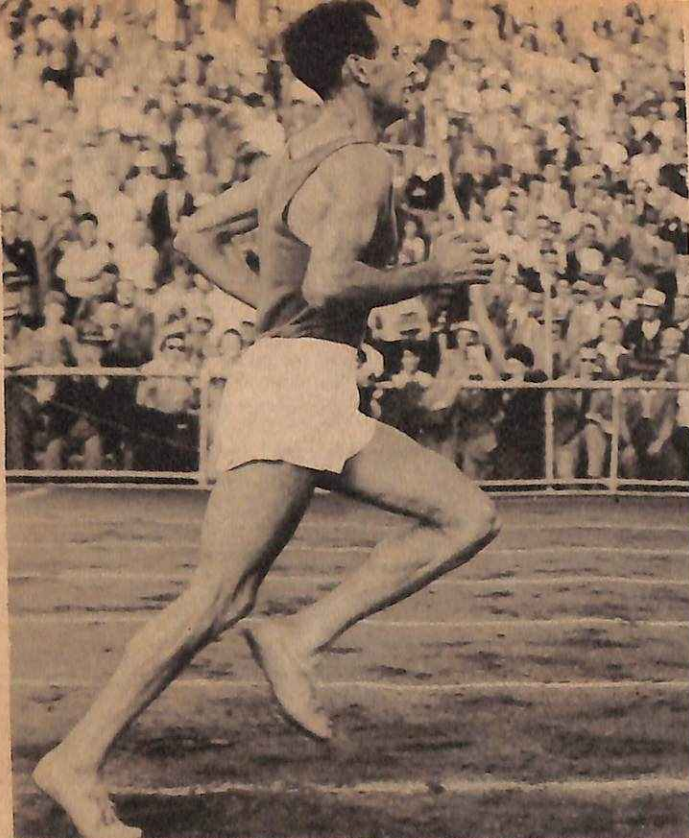
δῶς τὸ λόγο, ἡ παρέλαση τῶν ἐθνῶν σὲ κάθε Ὀλυμπιάδα μὲ τὸ ἀδέλφωμα τῶν παιδιῶν ὅλου τοῦ κόσμου, δίνει καινούργιες ἐλπίδες γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ Αὐστράλια εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα ἔθνη ποὺ μετέσχε σ' ὅλους τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, γι' αὐτὸ τῆς δόθηκε ἡ τιμὴ νὰ ὀργανώσῃ τὴν 16^η Ὀλυμπιάδα. Ἀλλὰ ἡ ὀργάνωση τῆς Ὀλυμπιάδος αὐτῆς πέρασε μεγάλη περιπέτεια. Δημιουργήθηκε μιὰ «ἐπὶ ὁδοῦ ἀλόγων» καὶ οἱ ἀγῶνες τῆς Μελβούρνης κινδύνευσαν νὰ ματαιωθοῦν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλοὶ δὲν εἶδαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μὲ καλὸ μάτι τοὺς ἀγῶνες σὲ μιὰ μακρινὴ χώρα. Καὶ ἦσαν ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ περίμεναν μιὰ ματαίωση τῶν ἀγῶνων τῆς Αὐστραλίας γιὰ ν' ἀρπάξουν τὴ μεγάλη εὐκαιρία νὰ ὀργανώσουν αὐτοὶ τοὺς ἀγῶνες. Στὴν Αὐστράλια ὑπάρχει ἕνας νόμος ποὺ ἀπαγορεύει τὴν εἰσαγωγὴ ἀλόγων στὴ χώρα, πρὶν τὰ ἄλογα αὐτὰ περάσουν μιὰ «καραντίν» ξη μηνῶν. Ἔτσι, δημιουργήθηκε ἕνα ζήτημα γιὰ τὰ ἵππικὰ ἀγωνίσματα. Οἱ χώρες ποὺ δῆλωσαν συμμετοχὴ στὰ ἵππικὰ ἀγωνίσματα ἀρνιόταν νὰ στείλουν τὰ ἄλογα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ γυμναστοῦν οἱ ἱππεῖς, ἔξι μῆνες νωρίτερα. Οἱ Αὐστράλοι ἔλεγαν ὅτι ὁ νόμος ποὺ διασφάλιζε τὴν κτηνοτροφία τοὺς δὲν μποροῦσε νὰ παραβιασθῇ. Οἱ θεματοφύλακες τῆς Ὀλυμπιακῆς ἰδέας ὑποστήριζαν ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, χωρὶς ἵππικὰ ἀγωνίσματα, δὲν μπορούσαν νὰ ὀργανωθοῦν. Δυὸ χρόνια πρὶν δὲν εἶχε ἀκόμη ὀριστικὰ ἀποφασισθῇ ἂν οἱ ἀγῶνες θὰ γίνονταν στὴ Μελβούρνη. Χρειάστηκε τὸ Ὀλυμπιακὸ Συνέδριον τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1954, γιὰ νὰ ληφθῇ μιὰ ἀπόφαση ποὺ ἱκανοποιούσε ὅλους. Τὰ ἵππικὰ ἀγωνίσματα ἀποφασίστηκε νὰ γίνον χωριστὰ. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ οἱ Ὀλυμπιακοὶ χωρίστηκαν σὲ τρία μέρη: Χειμερινὰ σπορ στὴν Κορτίνια Ντ' Ἀμπιέτζο, ἵππικοὶ ἀγῶνες στὴ Στοκχόλμη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀθλήματα στὴ Μελβούρνη.

Ἡ ἀδεσποσύνη ποὺ δημιουργήθηκε καθυστέρησε τὴν προετοιμασίαν τῆς 16^{ης} Ὀλυμπιάδος. Σήμερα, ὅμως, τρεῖς ἑβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξή, ὅλα εἶναι ῥοιμα. Στάδια μεγάλα καὶ μικρά, ἀθλητικοὶ χώροι γιὰ τὴν διεξαγωγὴ τῶν διαφόρων ἀθλημάτων, ἀθλητικὸ χωριό, ὅπου θὰ παραμείνουν οἱ ἐξένοι ἀθληταί, ξενοδοχεῖα καὶ σπιτία γιὰ νὰ δεχθοῦν τὶς χιλιάδες τῶν φιλάθλων ποὺ θὰ

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ τῆς Μελβούρνης περιλαμβάνει μεγάλη ἔκταση. Ἐκεῖ εἶναι συγκεντρωμένα τὰ στάδια καὶ οἱ ἄλλοι ἀθλητικοὶ χώροι ὅπου θὰ ἐκτελεστοῦν ἀγῶνες διαφόρων ἀθλημάτων. Ἐμπρός, ξεχωρίζει τὸ κλειστὸ Ὀλυμπιακὸ κολυμητήριον, μὲ τὴν ἰδιόρρυθμην ἀρχιτεκτονικὴν του. Τὸ κολυμητήριον ἔχει 5500 θέσεις καθημένων. Στὸ βάθος (ἀριστερὰ) εἶναι τὸ ποδηλατόδρομιον καὶ γήπεδα γιὰ τὸ ποδόσφαιρον καὶ τὸν ἀθλητισμὸν στίβου.

ΤΖΩΝ ΛΑΝΤΥ, εἶναι ὁ καλύτερος Αὐστραλὸς ἀθλητής. Κατέχει τὸ ρεκόρ ἑνὸς μιλίου. Θὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον στὰ 5.000 μέτρα.

ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ τῆς Μελβούρνης εἶναι τώρα ἔτοιμο γιὰ νὰ δεχθῇ 120 χιλιάδες θεατὰς. 75 χιλιάδες θέσεις εἶναι γιὰ καθημένους. Στὸ Ὀλυμπιακὸ στάδιον θὰ γίνον τὰ ἀγωνίσματα στίβου, ποδοσφαίρου, χόκεϋ, ἐπιδείξεις γυμναστικῆς καὶ οἱ τελετὲς ἐναρξέως καὶ λήξεως τῶν ἀγῶνων.

ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ (16 Μαΐου 1955) που επωλήθησαν εισιτήρια για τους 'Ολυμπιακούς αγώνες, χιλιάδες φίλοι ξενύχτησαν από την παραμονή για να εξασφαλίσουν θέσεις. Είκοσι χιλιάδες εισιτήρια αγοράσθηκαν την πρώτη μέρα και 16 χιλιάδες τη δεύτερη. Σήμερα, τα εισιτήρια για τα κυριώτερα αθλήματα: αθλητισμό στίβου, ποδόσφαιρο, κολύμβηση και μπάσκετ έχουν τελείως εξαντληθεί.

(Φωτ. Australian News and Information)

Αμερικανοί και Ρώσοι δα διεκδικήσουν τα πρωτεία

συγκεντρωθούν απ' όλα τα μέρη του κόσμου.

Το ολυμπιακό στάδιο έχει θέσεις για 120 χιλιάδες θεατές. Από αυτές, 75 χιλιάδες είναι για καθημέρους. Τα άλλα μικρότερα στάδια μπορούν να περιλάβουν τους έξι θεατές: Το ποδοσφαιρικό 36 χιλιάδες, το χόκεϊ 23 χιλιάδες, το κλειστό κολυμβητήριο 5.500, της πάλης και άρσεως βαρών 3.000, της πυγμαχίας 8.000 και τους κωπηλατικούς αγώνες θα μπορούν να παρακολουθήσουν 50 χιλιάδες περίπου θεαταί.

Τα μετέχοντα στους αγώνες κράτη με τη σειρά που θα παρελάσουν

στο ολυμπιακό στάδιο της Μελβούρνης, το απόγευμα της Πέμπτης 22 Νοεμβρίου, κατά την τελετή της έναρξης, είναι τα ακόλουθα:

Ελλάς, Αφγανιστάν, Αργεντινή, Αυστρία, Μπαχάμες, Βέλγιον, Βερμούδες, Βραζιλία, Βρετανική Γουϊνέα, Μπουρμα, Βουλγαρία, Καναδάς, Κεϊλάνη, Χιλή, Κίνα (Λαϊκή Δημοκρατία), Κίνα (Εθνικιστική), Κολομβία, Κούβα, Τσεχοσλοβακία, Δανία, Αίθιοπία, Φίτζι, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Χρυσή Ακτή, Μεγάλη Βρετανία, Γουατεμάλα, Χόγκ-Κόγκ, Ουγγαρία, Ινδία, Ινδονησία, Ιράν, Ιρλανδία, Ισραήλ, Ιταλία, Ιαμαϊκή, Ιαπωνία, Κένυα, Κορέα, Λίβανος, Λιβερία, Λουξεμβούργον,

Μαλάγια, Μεξικόν, Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Βόρειο Μπόρνεο, Νορβηγία, Πακιστάν, Περού, Φιλιππίνες, Πολωνία, Πορτογαλία, Πόρτο Ρίκο, Ρουμανία, Σάορ, Σιγκαπούρη, Νοτ. Αφρική, Ισπανία, Σουηδία, Έλβετία, Ταϊλάνδη, Τρινιδάντ, Τουρκία, Ουγκάντα, Ήνωμένοι Πασιτείοι, Σοβιετική Ένωση, Ούρουγουά, Βενεζουέλα, Βιετνάμ, Γιουγκοσλαβία, Αυστραλία.

Οι δύο Γερμανίες: Ανατολική και Δυτική, για πρώτη φορά θα παρουσιασθούν σαν ένα κράτος. Έστειλαν τους καλύτερους αθλητές τόσο από το ανατολικό όσο και από το δυτικό τμήμα της χώρας. Αντίθετα η Κίνα παρουσιάζεται χωρισμένη σε δύο κράτη: τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και την Εθνικιστική Κίνα.

Το πρόγραμμα των Ολυμπιακών αγώνων έχει ως εξής:

Πέμπτη 22 Νοεμβρίου — Τελετή έναρξης. Μπάσκετ μπάλ.

Παρασκευή 23 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πένταθλον. Άρσις βαρών. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Κωπηλασία.

Σάββατον 24 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Ποδόσφαιρον. Πένταθλον. Άρσις βαρών. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Κωπηλασία.

Δευτέρα 26 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πένταθλον. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Ιστιοπλοία. Κωπηλασία.

Τρίτη 27 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πένταθλον. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Ιστιοπλοία. Κωπηλασία.

Τετάρτη 28 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πένταθλον. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Ιστιοπλοία. Κολύμβηση. Πάλη.

Πέμπτη 29 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Ιστιοπλοία. Κολύμβηση. Πάλη.

Παρασκευή 30 Νοεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πυγμαχία. Χόκεϊ. Σκοποβολή. Κολύμβηση. Πάλη. Κάγιακ.

Σάββατον 1 Δεκεμβρίου — Αθλητισμός. Μπάσκετ. Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Πυγμαχία. Σκοποβολή. Κολύμβηση. Πάλη. Κάγιακ.

Δευτέρα 3 Δεκεμβρίου — Όπλομαχία. Χόκεϊ. Ιστιοπλοία. Σκοποβολή. Κολύμβηση. Πάλη. Ποδηλασία. Γυμναστική.

Τρίτη 4 Δεκεμβρίου — Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Ιστιοπλοία. Σκοποβολή. Κολύμβηση. Πάλη. Ποδηλασία. Γυμναστική.

Τετάρτη 5 Δεκεμβρίου — Όπλομαχία. Ποδόσφαιρον. Ιστιοπλοία. Σκοποβολή. Κολύμβηση. Πάλη. Γυμναστική.

Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου — Όπλομαχία. Χόκεϊ. Κολύμβηση. Πάλη. Ποδηλασία. Γυμναστική.

Παρασκευή 7 Δεκεμβρίου — Όπλομαχία. Κολύμβηση. Ποδηλασία. Γυμναστική.

Σάββατον 8 Δεκεμβρίου — Ποδόσφαιρον. Τελετή λήξεως.

Τις Κυριακές δεν θα γίνουν αγώνες.

Τους περισσότερους αθλητές θα στείλουν στη Μελβούρνη οι Ήνωμένοι Πολιτείες και η Ρωσία, από 400 η καθεμία. Είναι τα δύο κράτη που θα διεκδικήσουν την πρώτη θέση στη γενική βαθμολογία των αποτελεσμάτων όλων των σπόρ.

Άλλες μεγάλες ομάδες είναι: της Αυστραλίας με 300 αθλητές και της Ουγγαρίας με 276 αθλητές.

Κάθε Ολυμπιάδα παρουσιάζεται λαμπρότερη από την προηγούμενη. Περισσότερα κράτη μετέχουν και μεγαλύτερος είναι ο αθλητικός συναγωνισμός. Η 16η Ολυμπιάς της Μελβούρνης προβλέπεται ότι θα είναι η μεγάλη Ολυμπιάδα των ρεκόρ.

Δ. Κ.

...είναι τώρα στολισμένη με την ανάμνηση του 'Οκτωβριανού φεγγαριού, που μπορεί να σταθεί όχι μόνον καλή συντροφιά στην υπέροχη περίοδο στην οποία έχουμε μπη, αλλά και σαφής υπενθύμιση πως υπάρχουν επίσης κι άλλα φεγγάρια.

Ένα από αυτά, καλή μου φίλη, θα είναι του Φλεβάρη, μα θάχτε αγαγε... ύπομονη ως το Φλεβάρη; Η μήπως θα διασπώτε να αναζητήσετε το φεγγάρι εκεί που δε βρίσκεται, στις κρυφές παρδόους των Πέντε με Έπτα ή στον συμφυρμό των κοσμικών Κατηλιών; Στο ανάμεταξύ, θ' ακούσω πάλι γκρίνιες γι' αυτό το «ευνόδες». Μα σείε, μικρή μου φίλη, που ανοίγετε ήδη την ομπρέλλα σας για να πάτε στο σχολείο, θα ξέρετε δέβαια αυτό που οι περισσότεροι από μας έχουν ξεχάσει: Πώς «ευνόδες» είναι η βροχή και 'Τέπος Ζεύς ήταν ο Δίας που στέλνε την βροχή και που κι αυτός κατέβηκε μια μέρα σαν χρυσή βροχή να βοηθήσει Δανάη. Μα φυσικά τα περί Δανάης και χρυσής βροχής θα τα διδαχθήτε κάπως αργότερα, όταν άκριτως θα έχετε ξεχάσει τι είναι «ευνόδες»...

Όπως και νάναι, η βροχή είναι συντροφιά στη ζωή μας, είναι η ίδια η ψυχή του χειμώνα κι αν δεν την αγαπήσει κανείς με την αγάπη εκείνη που ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης επεφύλαττε για τα άλλα πράγματα της ζωής («την αδελφή βροχή», «τον αδελφό ήλιο», «την αδελφή μύρα») θάχτε χάσει μιαν άλλη άφορη για μια μέθεξη στα όσα ώρα συμβαίνουν γύρω μας, και γύρω σας. Θα περνώ ο χειμώνας σας σαν το ανέκδοτο εκείνο που διηγούνται για την Αμερικανίδα περιηγήτρια, που μέσα στο τρένο ρώτησε την κόρη της: «Βενετία; Θυμάσαι αν πήγαμε και στην Βενετία;». «Μά, δέβαια, απαντάει η άλλη, δεν είναι η πόλη όπου φάγαμε την περίφημη εκείνη δμελέτα;»

Οι αναμνήσεις δεν φυτράνουν μόνες τους, σαν τα μανιτάρια. Τις δημιουργούμε, τις καλλιεργούμε, τις διαπλάσσουμε... Και τί διαφορετικό από το να μιλήσεις στους λογισμούς με τις βροχοστάλες και να τους τονίζεις στους ήχους του Λάμδα, που είναι το μουσικότερο, το αρμονικότερο, το ποιητικότερο γράμμα της κάθε αλφαβήτου;

«Αναλύη, σταλάζει, λές — η λύπη των θλιμμένων δόλων — σαν λυτρωμός θλψων αχόλων — άργεκυλόν σταλάζει θολές. Σ' όλα μελάνχολα μιλά — σε φύλλα, λούλουδα και χλόη — ληομονημένον, μοιρολόι — λυγμών πεύ λούφαζαν δειλά. Τό λίγο κλάμα, τ' άπαλό — λούζει την πλάση διψάλα — κάτ' απ' την άφυλλην άλλέα — την άργ'λο πλάθει πηλό...

Αυτό είναι ένα ποίημα ενός ανθρώπου που τον λένε Χαρίλαο Σαπτά και που δέθηκε τελευταία στα χέρια μου χωρίς να ξέρω ούτε ποιος είναι, ούτε πότε τόγραψε, ούτε πού. Μα είναι απόδειξη του τί χάσαμε εγκαταλείποντας τόσο πρόωρα την οίμη χωρίς να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητές της μέσα στην πλούσια γλώσσα μας. Κι αυτό, φαντάζομαι, θα το νιώθη πρώτος ο Γιώργος Σεφέρης. Τπάρεχον στιγμές που «το βράδυ αυτό τον άνοητο, σήμερα» — αποζητάει την ομοιοκαταληξία...

Γύρω μας, έξω, σ' όλον τον άλλον κόσμο, δρέχει περισσότερο. Έχει μουλιάσει πιά το γρασίδι στο Χάιντ Παρκ και τα σπουργίτια τρέμουν στο δάσος του Φονταινεμπλό και εκρύβονται για να πεθάνουν, όπως τό ζήτησε ο Μαλαρμέ. Μα γι' αυτό και σε κάθε κλειστό χώρο, από το «Οριεντ Μπάρε», το μικρότερο μπαρ της Κοπεγχάγης και το «Φιάκρ» του Παρισιού, μέχρι τον άστερισμό των μικρών μπαρ του Γκρήνουιτς Βίλλτζ της Ν. Τόρκης και τα δυο-τρία αναθηματικά αναψυκτήρια της «Côte des Neiges» του Μοντρεάλ, οι άνθρωποι φτιάχνουν στίχους τα βράδια, μιλούν για μουσική, κουβεντιάζουν για τέχνη. Κι όσο περισσότερο δέχεται, τόσο έντείνεται ο κραδασιμός για την ομορφιά της ζωής και δυναμώνει η άπαντοχή της Άνοιξης.

Ξεσκόνισαμε την καρτέλα σας, κυρία μου, σαν σηκαθήκατε να φύγετε, άργα χθές βράδυ, από το «Λόναρ» και το «Φλόκα» μετά το σενεμά. Βρήκαμε απλά μερικά ψήγματα κουτσομπολιού, ούτε καν ενδιαφέροντος, και πλείστα όσα χασιουρηματα, κρυμμένα ή εμφανή. Δεν έφταιγε η βροχή. Έφταιγε μάλλον το ότι φοβόσαστε μήπως βραχίστε...

ΤΟ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ» έδωσε την ευκαιρία στην Αιτιγόνη Βαλάκου να δημιουργήσει τον καλύτερο ρόλο της στο θέατρο — ένα ρόλο που την καθιέρωσε σαν μεγάλη καλλιτέχνη της πρόζας. Στη φωτογραφία η Αιτιγόνη Βαλάκου και ο Κώστας Μουσούρης σε μια σκηνή του «Ημερολογίου», του οποίου οι παραστάσεις συνεχίζονται με εξαιρετική επιτυχία στο κομψό θέατρο της πλατείας Καρύτση.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ, η Νέλλη Αγγελίδου, σημείωσε επιτυχία στο δύσκολο ρόλο της Σεραφίνας Ντέλλε Ρόζε στο «Ένα τριαντάφυλλο στο στήθος», του Τένεση Ούίλλιαμ, που ανέδύστηκε από τον θίασο του «Θεάτρου Τέχνης» του Καρόλου Κούν. Στη φωτογραφία (απ' τα δεξιά) η Νέλλη Αγγελίδου, η Μαρία Κωνσταντάρου και η Τασσώ Καθδαρία

Η «ΜΙΣ ΕΛΛΑΣ»... ΛΙΠΟΘΥΜΕΙ. Η Έλληνίδα αντιπρόσωπος στα καλλιστεία του Λονδίνου, Μαρία Παρολάου, δεν επέτυχε να καταταχθεί μεταξύ των δέκα πρώτων. Προκάλεσε όμως την προσοχή των προσκεκλημένων στη δεξίωση του Δημαρχίου, όταν έχασε τις αισθήσεις τη στιγμή που κάθισε στην επίσημη πολυθρόνα του Λόρδου Δημάρχου. Στη φωτογραφία μας η «Μίς Ίσραηλ» καταβάλλει προσπάθειες για να την συνεφέρει.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ; Με την ευκαιρία του τερματισμού του γυρίσματος της νέας ταινίας «Αριάνη, νεαρή Ρωσίδα», δόθηκε ένα κοκταίλ στο παρισινό στούντιο της Βουλώνης, όπου παρακάθισαν πολλοί ηθοποιοί... Στη δεξίωση αυτή, ο Γκάρι Κούπερ κι ο Φερναντέλ συναγωνίζονται ποιος θα λυγίσει το χέρι του άλλου.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Η γυναίκα έχει τη μανία της αριθμητικής: Διαιρεί την ηλικία της δια δύο, διπλασιάζει την τιμή των φορεμάτων της, τριπλασιάζει τις αποδοχές του συζύγου της και προσθέτει πάντα πέντε χρόνια στην ηλικία της καλύτερης φίλης της.

Μαρσέλ Ασαρ

—Οι έρωτες είναι σαν τα μανιτάρια. Δεν ξέρει κανείς αν ανήκουν στο καλό ή στο κακό είδος, παρά όταν είναι πιά πολύ άργα.

Τριστάν Μπερνάρ

Προτείνω μια έκεχειρία... 'Επί δέκα χρόνια κανένα θέατρο, κανένα σινεμά να μην προβάλει έργο με ήρωα την Ζάν ντ' Άρκ και τον Ναπολέοντα...
—Ορσον Ουέλλες

Δουλεύοντας σκληρά όκτω ώρες την ημέρα, μπορείς τελικά να γίνης προϊστάμενος και να εργάζεσαι εικοσιτέσσερες ώρες την ημέρα.

Έρ. Ουίλσον

—Όλοι οι άνθρωποι παραπονούνται για τη μνήμη τους, αλλά κανείς δεν παραπονείται για την κρίση του.

Λά Ροσφορνά

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Αθηναϊκά... Ένα μικρό κέντρο χαριτωμένο και πολύ πρωτότυπο είχε τα εγκαίνια του πρό ολίγων ημερών. Βρίσκεται στη γειτονιά του κινηματογράφου «Βρετάννια» και ονομάζεται «BABY'S BAR». Τώρα, κατά πόσον είναι μπάρ για μωρά, αυτό θα το φανερώσει το μέλλον... Με γειτονιά το μπάρ του Όρφανιδή, πιά εύκολα θα γίνη μπάρ για... ξαν-μωρά... Η Ηρεμία και γαλήνη εις τα κοσμικά μέτωπα... Ούτε οι πρεσβείες, ούτε οι πολύ επίσημοι έχουν τον νου των σε κοσμικότητες και οι Αθηναίοι ρίχθηκαν με ιδιαίτερη προσήλωση εις τον κινηματογράφο, εις το θέατρο και εις τα χαρτιά, και οι πολύ νέοι εις το «ρόκ εντ ρόλλ», το οποίο χορεύουν χωρίς να το γνωρίζουν. Άλλωστε, όπως είπα κάποιος Αμερικανός, το «ρόκ εντ ρόλλ» είναι απλά κοινή μουσική χορού παιγμένη από την ανάποδη... Η Οικογενειακά... Ο Μίκυ Ρούνεϊ ήρθε στην Ευρώπη και δεν κατορθώνει να δρῇ μιά πρωτεύουσα χωρίς δική του πρώην σύζυγο... Από το Λονδίνο τον έδιωξε η Μπέτυ Γκρέιμπλ, από το Παρίσι η Λάνα Τάρνερ, από τη Ρώμη η Άβα Γκάρντνερ. Μόνον η Άθηνά του μένει... Η Νέα σπύρα... Ένας αθλητικός νεωτερισμός είδε το φως εις το Παρίσι. Μπάσκει μωλ επάνω σε πατίνια... Η Τό τραγουδιστής χρονιάς... Για το 1956 ξεχώρισε ασφαλώς το «Αρι-δεντέρτι Ρώμα». Τώρα έχει αρχίσει να κερδίζει έδαφος το τελευταίο της Ντόρις Νταϊν «Κέ Σαρ, Σαρ», Ιταλική φράση που σημαίνει «θα γίνω, θα γίνω» και που ακούγεται μέσα στο αγγλικό ρεφραίν. Το τραγουδάκι, μελωδικό και χαριτωμένο, παίζει ρόλο στο τελευταίο φιλμ του Χίτσκοκ «Ο Άνδρας που γνώριζε πολλά» όπου πρωταγωνιστεί η Ντόρις Νταϊν... Η Μακάβριες ιστορίες... Είς την Νέα Υόρκη η αστυνομία ανακαλύπτει το πτώμα του κ. Κίλμπουρν Χάμερ, νεωτάτου διδλιθηκαρίου του Θεολογικού Ινστιτούτου της Νέας Υόρκης. Πλάι του, το διβλίο του Ντράφ, του γνωστού Άγγλου δημίου, αφιερωμένο στους συναδέλφους του, με τίτλο: «Νέα πρακτική μέθοδος δι' εκτελέσεις»... Η Ακατάλληλο... Νεωτάτη ηθοποιός, η Κάριν Μπάλ, έτών 15, δεν μπόρεσε να εισέλθῃ στον κινηματογράφο λόγω της ηλικίας της. Το περίεργο σημείον ἦτο ότι, εις το ακατάλληλο αυτό φιλμ για παιδιά, η ίδια ήταν η τολμηρή πρωταγωνίστρια... Η Οικονομολογικά... Πώς θα περάσης τον χειμώνα; ρωτά μιά νύιγα μιά άλλη νύιγα. Έγώ θα κατοικήσω σε μιά διδλιθηκή γιατί δρίσκω εκεί ήσυχία. —Κ' εγώ θέλω ήσυχία, απαντά η δεύτερη. Θα χωθώ σε ένα πορτοφόλι Σκωτσέζου. — Ένας άλλος καθαρόαιμος Σκωτσέζος λέει στο παιδί του: Να μάθης να κάμης πολύ μεγάλα θήματα. Έτσι θα λυώνης τα μισά παπούτσια... Η Πριγκιπικά... Την θέση των δύο πριγκιπικών γάμων του Χόλλυγουντ, της Γκρέης Κέλλυ και της Μαίρλιν Μονρό, την έχουν πάρει τα δύο πρώτα παιδιά του κόμματος των Παρισίων που ήραβωνίσθησαν πρό ολίγου. Ηδη μεγάλο ενδιαφέρον υπάρχει για την Ίσαβέλλα και τον δικό της κόμιτα και τον Έορικο και την νεαρά του δούκισσα. Στο Παρίσι οι Γάλλοι ράπτει, και ίδιος ο Κριστιάν Ντιόρ, ασχολούνται ήδη με τους γάμους που δεν πρόκειται να έπιτεχθούν πρό του καλοκαιριού... Η Σταγόνες σύγχρονης σοφίας... Τα τρία πιά χαιδεμένα πράγματα στον κόσμο: Η γυναίκα στην Αμερική, ο άνδρας στην Ιαπωνία και ο σκύλος στη Μεγάλη Βρετανία...
444

Ο αδελφός της Γκράις Κέλλυ θα νικήση στους Όλυμπιακούς;

Η οικογένεια Κέλλυ, από την Φιλαδέλφεια των Ην. Πολιτειών, κυλά επίμονα τη δόξα. Η Γκράις γίνεκε πριγκιπίσσα του Μαυακό, ο μεγαλύτερος αδελφός της, ο Τζάκ, θέλει να γίνῃ ολυμπιονίκης στην κωπηλασία.

Ο Τζάκ Κέλλυ Τζούνιορ, όπως είναι γνωστός στους αθλητικούς κύκλους, για να ξεχωρίσῃ από τον πατέρα του Τζάκ Κέλλυ Σένιορ, είναι ελαιοειδής έρτης.

Πρωταθλητής των Ην. Πολιτειών στο σκίφ, κέρδισε σε διεθνείς αγώνες και αναζητεί τώρα τον μεγαλύτερο τίτλο, τον ολυμπιακό.

Ο πατέρας Κέλλυ, κέρδισε στους Όλυμπιακούς αγώνες του 1920 στην Άμβερσα στο ίδιο αγώνισμα, το σκίφ, και αυτός έκανε το γιό του έρτης. Τον προποικεί στη Φιλαδέλφεια

μαζί με τον προπονητή Τζιμ Μάνινγκ, δύο φορές τη μέρα, πρῶτ και απόγευμα. Ο Κέλλυ Τζούνιορ έχει αντίπαλο κάθε πρῶτ στην προπόνηση τον Μπέλλ Κνέτ, τρίτον στο πρωτάθλημα των Η.Π.Α. Τα άπνευστα συναγωνίζεται μιά δίκωπο λέιδη.

Ο Τζάκ Κέλλυ, που είχε φθάσει στους ημιτελικούς στους Όλυμπιακούς του 1952, αναχωρεί για τη Μελβούρνη με πολλές πιθανότητες επιτυχίας. Ο ίδιος λέγει ότι οι αντίπαλοί του, ιδιαίτερα οι Ρώσοι, είναι ισχυροί, αλλά έλπίζει αυτή τη φορά να διεκδικήσῃ με περισσότερες ελπίδες την πρώτη θέση και να επαναλάβῃ μετά 36 χρόνια την επιτυχία του πατέρα του.

Το 1956 ήταν ένας χρόνος τυχερός για τη Γκράις, ίσως να είναι τυχερός και για τον αδελφό της Τζάκ.

Ρip Κίρμπυ

● ΕΝΑΣ ψυχίατρος συναντάει έναν άλλο ψυχίατρο. —Καλημέρα! Βλέπω πως είστε καλά... Και τώρα, πέντε μου κ' εσείς, πώς με βλέπετε.

ΡΩΣΟΣ ΧΟΡΕΥΕΙ «ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ». Δώδεκα Ρώσοι ναύτες ξάφισαν τους Άγγλους, χορεύοντας... «ρόκ εντ ρόλλ», τον αμερικανικό μοντέρνο χορό, που έχει ξετρελλάνει και την Άγγλία. Άνωτέρω, ο ναύτης Σάσα Πεζδούσιν χορεύει «ρόκ εντ ρόλλ» με την χαριτωμένη Λονδρέζα Λίντα Φήλντς.

Ρip Κίρμπυ

● ΕΝΑΣ δαρύτιμος φώναζε πολύ δυνατά κατά τη διάρκεια μιάς δοκιμής της «Κάρμεν». Ο διάσημος μάεστρος σέρ Τόμας Μπήτσαμ τον υπέστη δυο φορές, αλλά στο τέλος τον διέκοψε.

—Μην ξεχνάτε, είπε, ότι σας πήραν για να παίξετε το ρόλο του ταυρομάχου —δχι του ταύρου!

● —ΠΟΤΕ θα είμαι αρκετά μεγάλος για να κάνω, ετι μου άρεσει, μπαμπά;

—Κανείς δεν ζῇ τόσα πολλά χρόνια, παιδί μου.

● — Η ΓΥΝΑΙΚΑ μου μονολογεί!

—Το ίδιο κ' η δική μου, αλλά δεν το ξέρει. Νομίζει πως την ακούω!

● Η ΜΙΚΡΗ Φανή μιμείται τις φωνές των ζώων. Ένα πρῶτ, καθώς περπατάει με τη μαμά της στο πάρκο, βλέπει έναν Άμερικο άξιωματικό που πηγαίνει Ιππασία. Ξαφνικά, το άλογο χρεμετίζει.

—Έ, Φανή, της λέει η μητέρα της, δεν θα μιμηθῃς, λοιπόν, τ' άλογο; Η μικρή την κοιτάζει φουρκισμένη:

—Δεν ξέρω άμερικάνικα, μαμά!

● ΤΡΕΙΣ κατηγορούμενοι κάθονται απέναντι σ' ένα δικαστή που είναι τρμερά αλοιθωρός.

—Πώς λέγεσαι; ρωτάει ο δικαστής τον πρώτο κατηγορούμενο.

—Ιωάννης Παπαδόπουλος, απαντάει ο δεύτερος κατηγορούμενος.

—Δεν ρώτησε εμένα, λέει ο δικαστής.

—Μά εγώ δεν μιλήσα, κύριε πρόεδρε! διαμαρτύρεται ο τρίτος κατηγορούμενος.

ΜΙΛΛΕΡ, ΜΟΝΡΟΕ, ΟΛΙΒΙΕΡ ΚΑΙ ΛΗ. Στην προεμέρα του νέου έργου του Άρθουρ Μίλλερ «Η θέα απ' τη γέφυρα», ή σύζυγος του συγγραφέως, η Μαίρλιν Μονρό, με ένα καταπληκτικά ντεκολτέ φόρεμα από κατακόκκινο δελουδά, ξεπέρασε με την έκρηκτική εμφάνισή της τη «θέα» του έργου

ΟΥΤΕ Ο ΜΩΡΙΣ

ΟΥΤΕ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ

ΓΕΡΝΟΥΝ ΠΟΤΕ

Ο μπριόζος Γάλλος έχει έναν μεγάλο φίλο και δάσκαλό του: τόν καθρέφτη!

Σε ηλικία πολύ μικρότερη από τη δική του, άλλοι έχουν παραιτηθεί απ' τη ζωή. 'Αλλά ποιός τολμάει να πη ότι γέρασε ο Μωρίς; 'Η εμφάνισή του στο θέατρο «'Αλάμπρα», μόλις πρίν λίγο καιρό, στάθηκε ένας θρίαμβος χωρίς προηγούμενο, ή αποκορύφωση της καριέρας του. «Νομίζω, ήταν ή ωραιότερη θραυιά της ζωής μου», δήλωσε ο Ίδιος θγαίνοντας στο προσκήνιο για να χαιρετίσει τὸ ασφυκτικά συνωθούμενο πλήθος που τὸν ἀποθέωνε, μέσα σ' ένα πανζουρλισμὸ ἐνθουσιασμοῦ. Προηγούμενως, ἐπὶ μιάμιση δλόκληρη ὥρα, τοὺς κράτησε ὄλους, κυρτολεκτικά, κρεμασμένους ἀπὸ τὰ χεῖλια του. Καὶ οἱ πολυάριθμοι φίλοι του, ὅλοι διασημότητες τῆς ὀθόνης καὶ τῆς σκηνῆς, παραδέχτηκαν ὁμόφωνα πὼς μπροστά στὸν ἀγέραστον αὐτὸν ἐξηντάρη, οἱ ἴδιοι, δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ μαθηταί. Τὸ ἀτακτο παιδί τοῦ Παρισιῶ δὲν εἶχε χάσει τίποτε ἀπὸ τὴ γοητεία του.

'Αλήθεια, πόσες ἀπὸ τὶς ἐξέχουσες φυσιογνωμίες, πού ἔχει ἀναδείξει στὴν ἐποχή μας ὁ κόσμος τῆς σκηνῆς, διαθέτουν αὐτὸ τὸ ξεχείλισμα τῆς προσωπικότητας πού συναρπάζει τὸ ἀκροατήριον καὶ κάνει ὄλους νὰ νιώθουν ὅτι ἀκοῦνε κάποιο παλιὸ καὶ καλὸ τους φίλο; 'Ο Σεβαλιέ, σ' αὐτό, εἶναι ἀπαράμιλλος.

'Αλλά καὶ ποτέ του δὲν ἔμεινε ἐπαναπαυμένος στὶς δάφνες του. 'Ακόμη καὶ σήμερα, πρίν ἀπὸ κάθε ἐμφάνισή του, ἐξακολουθεῖ μ' ἐπιμονὴ νὰ προβάλλη σ' ἕναν καθρέπτη, στὸ σπῖτι του, τὶς ἀμίμητες γκριμάτσες καὶ τὰ τραγούδια του. 'Ο καθρέφτης εἶναι ὁ αὐστηρότερος κριτικὸς του, αὐτὸς θὰ τοῦ μιλήσῃ καὶ θὰ τὸν φορμάρῃ ἀκριβῶς, θὰ τοῦ ἐγκρίνῃ τὴν κίνηση καὶ τὸν τόνο του.

Πολὺς, ἀπὸ τὸν διαθέσιμον χρόνον του, ξοδεύεται στὶς δοκιμὲς τῆς νέας σοδειᾶς, γιατί μιά στρατιά ἀπὸ ἐλπιδοφόρους συνθέτες τὸν τριγυρίζει. Μήπως ἕνα τραγούδακι, λανσαρισμένο ἀπ' τὸν Σεβαλιέ, δὲν σημαίνει τὸν μαθηματικὰ ἀναπόφευκτο θρίαμβο; 'Ωστόσο, ὅσοδὴποτε περὶφημα κι ἂν εἶναι τὰ καινούργια, ὑπάρχουνε τραγούδια τοῦ πασίγνωστα ὅπως ἡ «Λουίζα», πού θὰ μείνουν γιὰ πάντα συνδεμένα μὲ τ' ὄνομά του καὶ πού τὸ κοινὸ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὰ θρίσκη γεμάτα δρασιὰ ὅποτε τὰ τραγουδήσῃ ὁ Μωρίς.

"Ας ξανακούσουμε, λοιπόν, κ' ἐμεῖς τὴ «Λουίζα», μαζί μὲ τὸν καθρέπτη του, τὸν ἀχώριστο σύμβουλό του.

(Φωτ. Decaux - Camera Press)

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ εἶναι ὁ πιστότερος φίλος μου. Γιὰ ἀκούστε: «Λουίζα, ὅλα μοῦ θυμίζουν πὼς σὲ λατρεύω...». Κ' ἐσεῖς, παρακαλῶ, ποιά θυμάστε;

Α! ΦΙΛΑΡΑΚΟ! 'Οχι νὰ σὲ πάρουν γιὰ ρομαντικὸ μαθητοῦδι! 'Εγώ, ἀγαπητοί μου, γελάω καὶ παίζω μὲ ὅλα. 'Εσεῖς θὰ μείνετε σοβαροί;

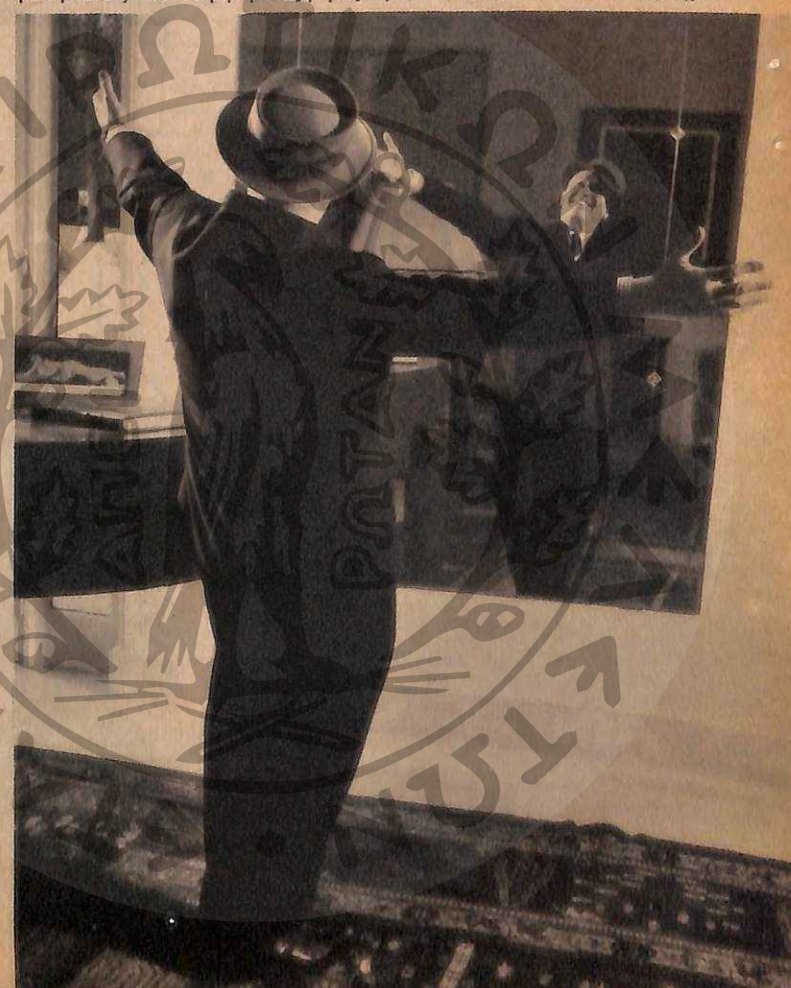
«ΛΟΥΙΖΑ, σὰν περίεργο μοῦ φαίνεται ὅτι μ' ἀγαπᾶς ἐσύ!...». 'Αλήθεια, ἐσὺ δὲ σὰς θασάνισε ποτέ καμμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς;

«ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗ χαρὰ μου εἶσαι σὺ!...». Σὰς γέλασα πάλι! Κατὰ δάθος εἶμαι ἕνας εὐτυχισμένος, ἕνας τρισευτυχισμένος καὶ ἀνέμελος... μαθητής!

«ΠΩΣ ΚΤΥΠΑ! ΠΩΣ ΚΤΥΠΑ γοργὰ ἡ καρδιά μου!...». Δὲ μὲ πιστεύετε; Δηλαδή, ἐσεῖς τάχα πὼς πρωταντικρύσατε τὴ δική σας γλυκεῖα Λουίζα;

«ΓΙ' ΑΥΤΟ καὶ τὰ φιλιὰ σου, Λουίζα, ὦ, τί θαῦμα!...». Φαντάζεμαι νὰ μὴ μείνη κανεὶς πού νὰ μὴ φωνάξῃ μαζί μου: Μωρίς, εἶσαι ἀριστούργημα!

ΚΙ' ΑΝ ΑΚΟΜΗ ΔΕΝ ΠΑΡΕΤΕ ΣΤΑ ΣΩΒΑΡΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΔΑ

Η ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΘΕΛΕΙ ΜΕΤΡΟ

Λένε ότι η κομψότης είναι ή άρετή των Γαλλίδων, έπειδή οι μεγαλύτεροι οίκοι μόδας είναι γαλλικοί. Άλλά ή κομψότης είναι μάλλον ζήτημα διαθεσίμων χρημάτων παρά γαλλική άρετή. Οι μεγάλοι οίκοι μόδας είναι πανάκριβοι. Δέν ντύνονται σ' αυτούς όλες οι Γαλλίδες. Οι Γαλλίδες αναγκάζονται νά βολευτούν «τό κατὰ δύναμιν». Κι όχι πάντα άφσογα. Γιατί κι αυτές που θεωρούνται «πρότυπα» είναι συχνά ντυμένες με κακό γούστο.

Ναί, μην έξαπατάσθε! 'Η ώραία «Λολλό», λόγω χάρη, δέν είναι πάντα ντυμένη. Την βλέπει κανείς στον κινηματογράφο νά φορά «σούρτς» με μπουτίνα από καουτσούκ: Δέν ένδεικνυται. Την βλέπει στις φωτογραφίες, κόντρα στον άνεμο, με μπουκλές τής άρας, μ' εφαρμοστό πανταλόνι μπέζ, με μπλουζάκι ντεκολτέ, με ψηλά τακούνια και με κοσμήματα σ' όλα σχεδόν τά σημεία του σώματος. 'Υπάρχουν όμως κι άλλες διασημότητες... κακού γούστου. 'Ιδού ένας πρόχειρος κατάλογος, κατὰ την «Φράνς Ντιμάνς».

Σοφία Λάρεν: Τό στήθος της άφαιρεί μέρος τής κομψότητός της. 'Η υπερβολή είναι ελάττωμα — αν και κανείς δέν την άποχεώνει νά φορά για τά χειμερινά σπορ πανταλόνια κεντημένα με χρυσή κλωστή ή ντεκολτέ πουλόβερ με πανταλόνια «τορέρς».

Μπριζίτ Μπαρντό: 'Εχει δικό της χτένισμα ά λα Μπαρντό. Της πάει τό πρωί και στο δρόμο — όχι τό δρόμο και στα σαλόνια.

Ντανιέλ Ντελντόρμ και Ντανύ Ρομπέν: Παράπαιζαν τις παιδούλες!...

Ινγκριντ Μπέργκμαν: Φοράει ίσια παπούτσια. Άλλά συγχωρείται: Τό ανάστημά της είναι 1.80 μ.

Ωντρεϋ Χέμπορν: 'Η έμφάνισή της θυμίζει μανιέκν. Κοιτάζοντάς την, σκέπτεσαι περισσότερο τό ντύσιμό της παρά την ίδια. Μαίρυλιν Μονρόε: 'Εχει κακό γούστο, άλλά ό,τι φοράει τής ταιριάζει. Είναι ξεχωριστή περίπτωση: Δέν θά συναντούσαμε άπομίμηση.

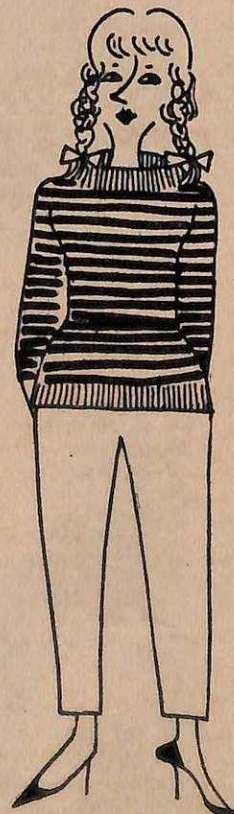
Άρλεττό: Ντύνεται πολύ καλά. Φοράει άπλά πράγματα, άλλά έξαιρετικής ποιότητας. Μ' ένα μπερέ μπορεί νά κάνει ένα βραδυό καπέλλο.

Μάρλεν Ντήτριχ: Θαυμάσια, άλλά μαντεύει κανείς ότι για νά βάλλη ένα φόρεμα περνούν τρείς ώρες. 'Όλες αυτές οι γυναίκες δέν χρειάζονται παραπάνω από τρείς μήνες για νά σαγηνεύσουν τον κόσμο. Κάθε κοινή θνητή, όμως, έχει μια ζωή μπροστά της για νά σαγηνεύσει. Και πρέπει νά κοιτάζεται στον καθρέφτη χωρίς ψευτοντροπές και χωρίς «κομπλέξ»...

Είστε ξανθή; Σας προσφέρονται όλα τά χρώματα, και όχι μόνο τά άγνά, τά άτινα («πάλ»).

Είστε καστανή; Μην επαναπαύεσθε στις εύκολες επιτυχίες. Προβάλλετε μια προσωπικότητα. Μην επιτρέπετε στους άλλους νά λένε: Δέν θυμάμαι τό χρώμα της.

Είστε μελαχρινή; Άποφύγετε τις χτυ-

Όχι ψηλά τακούνια με παντελόνια.

Όχι άνοιχτή μπλούζα με χοντρή φούστα «τουίντ».

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΗ ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

πητές, χωριάτικες έμφανίσεις. Μεταχειρίζεσθε άπαλά χρώματα.

Είστε κοκκινομάλλα; Τό χρώμα των μαλλιών σας είναι ένα έξάρτημα του ντυσίματός σας — όπως τά παπούτσια και ή τσάντα. Άξι-οποιήστε τό.

Ό ίδιος κανόνας εφαρμόζεται και για τά μάτια. Όπως και ή μύτη, τό χρώμα των ματιών είναι έμφανές στο κέντρο του προσώπου. Ό,τι κι αν είναι, πράσινα, θαλασσιά, καφετιά, κερχίμαρνια, μπορείτε νά τά τονίσετε ή νά παίξετε με άποχωώσεις, βάζοντας τά άνάλογα χρώματα στο ντύσιμό σας. Άλλά — προσοχή — μόνο για τά χρώματα που άναφέρουμε πιδό πάνω. Διαλέξτε με μεγάλη φροντίδα τά κοσμήματα, τό μαντήλι του λαιμού και τά λουλούδια του καπέλλου σας. Μην υπερφορτώνεσθε. Κι αν ύπάρχη αντίθεση, νά είναι διαλεγμένη με γούστο. 'Αν τά χαρακτηριστικά σας είναι πολύ έντονα, αν έχετε έντελώς ξεχωριστό τύπο ή αν είστε πολύ ώραία, προχωρήστε με σύνεση. Πρό πάντων οι ξεχωριστοί τύποι κινδυνεύουν νά καταντήσουν λαϊκά θεάματα.

Οι γεμάτες γυναίκες πρέπει νά ξέρουν ότι τό άνοιχτόχρωμο ντύσιμο προσθέτει. 'Αντίθετα οι λεπτές, οι «μινιατούρες», πρέπει νά προτιμούν τά σκούρα ρούχα. Τό πάν είναι νά σας ταιριάζη έτσι τό ρούχο, ώστε νά γίνεται ένα με την προσωπικότητά σας, νά περνά άπαρατήρητο. Αυτός είναι ό μέγας κανών τής κομψότητος. Ό,τι ξεχωρίζει, είναι κακό γούστο. Νά, τί δέν πρέπει νά κάνει μια κομψή γυναίκα.

Καπέλλα

—Την ήμερα: Ούτε μεγάλα, ούτε «βουαλέττες». —Τή νύκτα: Μικροσκοπικά καπέλλα για τον κινηματογράφο, ξεκούφωτη στο θέατρο. —Ποτέ καπέλλα — κρεμαστοί κήποι, με λουλούδια, πεταλούδες και χελιδόνια. —Ποτέ καπέλλα χωρίς κάλτσες. —Όχι βαρεία καπέλλα με «μπόλικα» μαντώ. —Όχι άλογουρά με προχωρημένα χρόνια.

Μπουστό

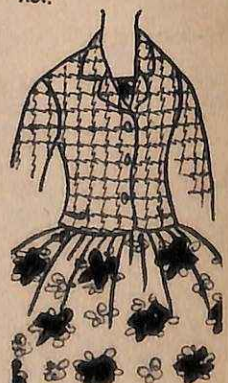
—Όχι μπλιμπιδία και σήματα: Δέν ανήκете στο στυλ. —Όχι ντεκολτέ πουλόβερ με πανταλόνια ή φούστες σπόρ. —Όχι φαρδείς μπλουζες με φαρδείς φούστες. —Όχι μαύροι στήθοδεσμοι με διαφανή ρούχα. —Νά δείχνετε την όμορφιά των ώμων σας... δταν ύπάρχη. —Όχι «γυριστά» περιβέραια με μεγάλα έντεκολτέ.

Όχι «σπόρ» τσάντα με γούνινο βραδυό μαντώ.

Όχι φανταχτερά βραχιόλια δίπλα στο ρολόι.

Όχι μάλλινη ζακέττα με καλοκαιρινή φούστα «έμπριμέ».

Φούστες

—Όχι φαρδείς φούστες για τις γεμάτες. Κι αν οι γοφοί σας προεξέχουν κάπως, άποφύγετε τά «πλισσές». —Όχι κοντές φούστες για τις μικροκαμωμένες. —Όχι πολυσφιγμένη μέση: Δέν θά σας πιστέψουν... —Όχι σκωτσέζικες φούστες με μονόριγες μπλουζες. —Όχι φούστες από πολύ ακριβό ύφασμα («εβελούρ φασονέ», «σατέν», μεταξωτό «έμπριμέ»).

Παπούτσια

—Όχι ψηλά τακούνια με πανταλόνι. —Όχι παπούτσια «μπαλλαρίνας» με ταγιέρ άπό τουίντ. —Προτιμάτε τους συνδυασμούς: Χωρίς τακούνι με πανταλόνι. Λίγο τακούνι με ταγιέρ. Ψηλό τακούνι με βραδινή τουαλέττα. —Στό αυτόκινητο: Λίγο τακούνι ή ίσια επίπεδα παπούτσια.

Άρώματα

—Κάνετε την έπίλογη του άρώματος με μεγάλη προσοχή: Δέν θά μπορέσετε νά τό αλλάξετε πιά. Κινδυνεύετε νά μη σας άναγνωρίσουν. —Εντείνετε τη προσοχή σας τις πρώτες μέρες: 'Αν οι φίλοι σας μείνουν άδιάφοροι, αλλάξτε τό. —Όχι φτηνά άρώματα: Καλύτερα κολώνια ή λεβάντα. —'Αν είστε ξανθή ή «κουκλίτικος» τύπος χρησιμοποιείτε έλαφρά και δροσερά άρώματα. —'Αν είστε μελαχρινή και «μοιραία», μεθυστικά. —Κι αν είστε κοκκινομάλλα... τό νού σας.

Κοσμήματα

—Όχι άναμίξεις: 'Η χρυσά ή άργυρά ή πλατινένια. —'Αν είναι ψεύτικα, νά μην είναι πολύ χοντρά. —Όχι χτυπητά βραχιόλια δίπλα στο ρολόι. —Όχι «μασκώτ»: Σπάνια είναι ώραίες. —Όχι μενταγιόν: Είναι βαρεία.

Τό συμπέρασμα είναι ότι μια γυναίκα δέν πρέπει νάναί ποτέ άτιμέλητη. Δέν ξέρει σε ποιά στιγμή τής ημέρας ή τής νύχτας θά βρεθί άντίκρου σ' έναν άντρα. Πρέπει συνεχώς νά βρίσκεται επί ποδός πολέμου. Νά μην άφήνεται. Νά κρεμάση σ' ένα πολυσύχναστο μέρος του σπιτιού τό ρητό: «Σύν Άθηνά και χείρα κίνει».

(Σκίτσα: France Dimanche)

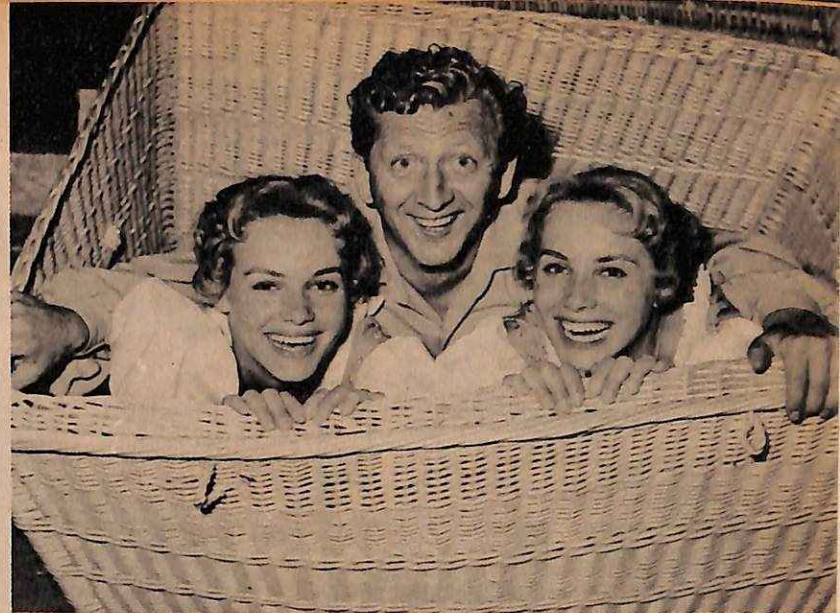
Όχι φαρδεια ζακέττα με φαρδεια φούστα

Όχι άλογουρά με... προχωρημένα χρόνια

Όχι χτυπητά κοσμήματα με βραδινή τουαλέττα.

ΣΤΟΝ ΖΗΤΙΑΝΟ ΦΟΙΤΗΤΗ, που γυρίζεται στο Μόναχο, ό Γκέρχαρντ Ρήντμαν έμφανίζεται σ' ένα πανέρι με τις δίδυμες άδελφές Κέσσελερ.

Ο "ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ", ΓΥΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΜΟΝΑΧΟ

Στό Μόναχο άρχισε τό γύρισμα του «Ζητιάνου φοιτητή» του Κάρλ Μίλλεκερ. Πρόκειται για μια έγχρωμη ταινία σινεμασκόπ, παραγωγής τής «Κάρλτον - Φίλμ», στην όποιαν έμφανίζονται για πρώτη φορά μαζί οι δυο δίδυμες άδελφές Κέσσελερ, ή "Ελεν και ή Άλίκη. Οι δυο αυτές χαριτωμένες άδελφές έπαιζαν ως τώρα στο «Λίντο», στο Παρίσι, άλλά δέν είχαν ποτέ έμφανισθί μαζί στον κινηματογράφο. Τό ρόλο του ζητιάνου φοιτητή παίζει ό γοητευτικός Γκέρχαρντ Ρήντμαν, που παρουσιάζεται όμως αρκετά τρομαχτικός σε μια σκηνή, στην όποία υποβάλλει τις δυο χαριτωμένες παρτεναίρ του σ' ένα κινεζικό μαρτύριο, προσπαθώντας νά τις... βιάση άνάμεσα σε δυο ξύλα. Μιά άλλη διασκεδαστική σκηνή, που γυρίστηκε κιόλας, δείχνει τον Γκέρχαρντ, την Άλίκη και την "Ελεν, χωμένους μαζί σ' ένα τεράστιο πανέρι.

(Φωτ. Keystone, Conti Press)

ΑΦΟΥ ΤΙΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΑΡΚΕΤΑ στο μεγάλο πανέρι—όπου θά ύπάρχουν και πολλά... κεράσια— ώρα νά τις τρομοκρατήση και λίγο... κινεζιστί.

την Ρίνα Μορέλλι. Η ταινία αποτελεί μια έρευνα γύρω από τα προβλήματα της σημερινής νεολαίας μέσα από το δράμα ενός έφηβου που δεν έχει την κατανόηση των γονέων του.

Τέλος, πάλι στην «Τσινετσιττά», τελειώνει μια αμερικανική παραγωγή με σκηνοθέτη τον Μάρκ Ρόμπσον και πρωταγωνιστές την Άβα Γκάρντνερ και τον τελευταίο της έρωτα, τον Βάλτερ Κιάρρι, μαζί με τους Άγγλους ήθοποιους Στιούαρτ Γκρέιντζερ και Νταϊντ Νίβεν.

Κοντά όμως σ' αυτές τις ταινίες, υπάρχουν μερικές «συμπαραγωγές» που γυρίζονται από μεγάλους σκηνοθέτες αναγνωρισμένης αξίας, όπως ο Ζαν Μπεκέρ, ο δημιουργός του «Γκριμπι» που γυρίζει το «Άρσεν Λουπέν» με τον Ρομπέρ Λαμουρέ και την Σάντρα Μίλο, ο Ντελανουά που τελειώνει την «Παναγία των Παρισίων» με την Λολλομπρίτζινα.

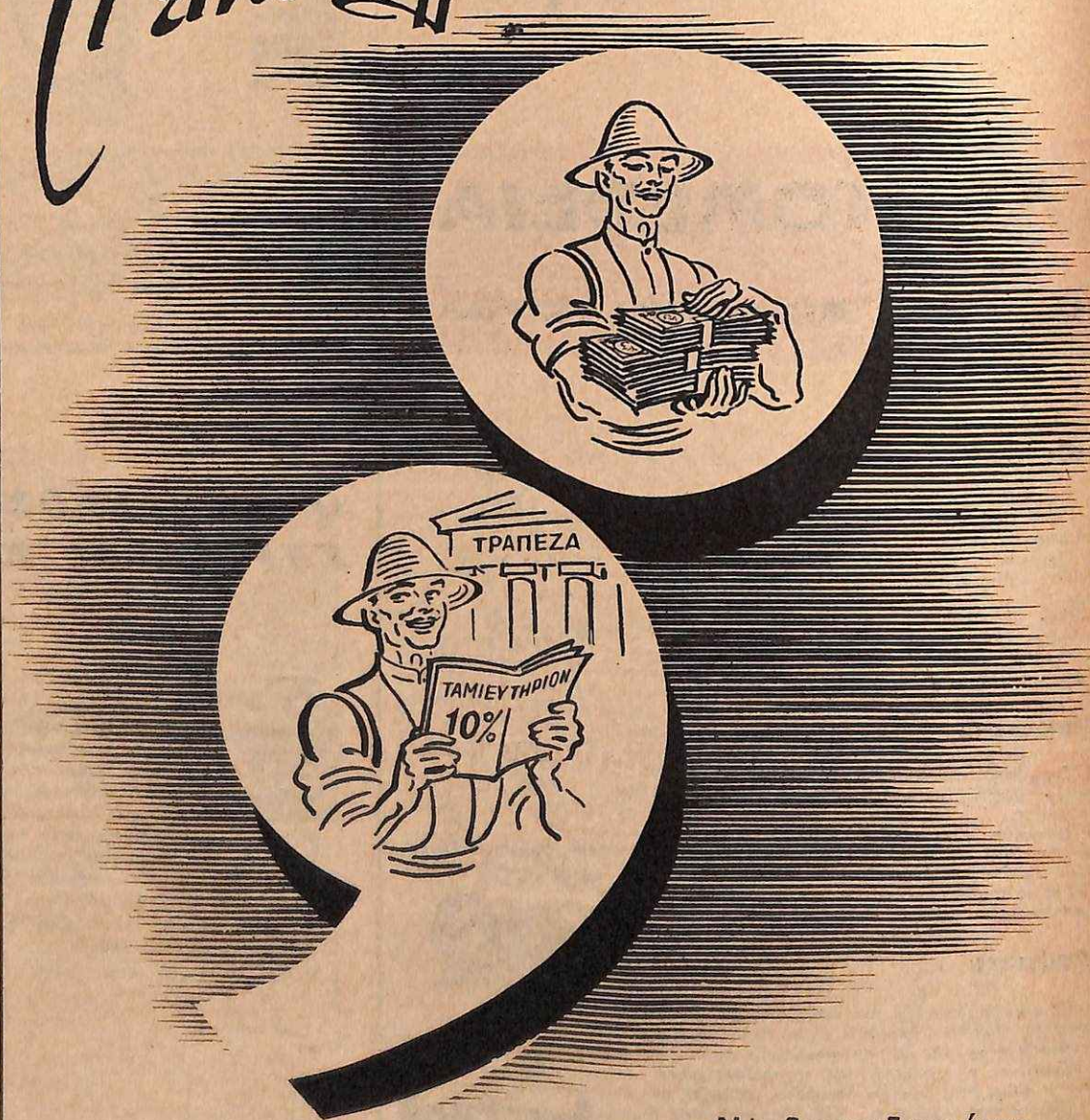
Ο πραγματικός Ιταλικός κινηματογράφος, όμως, σαν τέχνη, περιμένει την συνέχισή του από ανθρώπους όπως είναι ο Φελλίνι («Στράντα»), ο Καστελλάνι, ο Ναζέλι, ο Ντέ Σάντις, ο Πελλεγκρίνι, ο Σολντάτι, ο Φραντσέσκι, δηλαδή περιμένει από αυτούς που έχουν αναγγείλει τις πιο ενδιαφέρουσες ταινίες της περιόδου. Ο Φελλίνι, ο σκηνοθέτης που έχει επιβληθεί περισσότερο από κάθε άλλον με τις ταινίες του «Βιτελλόνι», «Στράντα» και «Μπιντόν», γυρίζει αυτές τις μέρες το «Νύχτες της Καμπρία» με την ίδια πάντα πρωταγωνίστρια, την σύζυγό του Τζουλιέττα Μασίνα. Και πάλι, στην καινούργια αυτή ταινία, τον απασχολεί το θέμα της μοναξιάς. Η Καμπρία, η ήρωίδα του έργου, είναι μια εύκολη γυναίκα της νύχτας ή όποια, στο τέλος της περιπέτειάς της, βρίσκει το θάρος να επιζητήσει διέξοδο στην κατανόηση των ανδρών, αλλά χάρη στη φαντασία και στην αγάπη που έχει η ίδια μέσα της σαν άνθρωπος. Ο Φελλίνι επιμένει ότι αυτή η έρευνα μέσα στην συνείδηση μιας γυναίκας, αυτού του είδους, δεν σημαίνει ότι μελετά τον κόσμο του πεζοδρομίου, ούτε ότι κάνει καμιά κριτική. Είτε τους καταλαβαίνει, είτε τους αγαπά, ο Φελλίνι συμπεριέχει στην ζωή των ηρώων του. Και, τους περισσότερους απ' αυτούς, τους βρίσκει στη μνήμη του γιατί τους έζησε κάποτε. Οι «Νύχτες της Καμπρία» είναι στην καρδιά του.

Άλλος που δεν χάνει καιρό είναι ο Λουίτζι Τσάμπα. Ακόμη δεν τελείωσε το «Διακοπές» με τον ντε Σίκα, την Τζοβάννα Ράλλη και την Άμπυ Λένι και ήδη άρχισε να γράφει το σενάριο μιας σοβαρής ταινίας στην οποία θα εμφανιστούν σαν πρωταγωνιστές ο πασίγνωστος δημοσιογράφος Έντουάρντο Σκαρφόλιο και η δημοφιλής συγγραφέας Ματίλδη Σεράο. Στην ταινία αυτή ο Τσάμπα θα περιγράψει τους αγώνες των δυο αυτών έναντι των άριστων διοικητικών ανωμαλιών με μόνο βοηθό τον Τύπο.

Ήδη σ' αυτά τα έργα διαφαίνεται μια προσπάθεια για μια καινούργια περίοδο στον Ιταλικό κινηματογράφο. Μετά από την ρεαλιστική ωμότητα που είχε για θέματά της την κατοχή, την μαύρη αγορά, τον εμφύλιο πόλεμο και τις «σενιόρινες», μετά από την δεύτερη περίοδο που το χαμόγελο, η ειρωνεία, η ασάφια μας έδειχναν με άλλο ύφος τις ίδιες σκληρότητες, η Ιταλία περιμένει σήμερα από τον κινηματογράφο την αληθινή, ζωντανή της εικόνα.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

Τι είναι μαφιόζα

Να διακινδυνεύετε
τα χρήματά της έσοδείας σας σε αμφίβολα δάνεια;

ή

να τα καταθέτετε στα ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ των ΤΡΑΠΕΖΩΝ
και τα ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ όπου έχετε:

- Τόκο 10% αφορολόγητο
- Ασφάλεια 100%
- Τά χρήματά σας όποτε τα θελήσετε;

γρήγορα

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα 5 — 11 Νοεμβρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Μην εκπλαγείτε με την τροπή που θα πάρουν τα πράγματα. Είναι απαραίτητο να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας. Χρειάζεστε ψυχική και σωματική ανάπαυση. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 8 και 10.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Έργασθε σκληρά και θα εκπλαγείτε με τα εύνοϊκά αποτελέσματα των προσπαθειών σας. Να ενδιαφερθείτε περισσότερο με την επίλυση των αισθηματικών σας προβλημάτων. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αρ. 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Μερικοί έξυπνοι έλιγμοι μπορούν να σας εξασφαλίσουν την επιτυχία. Είναι καιρός να δράσετε στον οικογενειακό τομέα. Θα λάβετε κάποιο γράμμα. Εύνοϊκές ημέρες: Τρίτη και Παρασκευή, αριθ. 7 και 65.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Μεγάλη επιτυχία σε όλους τους τομείς των εργασιών σας. Μη σταματήσετε όμως την προσπάθειά σας. Ένδιαφερθείτε περισσότερο για την υγεία σας. Εύνοϊκές ημέρες: Κυριακή και Πέμπτη, αριθ. 8 και 45.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αυγούστου: Καλές ενδείξεις για νέες επαγγελματικές προσπάθειες. Κάποιο φιλικό σας πρόσωπο θα σας βοηθήσει στην αισθηματική σας ζωή. Πρέπει να ξεκουραστείτε. Εύνοϊκές ημέρες: Τετάρτη και Παρασκευή, αριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σεπτεμβρίου: Μη παρασύρεστε από έθουσιασμούς. Μη μιλάτε πολύ αν δεν είστε βέβαιοι για τα αισθηματικά σας. Πολλές φορές κάνουμε λάθη. Αν προσέξετε θα επιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 Οκτωβρίου: Θα περάσετε μια εύχρηστη και διασκεδαστική εβδομάδα. Μια οικογενειακή πρόσκληση θα σας πικράνει λίγο. Τα άστρα ευνοούν τις αισθηματικές περιπέτειες. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρ.: Έχετε όλα τα προσόντα για να επιτύχετε αν χρησιμοποιήσετε περισσότερο τις πνευματικές σας ικανότητες. Συγγενικό πρόσωπο θα σας βοηθήσει στην πραγματοποίηση ταξιδιού. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αρ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρ.: Μια γυναίκα θα προσπαθήσει να σας δάψει χωρίς αποτέλεσμα. Πρέπει να ενεργήσετε με αποφασιστικότητα και θάρρος. Μαθαίνετε εκπληκτικά νέα. Εύνοϊκές ημέρες: Πέμπτη και Κυριακή, αριθ. 35 και 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Θα συναντήσετε δυσκολίες που δεν πρέπει να σας απογοητεύσουν. Να ακούσετε τις συμβουλές που θα σας δώσουν. Ένα μέλος της οικογένειάς σας θ' αδιαθετή ελαφρά. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αρ. 49.

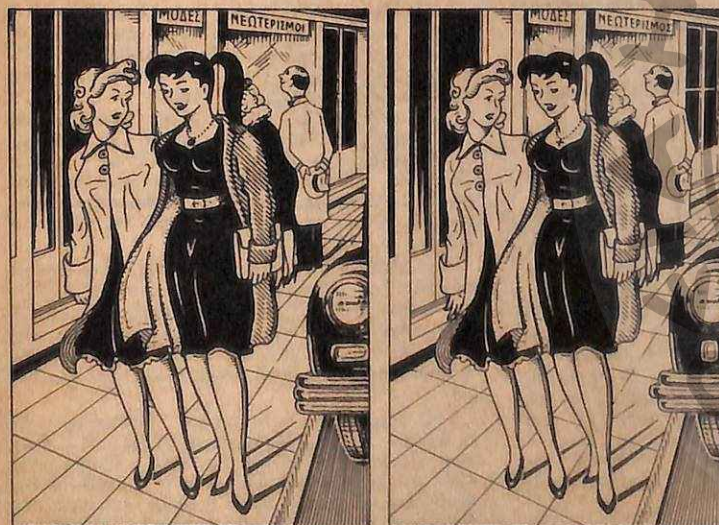

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Μην επηρεάζεστε από τις φιλικές συμβουλές. Όλες σας οι υποθέσεις θα εξελιχθούν εύνοϊκα αν διατηρήσετε και επιβάλετε την προσωπική σας γνώμη. Μικρή αδιαθεσία. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Τα άστρα δεν σας ευνοούν αυτήν την εβδομάδα. Μην αποφασίσετε πριν σκεφθείτε προσεκτικά όλες τις περιπτώσεις. Η ζωή σας επιβραδύνει εκπλήξεις στον αισθηματικό τομέα. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τον έφθνευσαν ο Θησέας (αίτ.)
2. Είδος καπνού ανωτέρας ποιότητας, φουμένου εις όξινά και επικλινή έδαφη — Την ιστορίαν της διηγείται παραστατικώτατα ο Όμπος εις το Τ της 'Ιλιάδος.
3. Πρωτεύουσα της Σύρου
4. Μία απόχρωσις (ξ.ν.) — 'Ο λοχανευόμενος καρπός της πιπεριάς (βιολ.)
5. Πρωτεύουσα νοτιοαμερικανικής δημοκρατίας, ενάρθρος Μετοχή ουδέτερου — Ευρωπαϊκόν νόμισμα (άντιστρο)
6. Τυχρόν χαρτοπαίγνιον — Τέχνη... Λατινική (άντιστρο)
7. Όπαροφόρον δίδρον (γεν.)
8. 'Ισόρροποι, έχοντες κλίσην ίσην (κυριολ.)
9. 'Ητο ο λυρικός ποιητής

Σιμωνίδης την καταγωγήν (γεν.) — Κάτοικος πελοποννησιακής περιοχής.

10. 'Η γραφή του μικρού ροκέ εις το σκάκι (2 όμοια φωνήεντα) — Ό θρησκευτικός και πολιτικός κώδις των 'Ιουδαίων.
11. Πρόδρις — Ωκύπουν ζών αιτιατική (καθαρ.)
12. «Πίναμε και...» (παροιμ.) — Μέσον συνεννοήσεως έξ' αποστάσεως.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. 'Υπονοεί και τον δεισιδαίμονα.
2. Νότα — 'Αρχαία στρατιωτική μονάς — Πόλις της Κορέας.
3. 'Εσθίνοντο συνήθως επί τάφω κατά τους χρόνους των Φαραώ — 'Η γραφή του πεινήτα πέπτε.
4. 'Αρχαίος όθμος των 'Αθηνών.
5. 'Αρχαίον ρήμα σημαίνον προσδιδ.

δω [σχύν (3 σύμφωνα προφερ. μαζ.) — Παρέδωκε το 1951 την άρχην εις τον Τσάρτσιλ — Νότα

6. 'Αναφορ. αντωνυμία (άρ.) — 'Οργή... Λατινιστί (άντιστρο.)
7. Πρόδρις — Καί άλλη μία — Προστ. ρήματος με επιρρηματική έννοια.
8. Διάσπασμος Πολωνός μουσικός (1810 — 49) — Μία των 'Αρπυιδών.
9. Μετοχής ουδέτερον — Χωρίον της επαρχίας Μεσσηνίας.
10. 'Ιερών έλλος του Διός, ενάρθρος — 'Ικαλακρινή πληγή
11. Αυτός έργάζεται συνήθως σε νυκτερινά κέντρα (ξεν.) Ρήμα βροχής, άκαίσις (άντιστρο.)
12. 'Αυρίδιον έρπετον άλλα και... καλή σήμα, ενάρθρος.

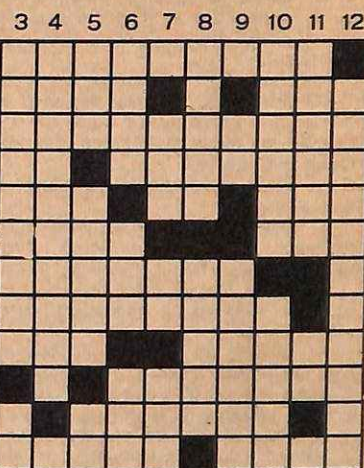
ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και διασκεδαστικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζόντιως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρίσθηκατε. Φάστε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείτε να βρείτε άλλη.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετράνε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετράνε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετράνε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετράνε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετράνε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετράνε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετράνε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετράνε 15 βαθμούς.

δω [σχύν (3 σύμφωνα προφερ. μαζ.) — Παρέδωκε το 1951 την άρχην εις τον Τσάρτσιλ — Νότα

6. 'Αναφορ. αντωνυμία (άρ.) — 'Οργή... Λατινιστί (άντιστρο.)
7. Πρόδρις — Καί άλλη μία — Προστ. ρήματος με επιρρηματική έννοια.
8. Διάσπασμος Πολωνός μουσικός (1810 — 49) — Μία των 'Αρπυιδών.
9. Μετοχής ουδέτερον — Χωρίον της επαρχίας Μεσσηνίας.
10. 'Ιερών έλλος του Διός, ενάρθρος — 'Ικαλακρινή πληγή
11. Αυτός έργάζεται συνήθως σε νυκτερινά κέντρα (ξεν.) Ρήμα βροχής, άκαίσις (άντιστρο.)
12. 'Αυρίδιον έρπετον άλλα και... καλή σήμα, ενάρθρος.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και διασκεδαστικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζόντιως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρίσθηκατε. Φάστε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείτε να βρείτε άλλη.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετράνε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετράνε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετράνε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετράνε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετράνε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετράνε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετράνε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετράνε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετράνε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΩΣ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

—Καλά, καλά, ἀποκρίθηκε ὁ Πέττυ.
Σηκώθηκε, προχώρησε μὲ βῆμα ἀργὸ στὸ βάθος τοῦ διαδρόμου κ' ἐξαφανίστηκε πίσω ἀπὸ μιὰ πόρτα. Ξαναδύθηκε ἀμέσως κ' ἐγένετο τοῦ Μάρκ νὰ πλησιάσει.

—Ἐλάτε, γιαιτρε, θὰ σὰς δεχθῇ ἀμέσως, εἶπε.
Ὁ Μπόουλερ καθόταν μπροστὰ στὸ γραφεῖο του καὶ ὁ Φλέτσερ σὲ μιὰ καρέκλα, πλάι του. Μόλις εἶδε τὸν Μάρκ, ὁ Φλέτσερ εἶπε μὲ μιὰ εὐθυμὴ λάμψη στὰ μάτια:

—Ὡστε ἀποφασίσσατε νὰ μιλήσετε μὲ εἰλικρίνεια, ἔ γιαιτρε;

—Σὰς μίλησα μὲ εἰλικρίνεια καὶ σήμερα τ' ἀπόγευμα. Σὰς εἶπα ὅτι ἤξερα. Στὸ ἀναμεταξύ ὁμως καὶ σκεφτήκα. Ἀκούστε, Φλέτσερ.

Ὁ Μάρκ ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὸ τραπέζι καὶ κοίταξε τὸν Φλέτσερ μὲ ἀπόγνωμη. Μιλοῦσε γρήγορα, πεστικὰ.

—Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀφήσατε πρὶν ἀπὸ λίγο νὰ φύγουν εἶναι ὁ δολοφόνος τῆς Εὐας καὶ ἡ ἐξαφάνισή τῆς Μπάρμπαρα, δικό του ἔργο εἶναι. Μπορεῖ ὁ Μπάρμπαρα νὰ εἶναι κιόλας νεκρή, ἀλλά, κι ἂν δὲν εἶναι, ἡ ζωὴ τῆς βρίσκεται σὲ κίνδυνο. Σετῆτε μερικούς ἀστυνομικούς νὰ κάνουν ἔρευνα σ' ἐκεῖνα τὰ τρία σπῆτια, νὰ ψάξουν ὅλες τὶς γωνιές, τὰ ὑπόγεια, τὶς ἀποθήκες. Τώρα ἀμέσως, ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρὸς.

Ὁ Φλέτσερ κρυφοκοίταξε τὸν Μπόουλερ χαμογελώντας κ' ἐκεῖνος τοῦ ἀνταπεδωσε τὸ χαμογελο.

—Ποὺ ἐξυπνο τὸ κόλπο σας, Κάσελμαν, εἶπε ὁ Φλέτσερ. Ὅσον ὥρα ἐμείς θὰ κάνουμε ἀνω - κάτω τὸν κόσμο ἐκεῖ ἐπάνω γιὰ νὰ βρούμε τὸ πουλὶ ποὺ πέταξε, ἐσεῖς θὰ ἔχετε ὅλο τὸν καιρὸ νὰ φευγατίσετε τὴν Μπάρμπαρα. Ποὺ τὴν κρύψατε, Κάσελμαν;

—Ἄν ἔχετε αὐτὴ τὴν ἐντύπωση, βάλτε τοὺς ἀνθρώπους σας νὰ μὲ ἀκολουθήσουν κ' ἐγὼ θὰ τοὺς πάω ἴσια στὴν Μπάρμπαρα. Γιὰ τὸ Θεό, Φλέτσερ, γιὰ ποῖο λόγο θὰ ἤθελα ἐγὼ νὰ φευγατίσω τὴν Μπάρμπαρα; Οὐτὴ τὴν ξέρω καλὰ - καλὰ. Ἔχω μιὰ ὑπεύθυνη θέση στὸ Ὀκλαουν. Θὰ ριψοκινῶμαι ποτέ ἐστὶν ἄσκολα τὴν καριέρα μου ἐμποδίζοντας τὴν ἀστυνομία νὰ συλλάβῃ αὐτὴ τὴν γυναῖκα;

—Ἄν πραγματικὰ ἔχετε τὸ νοῦ σας μονάχα στὴν καριέρα σας, δὲ νομίζετε πὼς δείξατε ἕνα ἐνδιαφέρον πολὺ περίεργο γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρὸ; Ἔνα ἐνδιαφέρον, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεῖς, μάλλον προσωπικό; Τὸ βλέμμα τοῦ Φλέτσερ ἦτανε σκληρὸ σὰν ἀτσάλι.

Ἀμέσως ὁμως πρόσθεσε χαριτολογώντας:
—Φαίνεται πὼς αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔχει καὶ. Δὲν ξέρω τί. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ καὶ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ χαλάσῃ ὁ γάμος τῆς Εὐας Μίνιου... Καὶ νὰ χάσετε κ' ἐσεῖς τὰ λογικά σας, Κάσελμαν.

—Πέστε μου, εἶμαι ὑπὸ κράτησιν; Θέλω νὰ μάθω γιατί μὲ κρατᾶτε ἐδῶ. Θέλω νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ μέσα. Ἄν δὲν φροντίζετε ἐσεῖς νὰ βρῆτε τὴν Μπάρμπαρα, θὰ ψάξω νὰ τὴ βρῶ μόνος μου... Πάντως, νὰ ξέρετε ἕνα πράγμα: Ἄν αὐριο ἀνακαλυφθῇ τὸ πτώμα τῆς καὶ πῶ ἐγὼ δὲν εἶμαι προειδοποίησα καὶ δὲ θελήσατε νὰ μ' ἀκούσετε, οὐτε νὰ μ' ἀφήσετε νὰ τρέξω μόνος μου νὰ τὴ βοηθήσω, ἡ θέση σας θὰ εἶναι τρομερὰ δύσκολη.

—Μὰ δὲν σὰς κρατοῦμε διὰ τῆς βίας, Κάσελμαν, εἶπε ὁ Μπόουλερ ἀτάραχος. Πηγαίνετε νὰ ψάξετε ὅσο θέλετε. Πάντως δεχόμαστε τὴν πρότασή σας. Ὁ Πέττυ θὰ σὰς συνοδεύῃ ὅπου κι ἂν πάτε, ὅπου νὰ βρεθῇ ἡ Μπάρμπαρα. Ἔχετε ἀντίρρηση;... Ἐν τάξει, λοιπόν. Πέττυ, μὴ φύγῃς λεπτὸ ἀπὸ κοντὰ του. Μὴ τὸν ἀφήσεις νὰ σοῦ παίξῃ κανένα παιγνίδι.

—Κι ὅταν τὴ βρῆτε, μᾶς τὸ λέτε, φώναξε ὁ Φλέτσερ ἀπὸ πίσω τους, γελώντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23ο

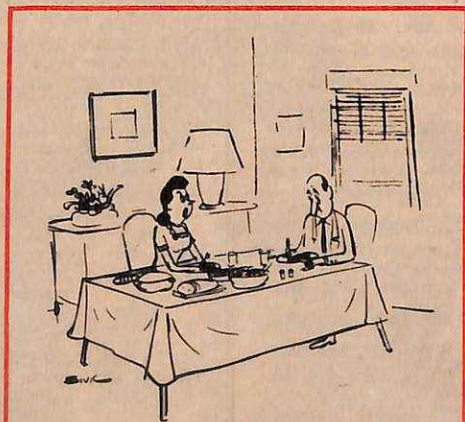
Χωρὶς νὰ σταματήσῃ οὐτε γιὰ νὰ κατεβάσῃ τὸ κάλυμμα τοῦ ἀμαξιοῦ του, ὁ Μάρκ σκαρφάλωσε στὸ βρεμένο κάθισμα καὶ πήρε τὸ τιμὸνι στὰ χέρια. Ὁ Πέττυ κάθισε στὸ πλάι του. Τ' ἀμάξι ἄρχισε νὰ τρέχῃ δαιμονισμένα μεσ' στὴν νεροποντὴ. Σ' ὅλη τὴν ἐξοχὴ διαδρομὴ, ὁ Μάρκ ἐτοιμάζε τὸ σχέδιό του. Ἐτὸ πρῶτο πράγμα ποὺ θὰ κάνῃ ὁ δολοφόνος, σκέφθηκε, θὰ εἶναι νὰ κοιτάξῃ νὰ βρῇ τὸ σημεῖωμα ποὺ ἔφερε ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ. Ἄν ψάξω κ' ἐγὼ μαζί μὲ τὸν Πέττυ πρῶτα γιὰ τὸ σημεῖωμα, θὰ δώσω τὴν εὐκαιρία

στὸ δολοφόνου νὰ πάῃ στὸ μέρος ὅπου ἔκρυψε τὴν Μπάρμπαρα καὶ νὰ τὴ σκοτώσῃ.

»Ἀπ' τὴν ἄλλη... ἂν συγκεντρώσω ὅλη μου τὴν προσπάθεια στὴν ἀναζήτησιν τῆς Μπάρμπαρα, τοῦ δίνω τὸν καιρὸ νὰ καταστρέψῃ τὸ μῆνυμα τοῦ δικαστῆ - τὴν μόνη ἀπόδειξη τῆς ἐνοχῆς του. Καὶ θὰ μοῦ πάρῃ ὥρα πολλὴ νὰ ἐρευνήσω τὰ τρία μεγάλα σπῆτια, τὰ γκαράζ, τοὺς κήπους, τὶς σέρρες.

»Καὶ τότε - ἀκόμη καὶ ἂν βρῶ τὴν Μπάρμπαρα ζωντανή - δὲν πρόκειται νὰ μάθω τίποτε. Γιατί ἡ Μπάρμπαρα δὲν ξέρει ποῖος ἦταν ὁ ἐνοχος - ἀσφαλῶς ὁ δικαστὴς δὲν τῆς τὸ εἶπε. Ἀλλὰ καὶ ἂν υποθέσω πὼς τῆς τὸ εἶπε, πάλι ἡ ἀπόδειξη θάχῃ καταστραφῇ... Πρέπει νὰ διαλέξω ἀνάμεσα στὴ γυναῖκα καὶ τὸ δολοφόνου. Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ἔρχεται πρῶτα! ἀποφασίσαι ὁ Μάρκ. Ἄς βρῶ τὴν Μπάρμπαρα κ' ἐπειτα βλέπομε!»

Ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ φρουροῦσε τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ τοὺς ἄφησε νὰ περάσουν μόνις εἶδε τὴν ταυτὶστικὰ τοῦ Πέττυ. Ὁ Θεὸς τὰ παράθυρα στὸ πρῶτο πάτωμα ἦταν φωτισμένα, ἀλλά - πρόσθεξε ὁ Μάρκ - τὸ δεύτερο πάτωμα ἦταν βυθισμένο στὸ

—Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἐδουάρδε! Πάψε πὰ νὰ λὲς σὲ καθὲ μπουκιά «πᾶνε κι ἄλλες 5 δραχμές»!

σκοτάδι. Ἡ Τζούλια τοὺς ἀνοίξε τὴν πόρτα ξαναμνή.

Ὁ Μάρκ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ μπροστινὸ δωμάτιο. Τρία μονάχα πρόσωπα ἦταν ἐκεῖ. Ὁ Χάλλ-σεῦ καὶ οἱ Λάντμπρουκ. Στράφηκε στὴ Τζούλια.

—Ἡ κ. Χάμπερ πέρασε καθόλου ἀπ' ἐδῶ; ρώτησε. Ποῦ εἶναι ὁ κ. Μίνιου;

—Εἶναι καὶ οἱ δυὸ στὴ βιβλιοθήκη. Περάστε ἀπ' ἐδῶ, κύριε.

Μὲ τὸν Πέττυ ἀπὸ πίσω του, ὁ Μάρκ ἀκολούθησε τὴν Τζούλια στὸ χῶλ. Ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς βιβλιοθήκης, ποὺ ἦταν ἀνοικτὴ, εἶδε τὸν Μίνιου σαρμασμένο στὴν ἀντιμέτωπο πολυθρόνα του μὲ ὄφρος ἀνθρώπου ποὺ ἔχει ἐξαντλήσει καὶ τὸ τελευταῖο ἀπόθεμα τῶν δυναμειῶν του.

»Τὶ τραγικὴ εἰρωνεία! σκέφτηκε. Νὰ ἕνας ἀνθρώπος, ποὺ πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα ὑπέφερε ἀπὸ πληθώρα συζύγων καὶ βρισκόταν στὴν ἀνάγκη νὰ διαλέξῃ ἀνάμεσα τοὺς. Ἡ μοῖρα ἔβλεπε τὸ πρῶτο ἄλμα τοῦ ριζικά. Τώρα δὲν ἔχει κομμάτι... Θεέ μου, τί κάδομαι καὶ σκέπτομαι τώρα; ἀναρωτήθηκε. Τρελλόλαθος; Τώρα εἶναι ὥρα γιὰ δράση!»

Ἡ Σίσσυ ἦταν ἐκεῖ μαζί μὲ τὸν Φίλ. Γέμισε ἕνα ποτήρι μπροστὰ στὸ μικρὸ μπάρ καὶ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἐμπαιναν στὴν κάμαρα, πλησίασε τὸν Φίλ καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε, χωρὶς νὰ μιλήσῃ, σκύβοντας πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του σὰ μιὰ θεὰ τοῦ ἐλέους. Τὸ ἀπαλὸ φῶς τῆς λάμπας, τὸ μαῦρο φῶρεμα, ἡ τρυφερότητα ποὺ ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό της, τῆς ἔδιναν ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ μιὰ δόξα ἀπορροφία.

Ὁ Φίλ κοίταξε τὸν Μάρκ μὲ μιὰ βουβή, ἀπεγνωσμένη ἐρώτησιν στὰ μάτια. Ὁ γιαιτρός κούνησε τὸ κεφάλι.

—Ὁχι, τίποτε ἀκόμη, εἶπε.
Βλέποντας τὴ θλιμμένη ἔκφραση τοῦ Φίλ, συνέχισε.

—Ξαναγύρισα, Μίνιου, γιατί ἔχω μιὰ μικρὴ

ἐλπίδα πὼς ἡ Μπάρμπαρα βρίσκεται ἀκόμη ἐδῶ. Σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι, ἡ κάπου ἐδῶ κοντὰ. Δὲν κάναμε συστηματικὴ ἔρευνα πρὶν, γιατί νομίζαμε πὼς τὴν εἶχαν παρὰσῶρε ἔξω. Ὡς ὅμως νὰ κάναμε λάθος.

Ὁ Φίλ πετάχθηκε ἀπ' τὴ θέση του, πρὶν ἀκόμη ὁ Μάρκ τελειώσῃ τὴ φράση του.

—Ποῦ νὰ ψάξωμε πρῶτα; ρώτησε.
—Ἄς ἀρχίσωμε ἀπ' τὴν πίσω σκάλα. Θὰ δοῦμε ἂν μπορούμε ν' ἀνακαλύψωμε τὰ ἴχνη τῆς ξεκι-νώντας ἀπ' ἐκεῖ.

Ὁ Μίνιου προχώρησε πρῶτος καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ἀκολούθησαν. Στὴν κουζίνα, ἀνοίξε τὴν πόρτα ποὺ ὡδηγοῦσε στὴν πίσω σκάλα. Ὁ Μάρκ πρόσθεξε πῶς, ἀπ' τὴν ἀριστερὴ μεριά, ἡ σκάλα ἀκουμποῦσε στὸν τοίχο καὶ δεξιὰ στηρίζονταν σ' ἕνα ξύλινο χώρισμα ποὺ σχηματίζε ἀπὸ κάτω ἕνα σκοτεινὸ χῶρο - ἕνα κελλάρι ἢ ἕνα πέρασμα. Ἐκεῖ θὰ εἶχε κρυφτὴ ὁ ἐνοχος περιμένοντας τὴν Μπάρμπαρα νὰ κατεβῇ. Κι ὅταν ἐκεῖνη προχώρησε πρὸς τὴν κουζίνα, θὰ εἶχε χυμῆξαι ἀπὸ πίσω της νὰ τὴν κτυπήσῃ. Κ' ἐπειτα τὴν εἶχε πᾶει... ποὺ τὴν εἶχε πᾶει; Ὁχι βέβαια ἐπάνω, μάλλον στὴν κουζίνα, ἢ... Ὁ Μάρκ πλησίασε τὸ σκοτεινὸ χώρισμα κάτω ἀπ' τὴ σκάλα.

—Τὶ εἶναι ἐδῶ; Κελλάρι ἢ...
Ὁ Φίλ ἄναψε τὸ φῶς καὶ ὁ Μάρκ εἶδε τὸ κεφαλὸ σκάλας μὲς σκάλας ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ ἡμιγυγίο. Κατέβηκε δυὸ - δυὸ τὰ σκαλιὰ καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ἀκολούθησαν. Τρεῖς κλειστὲς πόρτες ἦταν ἀπὸ μικρὸ χῶλ τὸ ἱσογείου. Ὁ Μάρκ ἀνοίξε τὴ μιὰ καὶ βρέθηκε στὸ δωμάτιο τοῦ μπιλιάρδου. Ὅλοι μαζί ἔβαζαν τὰ ντουλάπια, τὶς γωνιές, πίσω ἀπ' τὸ μπάρ. Τὰ πάντα ἦταν βαλμένα τακτικὰ στὴ θέση τους.

Ἔτρεξαν στὸ πλυντήριο. Τὰ στεγνωτήρια, οἱ κτ.στὲς σκάφες ἡ μηχανὴ τοῦ πλυσίματος, δὲν προσφέρονταν γιὰ κρυμμένες. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ δωμάτιο ὅπου ἦταν ἐγκαταστημένο τὸ καζάνι τοῦ καλοριφέρ.

Στὴ μικρὴ συνεχόμενη καμαρούλα ἦταν ποὺ ἀνακάλυψαν τὸ διπλωμανταλωμένο ντουλάπι. Ἐκεῖ βρήκαν τὴν Μπάρμπαρα, σαρμασμένη χῶλ ἀναίσθητη.

Ἔλυσε τὸ μεταξωτὸ μανδύλι ποὺ τῆς ἐσφίγ-ῃτανε ζωντανή. Ὁ Μάρκ ἔσκυψε νὰ τὴν ἐξε-γε τὸ λαιμ - τὸ ἴδιο μανδύλι ποὺ ἡ Μπάρμπαρα φοροῦσε τ' ἀπόγευμα δεμένο κοκέτικα γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τῆς πλεκτῆς μπλούζας της.

Ὅταν ἀνιέληφθηκε τὸ πρῆξιμο στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλοῦ, ἔδωσε βιαστικὲς διαταγὲς στοὺς ἄλλους ποὺ στέκονταν γύρω του, πανικόβλητοι.
—Καλέστε ἀμέσως ἕνα γιαιτρε. Πέστε του νὰ ἔρθῃ γρήγορα. Στὸ ἀναμεταξύ, θέλω κουβέρτες καὶ θερμοφόρες. Φροντίστε νὰ μοῦ τὶς στελῆτε στὸ σαλόνι, Σίσσυ. Πρέπει νὰ τὴν μεταφέρωμε τουλάχιστον ὡς ἐκεῖ.

Στράφηκε στοὺς ἄλλους:
—Θέλω καὶ σκληρὸ νὰ βάλω ἀπὸ κάτω της. Νὰ μοῦ βρῆτε καμμιὰ σανίδα σιδερώματος... ἢ πάρτε ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ ράφια.

Ἡ Σίσσυ ἀνέθηκε τρέχοντας τὴ σκάλα καὶ ὁ Μίνιου μὲ τὸν Πέττυ ἔτρεξαν στὸ πλυντήριο. Γύρισαν μὲ μιὰ μεγάλῃ σανίδα σιδερώματος καὶ βοήθησαν τὸν Μάρκ νὰ τὴν τοποθετήσῃ προσεκτικὰ κάτω ἀπ' τὸ ἀναίσθητο κορμί.

Οἱ τρεῖς ἄντρες σήκωσαν τὴν Μπάρμπαρα - ἐπαλωμένη στὸ αὐτοσχέδιο φορεῖο της - καὶ τὴν ἀνέβασαν ἀργὰ - ἀργὰ προσεκτικὰ, ἀπ' τὴ στενὴ σκάλα. Στὸ σαλόνι, τὴν ἀκούμπισαν στὸ ντιβάνι. Ὁ Μάρκ τὴν σκέπασε μὲ κουβέρτες κ' ἔδωσε στὰ πόδια της τὴ θερμόφορα ποὺ τοῦ ἔφερε ἡ Σίσσυ.

Ἡ Μπάρμπαρα ἄρχισε νὰ δείχνῃ τὰ πρῶτα σημάδια ζωῆς, ὅταν ἔφτασε ὁ ἔρ Τζέρομ.
—Μοῦ φαίνεται πὼς συνέρχεται, τοῦ εἶπε ὁ Μάρκ. Λιποθύμησε κυρίως ἀπὸ ἔλλειψη ἀέρος καὶ ἀπὸ φόβο. Ὁ σφυγμὸς ἦταν πολὺ ἀδύνατος καὶ ἀκατάστατος στὴν ἀρχή, τώρα ὁμως πᾶει καλύνε-ρα.

Ὁ Τζέρομ ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὴν Μπάρμπαρα καὶ ὁ Μάρκ κοίταξε ὀλόγυρα. Μονάχα ὁ Φίλ ἦταν στὴν κάμαρα. Ἡ Σίσσυ εἶχε πάλι ἐξαφανιστῇ. Πρὶν ἀπὸ λίγο ἀκόμη, ὅλοι ἦσαν ἐκεῖ πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν, νὰ φέρουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ τώρα κανεὶς δὲ φανότανε στὴ μέση. Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐκαιρία ποὺ περιμένε ὁ δολοφόνος, σκέφτηκε ὁ Μάρκ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 54

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΝ. 2. ΡΕΒΕΝΙ — ΑΤΗ. 3. ΕΡ-ΜΟΥΠΟΛΙΣ. 4. ΛΙΛΑ — ΣΠΕΝΤΖΑ. 5. Η «ΛΙΜΑ» — ΟΝ — ΛΕΙ'. 6. ΠΑΣ(Σ)ΕΤΑ — ΑΡΣ. 7. ΚΙΤΡΕΑΣ. 8. ΙΣΟΚΛΙΝΕΙΣ. 9. ΚΕΙΟΥ — ΛΑΚΩΝ. 10. Ο-Ο — ΤΑΛΜΟΥΔ. 11. ΣΥΝ — ΛΑΓΩΝ. 12. ΛΕ-ΓΑΜΕ — ΣΗΜΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΩΣ. 2. ΡΕ — ΙΛΑ — ΣΕΟΥΛ. 3. Ο-ΒΕΛΙΣΚΟΙ — ΝΕ'. 4. ΚΕΡΑΜΕΙΚΩΣ. 5. ΡΝΜ (Ρώνυμι) — ΑΤΤΑΥ — ΛΑ. 6. ΟΙΟΣ — ΙΡΑ — ΤΑΜ. 7. ΥΠΟ — ΕΝ — ΑΓΕ. 8. ΣΟΠΕΝ — ΑΕΛΛΩ. 9. ΟΝ — ΣΙΑΜΟΣ. 10. Η «ΑΛΤΙΣ» — ΣΚΟΝΗ. 11. ΝΤΙΖΕΡ — ΥΩ. 12. Η «ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ».

ΣΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 54

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε ἐδῶ μὲ τὰς λέξεις: ΚΑΛΟΣΤΕ-ΚΟΥΜΕΝΟΣ — ΥΠΟΔΟΡΙΩΣ — ΛΥΚΟΙ — ΦΑ — ΓΕ, σύνολον 51 βαθμῶν.

Ἀναγνώστης μας, ὁ κ. Α. Ἀργυρίου, μᾶς ὑπέδειξε διὰ τὸ προηγούμενον τεῦχος μας τὸν ἐπιτυχὴ συνδυασμόν: ΣΤΑΦΥΛΟΚΟΚΚΙΑΣΕΩΣ — ΠΡΟΓΚΑΣ — ΠΑΡΙΟΣ, μὲ σύνολον 51 βαθμῶν! Συγχαρητήρια!

Ἰδοὺ καὶ μερικὲς ἄλλες λέξεις ποὺ σχηματίζονται ἐδῶ: ΚΛΩΣΤΟΫ-ΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ — ΑΣΦΥΚΤΙΚΩΣ — ΠΥΡΓΙΣΚΟΥ — ΑΕΡΙΣΜΟΥ — ΥΠΟΝΟΜΟΣ — ΟΛΑΚΕΡΟΣ — ΛΕΚΤΙΚΩΣ — ΣΚΟΥΦΟΣ — ΡΟΝΤΕΝ — ΔΡΟΣΙΑ — ΣΑΝΤΟΥΡΙΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 54

1. Βοηθητικὸς φανὸς αὐτοκινήτου διαφέρει. 2. Μεσαῖος σωλὴν προφυλακτήρος αὐτοκινήτου μακρύτερος. 3. Δεξιὸ πόδι μελαχροινῆς κοπέλας μετεκινήσῃ πρὸς τὰ πίσω. 4. Μελαχροινὴ κοπέλα φέρει σὸ κολλιὲ σταυρὸ ἀντὶ μενταγιόν. 5. Ξανθὴ κοπέλα φέρει σὸ παλτὸ ἕνα κουμπὶ ἐπὶ πλέον. 6. Παλάμη ξανθῆς κοπέλας διαφέρει. 7. Κύριος κρατεῖ τὸ καπέλλο του μόνον μὲ τὸ δεξιὸ του χέρι. 8. Πόρτα σὸ δάθος ἔχει περισσότερα τζα-μλίκια. 9. Στὴν πινακίδα ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ τὸ τελευταῖο Ι ἔχει γίνῃ Σ. 10. Ἀριστερὰ τῆς εἰκόνης, τὸ μικρὸ λευκὸ τμήμα τῆς διτρίνας ποὺ φαίνεται ἔχει γίνῃ μαῦρο.

ΛΥΣΙΣ ΤΥΖΑΛ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ. 2. ΔΙΑΚΟΦΤΟ. 3. ΥΠ' — ΜΠΑΡ — ΟΥ. 4. ΣΑΣΑ — ΡΑΟΥΛ. 5. ΤΡΙΠ — ΤΙΛΤ. 6. ΜΑΙΑ — ΟΣΙΑ. 7. ΑΟ — ΕΜΟΥ — Π.Ν. (Ποιή). 8. ΛΥΧΝΟΥΣ — ΙΗ'. 9. ΗΣ — ΗΣΤ. 10. ΑΝΑΙΜΙΚΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΗΣ. 2. ΠΑΡΙΟΥΣ. 3. Τ.Δ. — ΣΙΑ. 4. ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΝ. 5. ΠΑΡ — ΜΟΣΑ. 6. ΓΚΑΡ — ΟΥΤΙ. 7. ΑΟΡΑΤΟΥΣ. 8. ΡΦ (Ροφοί) — ΟΙΣ — ΨΙ. 9. Η «ΤΟΥΛΙΠΗ». 10. ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΑ.

ΑΔΕΛΑ

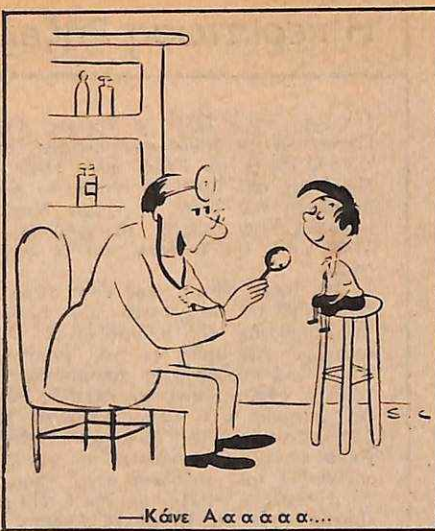
Δὲν ἀρκεῖ ὁ πελάτης νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ προϊόντα ποὺ τοῦ δίνουμε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ τὰ δίνουμε... Στὰ Πρατήρια τῆς BP, τὸ αὐτοκίνητό σας θὰ βρῇ τὴν πιὸ ἰδανικὴ περιποίησι.

Δὲν ἔχετε παράπονο, δεσποινίς...

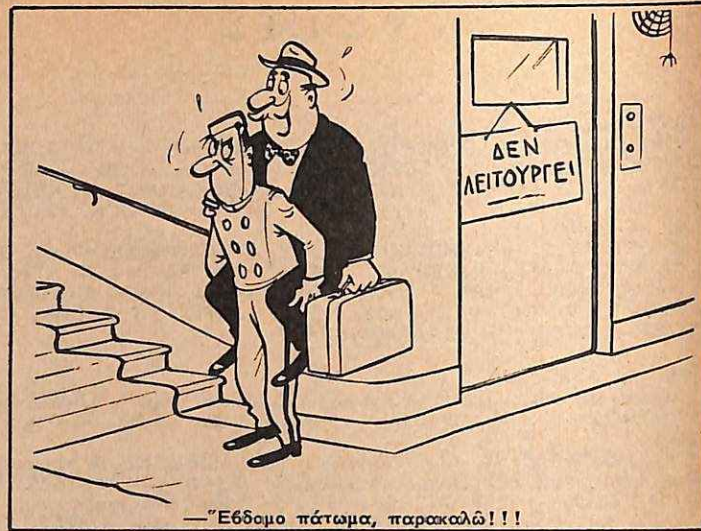
ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

B1/48

Χιούμορ

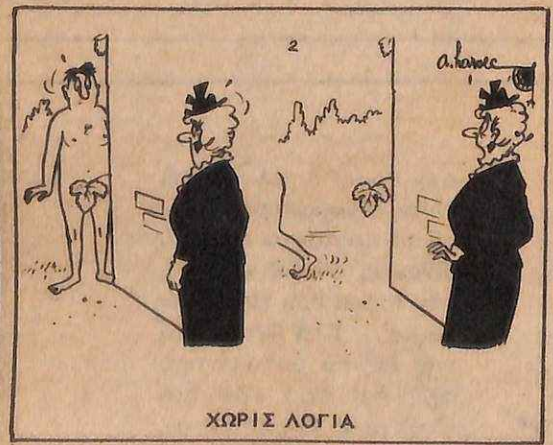
—Κάνε Α α α α α...

—Έβδομο πάτωμα, παρακαλώ!!!

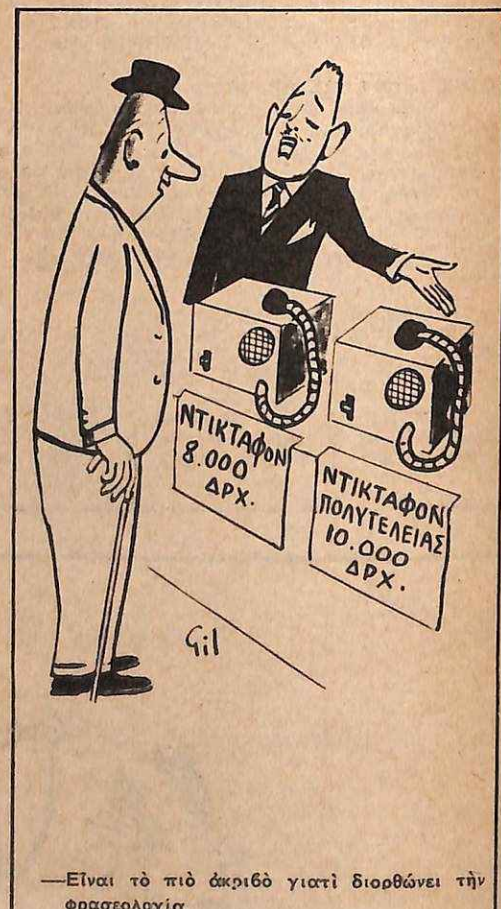
—Εσύ χτύπησες την καμπίνα;

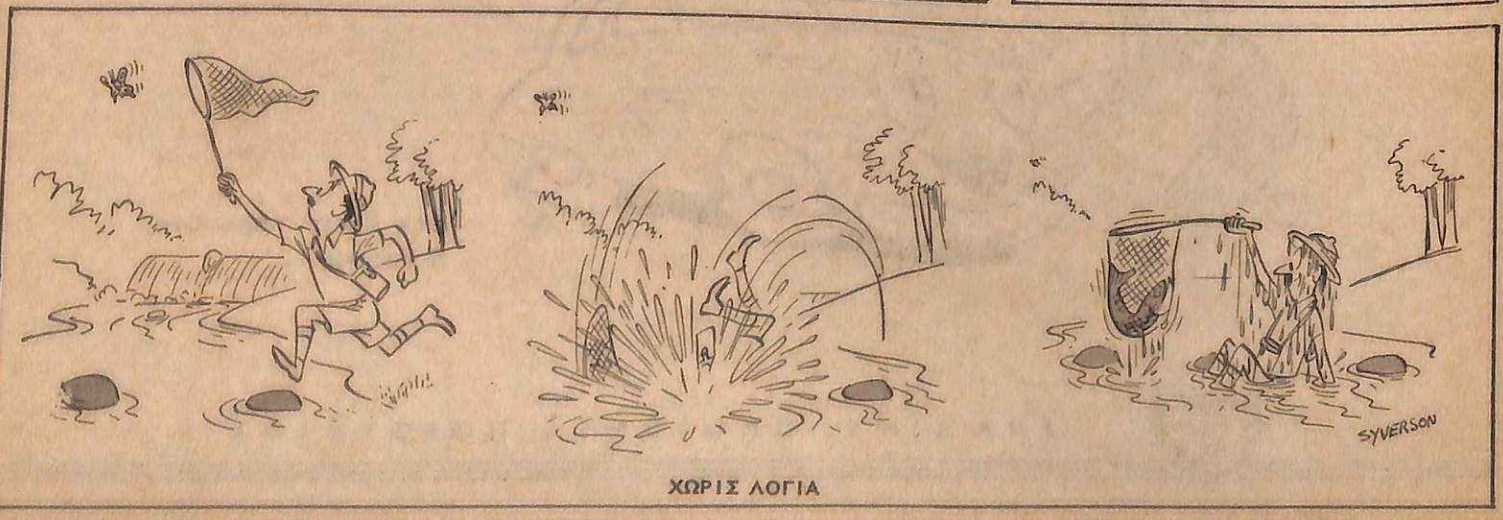
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

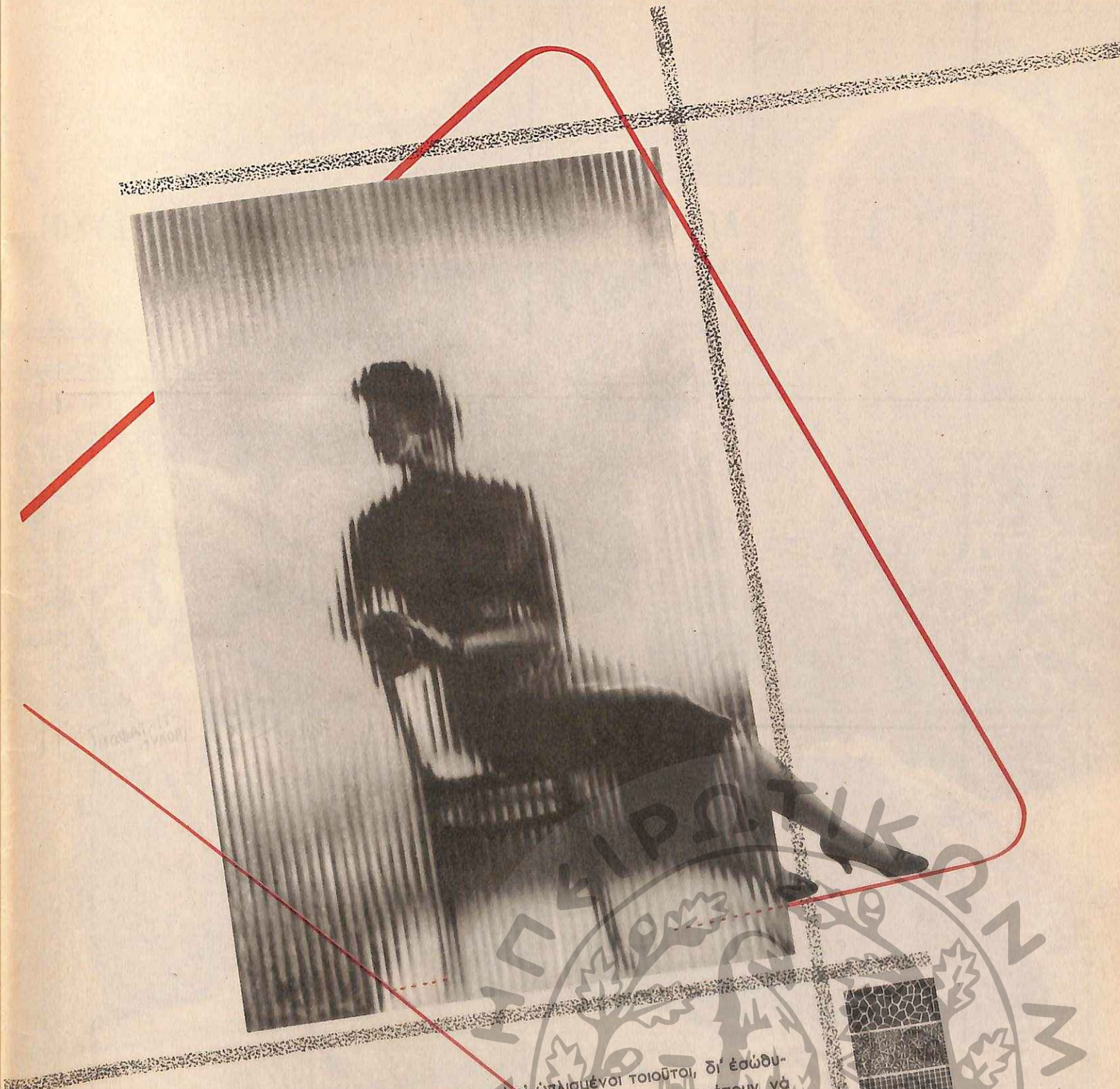
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Είναι το πιο ακριβό γιατί διορθώνει την φρασεολογία.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Οι ύαλοπίνακες ΔΙΑΜΑΝΤΕ και οι ώπλισμένοι τοιοῦτοι, δι' ἐσώδους, διὰ χωρίσματα λουτρῶν, διὰ βεράντες, ὅπου ἐπιτρέπουν νὰ διαχέεται πλούσιον τὸ ἡλιακὸν φῶς, χωρὶς ν' ἀποκαλύπτονται τὰ ἐσωτερικά, εἶναι προϊόν τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ἐξαιρετικῆς πολυτελείας, λεπτοτάτης καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως, καὶ μεγάλης ποικιλίας σχεδίων.

Τὰ συγχρονισμένα μηχανήματα μετὰ τὰ ὅποια εἶναι ἐφωδιασμένη ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ἐγγυῶνται τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐμφάνισιν, ποιότητα καὶ ποικιλίαν καὶ καθιστοῦν τοὺς ἑλληνικοὺς ὑαλοπίνακας ΔΙΑΜΑΝΤΕ ἀνωτέρους ὅλων τῶν ξένων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ

ΔΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

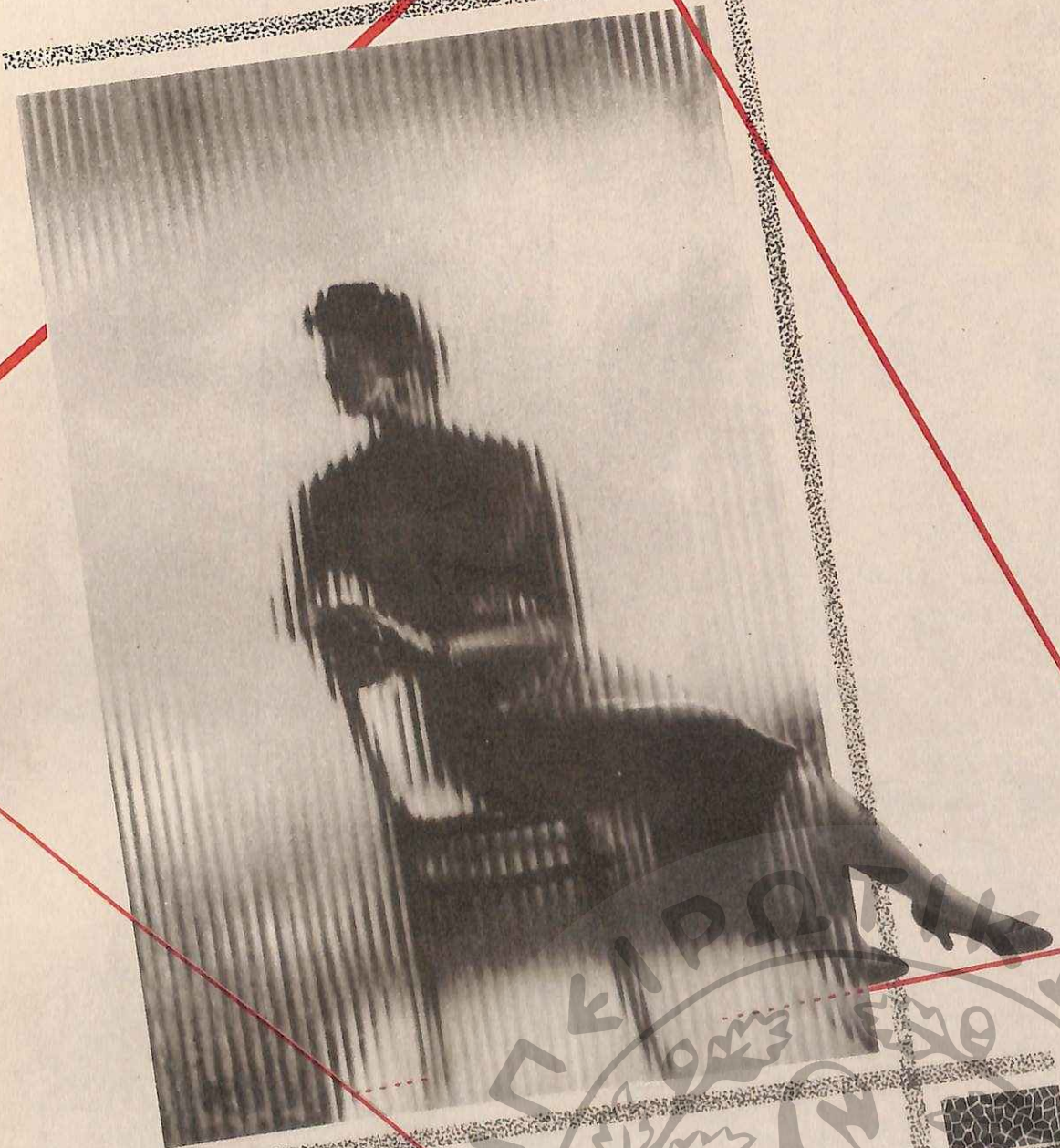

ΑΓΡΟΤΕΣ: ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ ΗΣΥΧΟΙ...

Ζείτε ανασφαλισμένοι όσο είναι καιρός στην
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

- ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΑΣ για καταστροφή από Χαλάζι.
- ΤΑ ΖΩΑ ΣΑΣ για θάνατο από αρρώστιες και ατυχήματα.

ΟΙ ύαλοπίνακες ΔΙΑΜΑΝΤΕ και οι ωπλισμένοι τοιοῦτοι, δι' ἐσώδους, διὰ χωρίσματα λουτρῶν, διὰ θεράντες, όπου ἐπιτρέπουν γὰρ διαχέεται πλούσιον τὸ ἡλιακὸν φῶς, χωρὶς ν' ἀποκαλύπτονται τὰ ἐσωτερικά, εἶναι προϊόν τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ἐξαιρετικῆς πολυτελείας, λεπτοτάτης καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως καὶ μεγάλης ποικιλίας σχεδίων.

Τὰ συγχρονισμένα μηχανήματα μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐφωδιασμένη ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ἐγγυῶνται τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐμφάνισιν, ποιότητα καὶ ποικιλίαν καὶ κατιστοῦν τοὺς ἑλληνικοὺς ύαλοπίνακας ΔΙΑΜΑΝΤΕ ἀνωτέρους ὅλων τῶν ξένων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΓΡΟΤΕΣ: ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ ΗΣΥΧΟΙ...

Ζείτε ανασφαλισμένοι όσο είναι καιρός στην

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

- ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΑΣ για καταστροφή από Χαλάζι.
- ΤΑ ΖΩΑ ΣΑΣ για θάνατο από αρρώστιες και ατυχήματα.